

ИЗВЕШТАЈ СА ЈАВНЕ РАСПРАВЕ
О НАЦРТУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О
УПРАВЉАЊУ ОТПАДОМ

Јавна расправа о Нацрту закона о изменама и допунама Закона о управљању отпадом (у даљем тексту: Нацрт закона) одржана је у складу са Закључком Одбора за привреду и финансије Владе Републике Србије, од 13. октобра 2021. године, 05 Број 011-9416/2021 у периоду од 14. октобра до 5. новембра 2021. године.

Према Програму јавне расправе о Нацрту закона учесници у јавној расправи су државни органи и јавне службе, стручна јавност, као и други заинтересовани учесници.

Јавну расправу о Нацрту Закона према Програму јавне расправе спровело је Министарство заштите животне средине.

Текст Нацрта закона постављен је на интернет презентацији Министарства и на порталу е – управе, а примедбе, предлози и сугестије достављени су Министарству, са назнаком „Јавна расправа – Нацрт закона о изменама и допунама Закона о управљању отпадом”.

У току Јавне расправе одржане су две видео конференције и то 4. и 5. новембра 2021. године.

Добијене примедбе, предлози и сугестије су размотрене и сагледана је могућност њиховог интегрисања у текст Нацрта закона.

У наставку су примедбе, коментари и сугестије и одговори на исте:

Avista Oil доо Београд

1. Примедба 1. члан 5. став 1. тачка 30. Закона о управљању отпадом
„У важећем закону овај став гласи: 30) складиштење отпада јесте привремено чување отпада на локацији произвођача или власника и/или другог држаоца отпада, као и активност оператера у постројењу опремљеном и регистрованом за привремено чување отпада. Предлог: Члан 5. став 1. тачка 30) Складиштење отпада је привремено држање отпада у складишту најдуже до годину дана.

Примедба на члан 5. став 1. тачка 30) није прихваћена јер је дефиниција која је прописана у Нацрту закона о управљању отпадом проистекла из тач. 15. и 16. уводних одредби Оквирне директиве о отпаду 2008/98/ЕЗ (СЛ ЕУ Л 312/2008, ревидирана - измењена Уредбом (ЕУ) број 1357/2014 - СЛ ЕУ Л 365/2014, Директивом (ЕУ) број 2015/1127 - СЛ ЕУ Л 184/2015, Уредбом (ЕУ) број 2017/997 - СЛ ЕУ Л 150/2017, Директивом (ЕУ) број 2018/851 - СЛ ЕУ Л 150/2018)). Овом дефиницијом такође се и ближе прописује ко може да складишти отпад.

2. Примедба 2. члан 13. став 4
„У члану 36. Досадашњи став 4. који постаје став 5. мења се и гласи: „Отпад не може бити привремено складиштен на локацији произвођача, власника и/или другог држаоца отпада дуже од 36 месеци по чијем се истеку отпад мора предати на третман, односно поновно искоришћење или одлагање.”

Члан 36, став 4. у важећем Закону о управљању отпадом гласи: „Опасан отпад не може бити привремено складиштен на локацији произвођача, власника и/или другог држаоца отпада дуже од 12 месеци, осим ако је у току поступак прибављања дозволе, а најдуже 120 дана од истека рока из овог става.“

Предлог: Оставити постојећу одредбу такву каква јесте: „Опасан отпад не може бити привремено складиштен на локацији произвођача, власника и/или другог држаоца отпада дуже од 12 месеци, осим ако је у току поступак прибављања дозволе, а најдуже 120 дана од истека рока из овог става.“

Или Привремено складиштење ОПАСНОГ ОТПАДА ограничити на најдуже до 12 месеци како је то сада у Закону и као што је то у земљама ЕУ или скратити на рок од 90 до 270 дана како је то у САД.

Или Раздвојити рок привременог складиштења ОПАСНОГ и неопасног отпада при чему задржати садашњу одредбу када је у питању опасан отпад

Примедба на члан 36. став 5. није прихваћена јер је одредба која прописана у Нацрту закона о изменама и допунама Закона о управљању отпадом проистекла из тачке 16. уводне одредбе Оквирне директиве о отпаду 2008/98/ЕЗ, а која гласи: „Привремено складиштење отпада у оквиру дефиниције сакупљања отпада подразумева активност складиштења у току његовог сакупљања у објектима у којима се отпад истовара како би се припремио за даљи превоз на третман или збрињавање на другом месту. У погледу циља ове Директиве, привремено складиштење отпада у току његовог сакупљања и складиштења отпада пре његовог третмана требало би разликовати према врсти отпада, количини и раздобљу складиштења, као и циљу његовог сакупљања. Те би разлике требале спроводити државе чланице. Складиштење отпада пре третмана током раздобља од три године или дуже и складиштење отпада пре збрињавања током једне године или дуже подлеже Директиви Већа 1999/31/ЕЗ о одлагању отпада.“

3. Примедба 3. Члан 25. став 2

„Предлог је - У ставу 3. у тачки 8) после речи: “у складу са законом” додаје се отворена заграда и речи: “(употребну дозволу, извод из катастра непокретности, доказ о власништву над објектом, водну дозволу, водну сагласност и друге дозволе и сагласности)”;

Предлог: Изменити предлог и таксативно навести СВА потребна одобрења и сагласности других надлежних органа као и навести законски основ за такав захтев.

Примедба на члан 62. став 3. је делимично прихваћена и у тексту Нацрта закона је у ставу 3. у тачки 8) после речи: „у складу са законом” додата отворена заграда и речи: “(одговарајућу употребну дозволу или други акт којим се дозвољава употреба објекта за управљање отпадом, извод из катастра непокретности, доказ о власништву над објектом, водну дозволу, водну сагласност и друге дозволе и сагласности)”. У поступку припреме закона за усвајање на Влади, нацрт закона ће бити достављен на мишљење и Министарству грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре које ће дати мишљење о дефиницији акта којим се дозвољава употреба објекта.

Такође, овим законом се не може прописати законски основ за достављање одговарајуће документације која је за посебан поступак прописана другим законом.

Секорак доо Београд

4. Примедба 1. у члану 3. Нацрта, којим се мењају делови члана 5. став 1. тачка 13) Закона, сматрамо да дефиницију “комуналног отпада” треба променити у смислу посебне дефиниције амбалажног, ЕЕ, пољопривредног и других отпада који се помињу. Комунални отпад није “посебно сакупљен отпад” већ мешани отпад. Оваква дефиниција

која је предложена је у супротности са Категоризацијом отпада која важи на светском нивоу и као таква је опште прихваћена.

Примедба на члан 5. став 1. тачка 13) није прихваћена јер комунални отпад није само мешани отпад, већ су то све врсте отпада које се могу сврстати у Групу 20 - Комунални отпади (кућни отпад и слични комерцијални и индустријски отпади), укључујући одвојено сакупљене фракције, на начин како је прописано одредбама Правилника о категоријама, испитивању и класификацији отпада („Службени гласник Републике Србије” бр. 56/2010, 93/2019 и 39/2021), а који је усклађен са Европским каталогом отпада.

5. Примедба 2. У истом члану, тачка 29) укида се појам физичког лица и уводи се појам предузетника, а потом у члану 30. који мења члан 70. наводи се да физичко лице односно индивидуални сакупљач за обављање делатности није обавезан да има дозволу за сакупљање;

Примедба на члан 5. став 1. тачка 29) није прихваћена јер се дефиниција односи на регистроване сакупљаче отпада (правна лица односно предузетници), док се чланом 70. Нацрта закона наводе изузеци - субјекти који нису у обавези да се региструју као сакупљачи.

6. Примедба 3. Такође није јасан циљ додатних тачака 38-41 у истом члану које дефинишу посебне процесе хемијске рециклаже, што није примерено овом Законском акту. Исто важи и за члан 17. који мења члан 41. јер се истим по нашем уверењу на претеран и преобухватан начин врши дефиниција процеса.

Примедба на члан 5. став 1. тачке 38)-41) није прихваћена јер се предметним тачкама прецизније дефинишу поступци термичког третмана отпада, из разлога што су и у тексту Нацрта закона извршене измене одредаба које се односе на термички третман отпада. Из тог разлога унете су прецизније дефиниције, како би се направила разлика у врстама термичког третмана. Поштујући ове дефиниције и ове одредбе, предвиђено је - чланом 41. Нацрта закона доношење нове Уредбе о термичком третману отпада. Чланом 41. биће вршена и имплементација одредби Директиве о индустријским емисијама (Директива о интегрисаном спречавању и контроли загађивања животне средине 96/61/ЕЗ (СЛ ЕУ Л 257/1996) замењена Директивом 2010/75/ЕУ (СЛ ЕУ Л 334/2010) о индустријским емисијама, са исправкама (СЛ ЕУ Л 158/2012 – 2010/75/ЕУ).

7. Примедба 4. Сматрамо да у члану 30. који мења члан 70. Нацрта закона - захтев за издавање дозвола за транспорт није јасан, јер на непрецизан начин регулише питање да ли привредно друштво треба да буде регистровано само за транспорт.

Примедба на члан 70. став 5. није прихваћена јер сматрамо да из написане одредбе јасно произилази да лице које подноси захтев мора бити регистровано, али се не ограничава на одређену делатност, односно прописује се обавеза да осим што је регистрован за обављање делатности подносилац захтева мора да испуњава услове који су прописани овим законом, законом којим се прописује транспорт опасне робе и превоз у јавном саобраћају.

8. Примедба 5. Члан 8. који мења члан 26. постојећег Закона је непрецизан и нејасан. Наиме, поставља се питање да ли се под привременим складиштењем подразумева и доношење амбалаже на локације малопордајних објеката од стране грађана или евентуалне друге локације које ће *de lege ferenda* бити предвиђене Законом о амбалажи и амбалажном отпаду (нпр. евентуално у случају увођења депозитног система)? Уколико да, онда ово упућује на потребу да се за све локације вади дозвола за

привремено складиштење отпада. Ова дозвола се не издаје на месту настанка отпада према члану 13 који мења члан 34, јер наведени пример се не односи на случај депозита имајући у виду да овај отпад не настаје у самим малопродајним објектима.

Примедба на члан 26. а у вези са чланом 34. Нацрта закона није прихваћена јер депозитни систем (који ће ближе бити уређен Законом о амбалажи и амбалажном отпаду) не подразумева складиштење у малопродајним објектима, већ њихово сакупљање (дакле место на коме се врши повраћај амбалаже може бити исто само месту где се отпад сакупља), док ће се складиштење овог отпада који се преузме из малопродајних објеката обављати код оператера који поседују дозволу.

Верица Јовановић, Београд

9. Примедба 1. У члану 26. став 5. изменити текст да гласи: ПРОИЗВОЂАЧ ОТПАДА ИЛИ ДРУГИ ДРЖАЛАЦ ОТПАДА МОЖЕ ВРШИТИ ТРЕТМАН ОТПАДА САМОСТАЛНО или преко посредника ИЛИ ГА МОРА ПРЕДАТИ ДРУГОМ ПРАВНОМ ЛИЦУ ИЛИ ПРЕДУЗЕТНИКУ КОЈИ ОБАВЉА ПОСЛОВЕ ТРЕТМАНА ОТПАДА, односно сакупљања отпада ИЛИ ПРЕКО ЈАВНОГ КОМУНАЛНОГ ПРЕДУЗЕЋА ИЛИ ПУТЕМ ЈАВНО ПРИВАТНОГ ПАРТНЕРСТВА, ОДНОСНО ДА ОТПАД ИЗВЕЗЕ УКОЛИКО У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ НЕ ПОСТОЈИ ПОСТРОЈЕЊЕ ЗА ТРЕТМАН ПРЕДМЕТНОГ ОТПАДА у складу са чланом 6. овог закона.

Примедба је прихваћена на начин да је измењен члан 26. став 5. Нацрта закона.

Удружење рециклера Србије, Београд

10. Примедба 1. Чланом 3. Нацрта измењен је члан 5. тачка 14) Закона и прописано је да је *мобилно постројење* покретна техничка јединица у којој се отпад третира (операцијама R1 до R12, D8 и D9) на месту настанка отпада или на локацији за коју оператер мобилног постројења поседује дозволу за складиштење исте врсте отпада који је предвиђен за третман и на којој испуњава услове за третман тог отпада, уз претходно прибављену сагласност јединице локалне самоуправе.

Примедба: Сагласност јединице локалне самоуправе не треба тражити када оператер отпад третира у мобилном постројењу, на локацији за коју већ поседује дозволу за третман те врсте отпада и на којој испуњава све услове за третман (у поступку издавања дозволе оператер доказује испуњеност услова за третман отпада у мобилном постројењу и јединица локалне самоуправе у складу са чланом 63. Закона даје своје мишљење о делатности за коју оператер подноси захтев). Такође, обавештавањем органа јединице локалне самоуправе о планираном третману отпада на месту настанка (у циљу што оптималнијег и економичнијег третмана отпада) надлежни орган ће бити упознат са планираним третманом те ће у сваком тренутку моћи да изврши проверу поштовања услова прописаних у дозволи.

Предлог измене: „14) мобилно постројење за управљање отпадом је покретна техничка јединица у којој се отпад третира (операцијама R1 до R12, D8 и D9) на месту настанка отпада или на локацији за коју оператер мобилног постројења поседује дозволу за складиштење исте врсте отпада који је предвиђен за третман и на којој испуњава услове за третман тог отпада, уз претходно достављање обавештења органу јединице локалне самоуправе;“

Примедба 1. није прихваћена јер је намера предлога измене важећих одредаба које се односе на оператера мобилног постројења да оператер мобилног постројења пре започињања обављања делатности добије сагласности јединице локалне самоуправе да се на њеној територији обавља делатност третмана отпада у мобилном постројењу, која

сагласност није исто што и давање мишљења о делатности за коју оператер подноси захтев. Такође, овом изменом ће се онемогућити појединим оператерима мобилних постројења да врше третман отпада на локацијама које не задовољавају услове у погледу заштите животне средине.

11. Примедба 2. У члану 3. Нацрта закона измењен је члан 5. тачка 22) Закона и прописано је да су *посебни токови отпада* оне врсте отпада (истрошене батерије и акумулатори, отпадна уља, отпадне гуме, отпад од електричних и електронских производа, отпадна возила, амбалажни отпад, отпадне флуоресцентне цеви које садрже живу, отпад из производње титан диоксида, фармацеутски и медицински отпад, РСВ и РСВ отпад, отпад од азбеста, РОРс отпад и други отпад) за чије је управљање потребно прописати посебне мере;

Примедба: Поглављем VII - Управљање посебним токовима отпада прописани су посебни услови за поступање са сваким током отпада посебно. Такође, услови за поступање са посебним токовима отпада су изричито прописани и подзаконским актима за сваку врсту отпада посебно. У складу са тим, врсте отпада који спадају у посебне токове отпада треба навести без могућности проширења тог термина кроз општу формулацију „и други отпад“.

Предлог измене: „22) посебни токови отпада јесу оне врсте отпада (истрошене батерије и акумулатори, отпадна уља, отпадне гуме, отпад од електричних и електронских производа, отпадна возила, амбалажни отпад, отпадне флуоресцентне цеви које садрже живу, отпад из производње титан диоксида, фармацеутски и медицински отпад, РСВ и РСВ отпад, отпад од азбеста и РОР с отпад) за чије је управљање потребно прописати посебне мере;“

Примедба 2. је прихваћена тако што је измењена тачка 22) у члану 5. став 1. Нацрта закона.

12. Примедба 3. У члану 3. Нацрта тачком 28) прописано је се речи: „прелиминарно разврставање и прелиминарно” замењују се речима: „разврставање и привремено”.

Примедба: Нацртом закона измењен је термин „сакупљање отпада“ који сада обухвата и „привремено складиштење отпада“ без одређивања значења тог израза. Како и израз „складиштење отпада“ подразумева привремено чување отпада неопходно је одредити значење израза „привремено складиштење отпада“, а у оквиру њега и период у ком отпад може бити у привременом складишту ради транспорта, да би се искључила могућност дужег чувања отпада на месту одређеном за сакупљање.

Предлог измене: „После тачке 30) додаје се нова тачка 30а) и гласи:

Привремено складиштење отпада јесте привремено чување отпада на локацији одређеној за сакупљање отпада за потребе транспорта отпада и на коме се отпад не може задржавати дуже од 1 дана (24 часа).“

Образложење: Привремено складиштење отпада за потребе транспорта представља привремено чување, те како се оно врши на локацији одређеној за сакупљање, за потребе транспорта дуже задржавање отпада на истој локацији би представљало складиштење отпада.

Примедба 3. није прихваћена јер је извршено усклађивање термина ”привремено складиштење” а које је ближе прописано чланом 26. Такође, време чувања се не може одредити на један дан, јер би се тиме извршила обавеза свакодневног преузимања отпада код произвођача који можда нису попунили опрему за сакупљање отпада, односно тиме

би се свакако повећали беспотребно свакодневни транспорти што би повлачило и веће загађење, такође, дневни одвоз отпада би био тешко проверљив.

13. Примедба 4. Чланом 4. Нацрта прописано је да се у члану 8в) став 1. тачка 3) Закона речи „за посебне намене и услове” и реч „те” бришу.

Примедба: Материја или предмет треба да испуњава техничке услове и стандарде који треба да буду прописани посебним прописима за сваку врсту материје односно предмета посебно. Узимајући у обзир чињеницу да су пореклом из отпада, материја или предмет који престају да буду отпад, треба да испуне услове који треба да буду прописани посебним прописима, а не услове који се захтевају за производе који се први пут стављају на тржиште.

Предлог измене: у члану 8в) став 1. тачка 3) Закона речи „за посебне намене и услове” бришу се.

Примедба 4. није прихваћена јер не постоји могућност да се донесе други пропис за испуњавање услова и захтева за производе, сем закона и стандарда који се односе на производе, како је то овим чланом прописано. Дакле, за све производе који настају из отпада већ постоје одређени стандарди на нивоу ЕУ који се преносе у домаће прописе.

14. Примедба 5. У члану 8. Нацрта прописано је да се у члану 26. Закона после става 1. додаје нови ст. 2. који гласи:

„Произвођач отпада није у обавези да прибави дозволу за привремено складиштење сопственог отпада, који је настао у поступку обављања његове основне делатности на локацији на којој је отпад настао.”

Примедба: Произвођач отпада може обављати више делатности, поред своје основне, односно претежне делатности. Како је законом дозвољено обављати више делатности, неопходно је оставити могућност произвођачу да за отпад који настаје у обављању било које делатности коју обавља у складу са законом може привремено складиштити отпад без исходавања дозволе за складиштење отпада, уз обавезу да складиште у коме се отпад налази испуњава техничке услове прописане за складиштење те врсте отпада.

Предлог измене: У члану 26. после става 1. додаје се нови ст. 2. који гласи:

„Произвођач отпада није у обавези да прибави дозволу за привремено складиштење сопственог отпада на локацији на којој је отпад настао, уколико отпад настаје у поступку обављања делатности у складу са законом. Складиште наведено у овом ставу мора да испуњава техничке услове прописане правилником за ту врсту отпада”

Примедба 5. је делимично прихваћена и унета у члан 26. као нови став 3. који гласи ”Складиште наведено ставу 2. мора да испуњава техничке услове прописане посебним прописом за дату врсту отпада, односно посебним прописом за складиштење отпада”

15. Примедба 6. У члану 14. Нацрта прописано је да се у члану 37. ставу 4. Закона после речи: „другим прописима” додају се речи: „а обавезно сагласност јединице локалне самоуправе на чијој територији се врши третман отпада у мобилном постројењу уз претходно прибављену информацију о локацији за третман отпада од надлежног органа.

После става 4. додаје се нови став 5. који гласи

„Третман опасног отпада може да се врши само у мобилном постројењу за чији је рад издато решење о сагласности на студију о процени утицаја.” Досадашњи став 5. који постаје став 6. мења се и гласи: „Министар ближе прописује услове за рад мобилног постројења”

Примедба: Дозволом су прописани услови за третман отпада и у поступку добијања дозволе за третман отпада у мобилном постројењу оператер доказује испуњеност услова

за третман. Законом о планирању и изградњи је прописано да информација о локацији садржи податке о могућностима и ограничењима градње на катастарској парцели, односно на више катастарских парцела, на основу планског документа. У складу са наведеним, планским документима у највећем броју случајева није предвиђен третман отпада у мобилном постројењу, те би у случају да се предложено решење усвоји било потребно мењати планске документе ради усклађивања са изменама Закона. Такође, сврха мобилног постројења је да отпад третира на различитим локацијама, у циљу што оптималнијег и економичнијег третмана отпада, а уколико би за сваку локацију на којој се обавља третман отпада било потребно прибавити информацију о локацији, то би проузроковало велике трошкове те би и количина отпада која се третира у мобилним постројењима била изразито смањена у односу на могућност третмана на локацијама настанка отпада уз обавештење органа јединице локалне самоуправе.

Уредбом о утврђивању листе пројеката за које је обавезна процена утицаја и листе пројеката за које се може захтевати процена утицаја на животну средину није прописана обавеза израде студије о процени утицаја на животну средину за пројекте мобилних постројења за управљање отпадом. Уколико се усвоји предложено решење које подразумева да се за рад мобилног постројења исходује сагласност на студију о процени утицаја на животну средину постојаће неусаглашеност са већ постојећим законским, односно подзаконским актима којим је прописано да надлежни орган одлучује о потреби израде студије о процени утицаја на животну средину.

Из наведених разлога предложено је решење да оператер обавести орган јединице локалне самоуправе о планираном третману отпада да би надлежни орган могао да провери да ли се третман отпада обавља у складу са условима прописаним у дозволи.

Предлог измене: У члану 37. став 4. после речи: „другим прописима” додају се речи: „уз претходно достављено обавештење органу јединице локалне самоуправе на чијој територији се врши третман отпада.

После става 4. додаје се нови став 5. који гласи

„Став 5. мења се и гласи: „Министар ближе прописује услове за рад мобилног постројења.”

Примедба 6. није прихваћена јер је намера законодавца била управо обавеза добијања сагласности јединице локалне самоуправе да се на њеној територији обавља делатност третмана отпада у мобилном постројењу. Обавештење и Сагласност као термини ни по значају ни по обавези / последицама и овлашћењима немају исту снагу.

Надзор над радом оператера молбиног постројења има овлашћење да врши само републички инспектор заштите животне средине имајући у виду да дозволу за мобилно постројење издаје Министарство.

16. Примедба 7. У члану 19. Нацрта прописано је да се члан 43. став 4. тачка 1) Закона мења и гласи:

„1) селекцију и одвојено сакупљање отпада, укључујући и начин сакупљања отпада ради рециклаже (папир, метал, пластика, стакло, текстил, кабасти отпад); ”

У ставу 5. речи: „овлашћеном правном лицу за сакупљање предметног опасног отпада” замењују се речима „правном лицу или предузетнику коме је јединица локалне самоуправе поверила послове сакупљање предметног отпада.”

Примедба: У закону није одређено значење израза „кабасти отпад“ што је неопходно уколико јединица локалне самоуправе уређује и организује начин сакупљања кабастиг отпада. Чланом 5. Став 1. Тачка 3) центар за сакупљање отпада дефинисан је као место одређено одлуком јединице локалне самоуправе на које грађани доносе отпад и кабасти отпад (намештај, бела техника, баштенски отпад, материјал погодан за рециклажу, укључујући и опасан отпад из домаћинства).

Законом су прописани посебни услови за поступање са опасним отпадом и посебним токовима отпада (нпр. бела техника). Обзиром да је за сакупљање опасног отпада, али и посебних токова отпада потребно исходovati дозволу у складу са Законом и лице коме је јединица локалне самоуправе поверила послове сакупљања опасног отпада из домаћинства (у које могу да спадају и посебни токови отпада) мора исходovati дозволу за сакупљање издату у складу са овим законом.

Предлог измене: У члану 43. став 4. тачка 1) мења се и гласи:

„1) селекцију и одвојено сакупљање отпада, укључујући и начин сакупљања отпада ради рециклаже (папир, метал, пластика, стакло, текстил);”

У ставу 5. речи: „овлашћеном правном лицу за сакупљање предметног опасног отпада” замењују се речима „правном лицу или предузетнику коме је јединица локалне самоуправе поверила послове сакупљање предметног отпада, а које поседује дозволу за управљање отпадом издату у складу са овим законом .”

Примедба 7. је прихваћена тако што је предлог унет у текст Нацрта закон.

17. Примедба 8. У члану 24. Нацрта прописано је да се чл. 60. и 61. Закона мењају и гласе:

„Надлежност за издавање дозволе

Члан 60.

Дозволе за сакупљање, транспорт, складиштење, третман, односно, поновно искоришћење и одлагање опасног отпада, дозволу за третман отпада спаљивањем и дозволу за третман отпада у мобилном постројењу издаје министарство, а на територији аутономне покрајине надлежни орган аутономне покрајине.

Изузетно од става 1. овог члана, дозволу за складиштење, третман, односно, поновно искоришћење опасног отпада за постројење за које дозволу за изградњу издаје надлежни орган града Београда издаје надлежни орган града Београда.

Дозволе за сакупљање, транспорт, складиштење, третман, односно поновно искоришћење и одлагање инертног и неопасног отпада на територији више јединица локалне самоуправе издаје министарство, а на територији аутономне покрајине надлежни орган Аутономне покрајине.

Аутономној покрајини поверава се издавање дозвола за сакупљање, транспорт, складиштење, третман, односно поновно искоришћење и одлагање неопасног и инертног отпада, за све активности на територији Аутономне покрајине.

Граду Београду поверава се издавање дозвола за сакупљање, транспорт, складиштење, третман, односно поновно искоришћење и одлагање неопасног и инертног отпада за све активности на територији града Београда.

Граду, односно општини, поверава се издавање дозволе за сакупљање, транспорт, складиштење, третман, односно, поновно искоришћење и одлагање инертног и неопасног отпада на њиховој територији.

Изузеци

Члан 61.

Дозвола се не издаје за:

- 1) кретање отпада унутар локације произвођача отпада;
- 2) сакупљање отпада у контејнере или другу опрему за сакупљање отпада из домаћинства у складу са законом којим се уређују комуналне делатности;
- 3) случај тестирања које се врши ради утврђивања техничко технолошких параметара третмана у сврху прибављања података ради спровођења процедуре за израду студије о процени утицаја и/или тестирања опреме; 4) привремено складиштење сопственог отпада.

За случај из става 1. тачка 3) овог члана издаје се потврда о изузимању од обавезе прибављања дозволе.

Потврда из става 2. овог члана издаје се на период од најдуже 90 дана и не може се поново издати.

Захтев за издавање потврде из става 2. овог члана садржи нарочито:

- 1) податке о оператеру;
- 2) податке о постројењу и локацијске услове;
- 3) податке о капацитету постројења;
- 4) податке о врсти и карактеру отпада;
- 5) потврду о регистрацији у Агенцији за привредне регистре;
- 6) план заштите од удеса и план заштите од пожара;
- 7) записник надлежног инспекцијског органа.

Министар ближе прописује садржину потврде и захтева из ст. 2. и 4. овог члана.”

Примедба: Како је Законом прописано да се за посебне токове отпада и опасан отпад примењују посебне мере неопходно је одредити и да је Министарство, Аутономна покрајина, односно град Београд надлежан за издавање дозволе за управљање посебним токовима отпада, као што је то прописано и у случају управљања опасним отпадом јер је у питању отпад за чије управљање се захтевају посебне мере, односно услови у циљу заштите животне средине и здравља људи.

Истим чланом је прописано да се дозвола не издаје за сакупљање отпада у контејнере или другу опрему за сакупљање отпада из домаћинства у складу са законом којим се уређују комуналне делатности. Сакупљање опасног отпада и посебних токова отпада може обављати само лице које поседује дозволу за сакупљање тог отпада издату у складу са Законом, без обзира на то што је у питању отпад пореклом из домаћинства.

У Нацрту је прописано и изузеће од обавезе прибављања дозволе за случај тестирања ради спровођења процедуре за израду студије о процени утицаја и/или тестирања опреме. Како је некад из објективних разлога немогуће завршити тестирања у периоду за који је издата потврда (када се постројење први пут пушта у рад врше се модификације, измене у раду постројења да би рад постројења био у складу са законом прописаним захтевима) те се мора оставити могућност продужења периода важења потврде.

Предлог измене:

„Надлежност за издавање дозволе

Члан 60.

Дозволе за сакупљање, транспорт, складиштење, третман, односно, поновно искоришћење и одлагање опасног отпада, дозволу за третман отпада спаљивањем и дозволу за третман отпада у мобилном постројењу издаје министарство, а на територији аутономне покрајине надлежни орган аутономне покрајине.

Изузетно од става 1. овог члана, дозволу за складиштење, третман, односно, поновно искоришћење опасног отпада за постројење за које дозволу за изградњу издаје надлежни орган града Београда издаје надлежни орган града Београда.

Дозволе за сакупљање, транспорт, складиштење, третман, односно поновно искоришћење и одлагање инертног и неопасног отпада на територији више јединица локалне самоуправе издаје министарство, а на територији аутономне покрајине надлежни орган Аутономне покрајине.

Аутономној покрајини поверава се издавање дозвола за сакупљање, транспорт, складиштење, третман, односно поновно искоришћење и одлагање неопасног и инертног отпада, за све активности на територији Аутономне покрајине.

Граду Београду поверава се издавање дозвола за сакупљање, транспорт, складиштење, третман, односно поновно искоришћење и одлагање неопасног и инертног отпада за све активности на територији града Београда.

Граду, односно општини, поверава се издавање дозволе за сакупљање, транспорт, складиштење, третман, односно, поновно искоришћење и одлагање инертног и неопасног отпада (искључујући отпад од производа који после употребе постају посебни токови отпада) на њиховој територији.

Изузеци

Члан 61.

Дозвола се не издаје за:

- 1) кретање отпада унутар локације произвођача отпада;
- 2) постављање контејнера или друге опреме за сакупљање отпада из домаћинства, а које може вршити само лице које поседује дозволу за сакупљање наведеног отпада издату у складу са овим законом, уколико поседује сагласност управитеља локације где се опрема поставља;
- 3) случај тестирања које се врши ради утврђивања техничко технолошких параметара третмана у сврху прибављања података ради спровођења процедуре за израду студије о процени утицаја и/или тестирања опреме;
- 4) привремено складиштење сопственог отпада.

За случај из става 1. тачка 3) овог члана издаје се потврда о изузимању од обавезе прибављања дозволе.

Потврда из става 2. овог члана издаје се на период од најдуже 90 дана (осим у случајевима када из објективних разлога није могуће извршити тестирање у року наведеном у потврди када се одлуком надлежног органа продужава период важења потврде за период у коме није било могуће вршити тестирање) и не може се поново издати.

Захтев за издавање потврде из става 2. овог члана садржи нарочито:

- 1) податке о оператеру;
- 2) податке о постројењу и локацијске услове;
- 3) податке о капацитету постројења;
- 4) податке о врсти и карактеру отпада;
- 5) потврду о регистрацији у Агенцији за привредне регистре;
- 6) план заштите од удеса и план заштите од пожара;
- 7) записник надлежног инспекцијског органа.

Министар ближе прописује садржину потврде и захтева из ст. 2. и 4. овог члана.”

Примедба 8. није прихваћена из разлога што се управо додавањем ових речи желела спречити злоупотреба издавања ових потврда, јер су поједини оператери на овај начин избегавали прибављање дозвола. Такође, не може се прихватити издавање дозвола за посебне токове отпада, јер тако није предвиђено ни Оквирном директивом о отпаду.

18. Примедба 9. У чл. 25. Нацрта је прописано да се у члану 62. Закона ставу 3. у тачки 8) после речи: „у складу са законом” додаје се отворена заграда и речи: „(употребну дозволу, извод из катастра непокретности, доказ о власништву над објектом, водну дозволу, водну сагласност и друге дозволе и сагласности)”;

Примедба: У складу са Законом о планирању и изградњи и Законом о озакоњењу регистрована делатност може се обављати и у објектима који су озакоњени, уколико је намена објекта у складу са делатношћу која се у њима обавља те треба навести да се доставља употребна дозвола или решење о озакоњењу.

Предлог измене: У члану 62. Закона у ставу 3. у тачки 8) после речи: „у складу са законом” додаје се отворена заграда и речи: „(употребну дозволу или решење о озакоњењу, извод из катастра непокретности, доказ о власништву над објектом, водну дозволу, водну сагласност и друге дозволе и сагласности)”.

Примедба 9. је прихваћена и текст предлога је унета Нацрт закона.

19. Примедба 10. У члану 27. Нацрта прописано је да се у чл. 62. Закона у ставу 8. Речи: „врсту и висину финансијске гаранције или другог инструмента за покриће трошкова управљања отпадом“ замењују се речима: „за управљање отпадом“.

Примедба: Како је операција управљања отпадом један од основних података који се уносе у захтев за издавање дозволе за управљање отпадом којим се и одређује начин поступања са отпадом и у самој дозволи је потребно унети операцију управљања отпадом ради усклађивања са важећим подзаконским актима.

Предлог измене: У члану 64. став 2. после тачке 9) додаје се нова тачка 10) и гласи:
10) операцију управљања отпадом.

Примедба 10. није прихваћена јер је у правилнику којим се прописује изглед и садржина дозволе прописано да се као обавезан податак у дозволи морају навести Р или Д операције .

20. Примедба 11. У члану 28. Нацрта прописано је да се у чл. 67. Закона после става 3. додаје нови став 4. који гласи:

„Решењем о одузимању дозволе изриче се заштитна мера забране обављања делатности управљања отпадом у року од пет година.“

Примедба: Дужину трајања мере забране обављања делатности треба да одређује надлежни орган у поступку којим се оператеру одузима дозвола, у зависности од околности случаја, те је предлог да се мера изриче у трајању до 5 година, а период трајања за сваки појединачни случај да цени надлежни орган.

Предлог измене: „Решењем о одузимању дозволе изриче се заштитна мера забране обављања делатности управљања отпадом у трајању до пет година.“

Примедба 11. је прихваћена и текст предлога је унет у Нацрт закона.

21. Примедба 12. У члану 30. Нацрта прописано је да се члан 70. Закона мења и гласи:

„Члан 70.

Дозвола за сакупљање и/или транспорт отпада издаје се привредном друштву, предузетнику или другом правном лицу које испуњава услове прописане овим законом, као и законом којим се уређује превоз у јавном саобраћају и законом којим се уређује транспорт опасне робе.

Дозвола за управљање сакупљање и/или транспорт отпадом се не издаје уколико:

- 1) произвођач отпада транспортује сопствени неопасни отпад у постројење које има дозволу за управљање отпадом, користећи своја транспортна средства, а количине отпада не прелазе 300 килограма по једној пошиљци;
- 2) лице преноси отпад из свог домаћинства у контејнере, центре за сакупљање или у постројење за управљање отпадом или враћа амбалажу или искоришћене производе произвођачу или продавцу;
- 3) физичка лица односно индивидуални сакупљачи отпада сакупљају разврстани неопасни отпад на територији јединица локалне самоуправе;

Дозвола из става 1. овог члана не издаје се комуналном предузећу или другом правном лицу, које врши сакупљање и/или транспорт мешаног комуналног отпада, отпада са пијаца, остатака од чишћења улица и кабастог комуналног отпада, уколико поседују,

одговарајућу опрему за сакупљање наведеног комуналног отпада, као и специјализована возила за транспорт наведеног отпада.

Захтев за издавање дозволе за сакупљање отпада из става 1. овог члана садржи податке о подносиоцу захтева, регистрацији за обављање делатности, врсти отпада, локацији и опреми за сакупљање предметног отпада, уговору са оператером за складиштење и/или третман предметног отпада, уговор са превозником предметног отпада.

Захтев за издавање дозволе за транспорт отпада из става 1. овог члана садржи податке о подносиоцу захтева, регистрацији за обављање делатности, врсти отпада, превозним средствима, као и друге податке на захтев надлежног органа за издавање дозволе.

Уколико се врши транспорт опасног отпада, захтев обавезно садржи и податке о лицима која управљају транспортним средствима, саветнику за транспорт опасног отпада, одговарајућу полису осигурања, као и податке о опреми у складу са посебним прописом.

Дозволом из става 1. овог члана утврђују се обавезне мере поступања приликом сакупљања, односно транспорта инертног, неопасног и опасног отпада, у складу са одредбама овог закона и других прописа.

Дозвола из става 1. овог члана издаје се на период од пет година и може се обновити.”

Примедба: У закону, али ни у Нацрту није одређено значење израза „кабасти отпад“ и „мешани комунални отпад“ што је неопходно уколико се пропише изузеће од обавезе прибављања дозволе за тај отпад.

Чланом 5, ст.1, тачка 3) Закона центар за сакупљање отпада дефинисан је као место одређено одлуком јединице локалне самоуправе на које грађани доносе отпад и кабасти отпад (намештај, бела техника, баштенски отпад, материјал погодан за рециклажу, укључујући и опасан отпад из домаћинства). Узимајући у обзир наведено, изразе „кабасти отпад“ и „мешани комунални отпад“ је неопходно дефинисати у закону уколико се за њихово сакупљање прописује изузеће од обавезе прибављања дозволе за сакупљање.

Уколико израз „кабасти отпад“ и/или „мешани комунални отпад“ обухватају и белу технику (или неки други опасан отпад из домаћинства), односно посебне токове отпада предложено решење биће у супротности са одредбама закона које прописују да су за поступање са опасним отпадом, белом техником (али и другим отпадом који спада у посебне токове отпада) прописане посебне мере, односно услови и да сакупљање тог отпада може обављати само лице које поседује дозволу за сакупљање отпада издату у складу са овим Законом. За сакупљање опасног отпада, односно посебних токова отпада морају се прописати посебне мере, односно услови како је то и прописано Законом, иако према каталогу отпада припадају групи комунални отпади.

Нацртом је предвиђено да уколико произвођач отпада транспортује сопствени неопасни отпад у постројење које има дозволу за управљање отпадом, користећи своја транспортна средства, количине отпада не смеју да прелазе 300 килограма по једној пошиљци. Предложено решење није одрживо јер би произвођачи отпада који желе да транспортују сопствени неопасан отпад у постројење, уместо у једној пошиљци, отпад слали у три пошиљке, док би оператери за исти отпад морали да сачињавају додатну документацију и да понављају процедуре те из разлога економичности предложено решење не треба усвојити.

Нацртом је предвиђено и изузеће од обавезе прибављања дозволе ако физичка лица сакупљају разврстани неопасни отпад на територији јединица локалне самоуправе. Да би се искључила могућност различите примене написаног, предлог је да се наведе реч „више“. Уколико се овде мислило и даље на једну јединицу локалне самоуправе,

потребно је прецизирати одредбу јер физичка лица односно индивидуални сакупљачи могу да се налазе на територији између две или више општина односно постројење за третман или складиштење где испоручују отпад, може да се налази на територији друге јединице локалне самоуправе, те објаснити формулацију „на територији јединица локалне самоуправе“.

Предлог измене:

„Члан 70.

Дозвола за сакупљање и/или транспорт отпада издаје се привредном друштву, предузетнику или другом правном лицу које испуњава услове прописане овим законом, као и законом којим се уређује превоз у јавном саобраћају и законом којим се уређује транспорт опасне робе.

Дозвола за сакупљање и/или транспорт отпада се не издаје уколико:

- 1) произвођач отпада транспортује сопствени неопасни отпад у постројење које има дозволу за управљање отпадом не мора исходovati дозволу за транспорт отпада користећи своја транспортна средства, а количине отпада не прелазе 1000 килограма по једној пошиљци;
- 2) лице преноси отпад из свог домаћинства у контејнере, центре за сакупљање или у постројење за управљање отпадом или враћа амбалажу или искоришћене производе произвођачу или продавцу;
- 3) физичка лица односно индивидуални сакупљачи отпада сакупљају разврстани неопасни отпад на територији више јединица локалних самоуправа;

Дозвола из става 1. овог члана не издаје се комуналном предузећу или другом правном лицу, које врши сакупљање и/или транспорт, отпада са пијаца и остатака од чишћења улица, уколико поседују, одговарајућу опрему за сакупљање наведеног комуналног отпада, као и специјализована возила за транспорт наведеног отпада.

Захтев за издавање дозволе за сакупљање отпада из става 1. овог члана садржи податке о подносиоцу захтева, регистрацији за обављање делатности, врсти отпада, локацији и опреми за сакупљање предметног отпада, уговору са оператером за складиштење и/или третман предметног отпада, уговор са превозником предметног отпада.

Захтев за издавање дозволе за транспорт отпада из става 1. овог члана садржи податке о подносиоцу захтева, регистрацији за обављање делатности, врсти отпада, превозним средствима, као и друге податке на захтев надлежног органа за издавање дозволе.

Уколико се врши транспорт опасног отпада, захтев обавезно садржи и податке о лицима која управљају транспортним средствима, саветнику за транспорт опасног отпада, одговарајућу полису осигурања, као и податке о опреми у складу са посебним прописом.

Дозволом из става 1. овог члана утврђују се обавезне мере поступања приликом сакупљања, односно транспорта инертног, неопасног и опасног отпада, у складу са одредбама овог закона и других прописа.

Дозвола из става 1. овог члана издаје се на период од пет година и може се обновити.”

Примедба 12. није прихваћена јер дати предлог оставља могућност злоупотреба у којима би физичка лица преносила отпад и на подручје друге јединице локалне самоуправе, што је веома често у пракси. Намера је била да се поопштре услови, како би се на тај начин „неформални сакупљачки сектор” увео у легалне токове.

SRPSKA ASOCIJACIJA ZA RUŠENJE, DEKONTAMINACIJU I RECIKLAŽU

Примедба се делимично усваја, јер се иста односи на потребу доношења новог подзаконског акта, што је предложено и Нацртом закона.

NIS ад Нови Сад

23. Примедба 1. У члану 3. Нацрта закона став 3. којим се мења тачка 14) Закона о управљању отпадом, потребно је допунити тако да се иза речи: „на месту настанка отпада“ дода запета и речи: „односно на другој локацији произвођача отпада“. Остали део текста остаје исти.

Примедба 1. је прихваћена и предлог је унет у текст Нацрта закона.

24. Примедба 2. У члану 8. Нацрта закона којим се мења члан 26. Закона о управљању отпадом, у ставу 1. реч: „трајно“ је потребно заменити речима: „пет година“, односно вратити како је било прописано чланом 26. став 1. тачка 2) Закона о управљању отпадом.

Примедба 2. је делимично прихваћена тако што је унета у Нацрт закона следећа одредба:

”2) прибави извештај о испитивању отпада и обнови га у случају промене технологије, промене порекла сировине, као и других активности које би утицале на промену карактера отпада и чува извештај пет година, након чега је у обавези да прибави нови извештај о испитивању отпада;”

Примедба 3. У члану 8. Нацрта закона којим се мења члан 26. Закона о управљању отпадом, потребно је допунити последњи став тако да се брише тачка на крају реченице и иза последње речи: „отпада“ додају речи: „или уколико се предметни отпад у иностранству може третирати по економски повољнијим условима него у Републици Србији.”

Примедба 3. није прихваћена јер се на овај начин власник отпада ограничава у избору коме ће тај отпад предати. Такође, испуњеност овог услова у пракси је веома тешко проверљиво.

25. Примедба 4. У члану 14. Нацрта закона којим се мења члан 37. Закона о управљању отпадом, потребно је брисати предложене измене и допуне, тако да члан 37. Закона о управљању отпадом остане не промењен.

Примедба 4. није прихваћена јер су током примене одредаба Закона о управљању отпадом утврђено да постоје недостаци у делу који се односи на мобилно постројење те у том смислу сматрамо да се мобилно постројење као и рад мобилног постројења за управљање отпадом мора детаљније и дефинисати и прописати.

26. Примедба 5. У члану 25. Нацрта закона у ставу 3. којим се допуњује члан 62. став 3. тачка 8) Закона о управљању отпадом, након речи: „водну дозволу“ потребно је брисати речи: „водну сагласност и друге дозволе и сагласности)”

Примедба 5. није прихваћена јер се мора ближе уредити документација коју је потребно доставити надлежном органу у циљу добијање дозволе за управљање отпадом. На овај начин се такође олакшава подносиоцима захтева јер им је конкретније потребна документација наведена.

27. Примедба 6. У члану 29. Нацрта закона којим се мења члан 68. Закона о управљању отпадом, у ставу 2. потребно је брисати речи: „промене возила којима се врши транспорт отпада“. Остали део текста остаје не промењен.

Примедба 6. није прихваћена јер се дозвола за транспорта отпада и издаје у односу на транспортна средства односно за возила за која је поднета потребна документација и која испуњавају услове. У случају промене тих превозних средстава потребно је донети ново решење односно извршити измену / допуну дозволе.

28. Примедба 7. У члану 30. Нацрта закона којим се мења члан 70. став 1. је потребно прецизније уредити и допунити.

Примедба 7. није прихваћена јер није дат конкретан предлог.

Синиша Митровић, Привредна комора Србије

29. Примедба на члан 5. став 1. тачка 23) *постројење за управљање отпадом* јесте стационарна техничка јединица за складиштење, третман односно поновно искоришћење или одлагање отпада, која заједно са грађевинским делом чини технолошку целину;

Образложење: потребно је важан процес управљања грађевинским отпадом дефинисати кроз постројење..(технолошка целина мора садржати прецизно дефинисано постројење)...

Примедба је прихваћена тако што је у Нацрт закона унета дефиниција: „23) *постројење за управљање отпадом* јесте стационарна или мобилна техничка јединица за третман односно поновно искоришћење или одлагање отпада, која заједно са грађевинским делом чини технолошку целину”;

Институт за заштиту на раду, а.д. Нови Сад

30. Примедба на члан 26. став 1. тачка 2)

„прибави извештај о испитивању отпада и обнови га у случају промене технологије, промене порекла сировине, као и других активности које би утицале на промену карактера отпада и чува извештај најмање пет година ТРАЈНО“
изменити да гласи

„прибави извештај о испитивању отпада и чува га трајно. У случају промене технологије, сировине, или било које друге промене која би могла утицати на промену карактера отпада, потребно је поново извршити испитивање отпада.“

Примедба је делимично прихваћена јер је прихваћен предлог „**NIS ад Нови Сад**” тако да тачка 2) став 1. члана 26. Нацрта закона гласи:

„2) прибави извештај о испитивању отпада и обнови га у случају промене технологије, промене порекла сировине, као и других активности које би утицале на промену карактера отпада и чува извештај пет година, након чега је у обавези да прибави нови извештај о испитивању отпада;”

Ekostar Пак доо Београд

31. Коментар на члан 5, ставу 1 тачка 13, текст који објашњава значење израза „комунални отпад“ који сада гласи: „13) комунални отпад јесте отпад из домаћинства (кућни отпад), као и други отпад који је због своје природе или састава

сличан отпаду из домаћинства¹³) КОМУНАЛНИ ОТПАД ЈЕ ОДВОЈЕНО САКУПЉЕНИ ОТПАД ИЗ ДОМАЋИНСТВА, УКЉУЧУЈУЋИ ПАПИР И КАРТОН, СТАКЛО, МЕТАЛ, ПЛАСТИКУ, БИООТПАД, ДРВО, ТЕКСТИЛ, АМБАЛАЖУ, ОТПАДНУ ЕЛЕКТРИЧНУ И ЕЛЕКТРОНСКУ ОПРЕМУ, ОТПАДНЕ БАТЕРИЈЕ И АКУМУЛАТОРЕ, КАБАСТИ ОТПАД И МЕШАНИ КОМУНАЛНИ ОТПАД И/ИЛИ ОДВОЈЕНО САКУПЉЕНИ ОТПАД ИЗ ДРУГИХ ИЗВОРА, АКО ЈЕ ТАЈ ОТПАД СЛИЧАН ПО ПРИРОДИ И САСТАВУ ОТПАДУ ИЗ ДОМАЋИНСТВА, АЛИ НЕ УКЉУЧУЈЕ ОТПАД ИЗ ПРОИЗВОДЊЕ, ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА, РИБАРСТВА И АКВАКУЛТУРЕ, ОТПАДНА ВОЗИЛА И ГРАЂЕВИНСКИ ОТПАД;“

Овај предлог није прихваћен из разлога што комунални отпад не може бити комунална амбалажа која се одвојено сакупља у примарној селекцији. У Закону о амбалажи и амбалажном отпаду (члан 5, став 1 тачка б) јасно је дефинисано да отпад од примарне и секундарне амбалаже који настаје као отпад у домаћинствима (кућни отпад) или у индустријама, занатским делатностима, услужним или другим делатностима, а које је сличан отпаду из домаћинства у погледу његове природе или састава и сакупља се одређених територијалних целина представља комунални амбалажни отпад, а не комунални отпад. Такође, наведени предлог нема утемељење ни у Правилнику о категоријама, испитивању и класификацији отпада где је јасно дефинисано да се под индексним бројем 15 01 дефинише амбалажа која укључује посебно сакупљени амбалажу у комуналном отпаду. Прецизно је наведено да се амбалажни отпад одвојено прикупљен из комуналног отпада (укључујући смеше отпада од различитих амбалажних материјала), увек мора класификовати у подгрупу 15 01. За стаклене флаше одвојене из комуналног отпада исправан индексни број је "15 01 07 - Стаклена амбалажа", а не "20 01 02 - Стакло" - због тога што у опису из 15 01 стоји опис "амбалажа (укључујући посебно сакупљену амбалажу у комуналном отпаду)", док је за 20 01 опис општи и гласи "одвојено сакупљене фракције (осим 15 01)". Предложена одредба је у директној супротности са одредбама Закона о амбалажи и амбалажном отпаду и Правилника о категоријама, испитивању и класификацији отпада.

32. ПРЕДЛОГ: У предложеном члану 5, ставу 1 допунити нову тачку 13а која ће да садржи термин комунални амбалажи отпада у складу са Законом о амбалажи и амбалажном отпаду (члан 5, став 1 тачка б) тако да не буде забуне у погледу термина комуналног и комерцијалног амбалажног отпада.

13а) „Комунални амбалажни отпад јесте отпад од примарне и секундарне амбалаже који настаје као отпад у домаћинствима (кућни отпад) или у индустрији, занатским делатностима, услужним или другим делатностима, а који је сличан отпаду из домаћинства у погледу његове природе или састава и сакупља се са одређене територијалне целине, у складу са законом;“

ПРЕДЛОГ: Задржати тренутну дефиницију, јер се карактеризацијом утврђују тачна врста отпада.

„13) комунални отпад јесте отпад из домаћинства (кућни отпад), као и други отпад који је због своје природе или састава сличан отпаду из домаћинства

Предлог није прихваћен јер је дефиниција која је наведена у Нацрту закона преузета из Оквирне директиве о отпаду.

33. Коментар у члану 5, ставу 1 тачка 28, текст који уводи нови термин „привремено складиштење“ који сада гласи:

28) *сакупљање отпада* јесте прикупљање отпада, укључујући и ~~прелиминарно~~ разврставање и ~~прелиминарно~~ ПРИВРЕМЕНО складиштење отпада за потребе транспорта до постројења за управљање отпадом;

Предлог уводи нови термин ПРИВРЕМЕНО складиштење отпада који нигде није дефинисан и као такав улази у колизију са дефиницијом у истом члану тачки 30) где је СКЛАДИШТЕЊЕ ОТПАДА ПРИВРЕМЕНО ЧУВАЊЕ отпада на локацији произвођача или власника и/или другог држаоца отпада, као и активност оператера у постројењу опремљеном и регистрованома за привремено чување СКЛАДИШТЕЊЕ отпада.

ПРЕДЛОГ: избацити термин ПРИВРЕМЕНОГ складиштења јер даје простор да се избегне прибављање дозвола за складиштење и омогућава све остале злоупотребе (манипулација ценама, непрописно чување и одлагање и сл.) које из тога проистичу. Такође касније у предлог члана 36 којим се прописују нови рок од 36 месеци за ПРИВРЕМЕНО СКЛАДИШТЕЊЕ који је у директној колизији са елементарним принципима циркуларне економије.

Примедба није прихваћена – јер реч о два различита појма складиштења. Предлог који се односи на привремено складиштење отпада уз термин „сакупљања“ на локацији произвођача отпада, за који се не издаје дозвола за складиштење отпада.

прелиминарно није одговарала временској одредници у смислу периода одн рока у ком се чува отпада. Такође, одредбом члана 36. којом се рок за складиштење отпада продужава на рок од 36 месеци за збрињавање отпада, не односи се на произвођаче отпада, већ на обављање делатности складиштења отпада за које је добијена одговарајућа дозвола.

34. Коментар у члану 9, текст који уводи нове врсте планских докумената који сада гласи: Врсте планских докумената

Члан 9.

Ради планирања управљања отпадом у Републици Србији доносе се следећи плански документи:

- 1) стратегија управљања отпадом (у даљем тексту: Стратегија);
- 2) програми превенције стварања отпада;
- 3) регионални план управљања отпадом;
- 4) локални план управљања отпадом;

5) план управљања отпадом у постројењу за које се издаје интегрисана дозвола;

6) радни план постројења за управљање отпадом.

ВРСТЕ ПЛАНСКИХ ДОКУМЕНАТА

ЧЛАН 9.

Ради планирања управљања отпадом у Републици Србији доносе се следећи плански документи:

1) ПРОГРАМ УПРАВЉАЊА ОТПАДОМ (СА ПРОГРАМОМ ПРЕВЕНЦИЈЕ СТВАРАЊА ОТПАДА) –

2) регионални план управљања отпадом;

3) локални план управљања отпадом.

ОСИМ ПЛАНСКИХ ДОКУМЕНАТА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА ДОНОСЕ СЕ И СЛЕДЕЋИ ДОКУМЕНТИ:

1) ПЛАН УПРАВЉАЊА ОТПАДОМ У ПОСТРОЈЕЊУ ЗА КОЈЕ СЕ ИЗДАЈЕ ИНТЕГРИСАНА ДОЗВОЛА;

2) РАДНИ ПЛАН ПОСТРОЈЕЊА ЗА УПРАВЉАЊЕ ОТПАДОМ;

3) ПЛАН ПРИЛАГОЂАВАЊА ПОСТРОЈЕЊА – ЗА НЕСАНИТАРНЕ ДЕПОНИЈЕ СМЕТЛИШТА, КОЈИ ИЗРАЂУЈЕ ЈАВНО КОМУНАЛНО ПРЕДУЗЕЋЕ У СКЛАДУ СА ОВИМ ЗАКОНОМ

Члан 10

Стратегија ПРОГРАМ је основни документ којим се дугорочно одређује и усмерава управљање отпадом на основу анализе постојећег стања и циљева управљања отпадом, одређују мере за унапређивање управљања отпадом (припрема за поновну употребу, рециклажа, поновно искоришћење, одлагање и други начини третмана отпада) на територији Републике Србије.

Стратегија ПРОГРАМ садржи нарочито:

1) анализу и оцену стања управљања отпадом;

2) националне циљеве управљања отпадом;

3) Национални план управљања отпадом.12

Стратегију ПРОГРАМ доноси Влада за период од ~~неет~~ ТРИ године, а оцењује и, по потреби, ревидира једном у три године.

Стратегију ПРОГРАМ припрема министарство надлежно за послове заштите животне средине (у даљем тексту: министарство) у сарадњи са надлежним органом аутономне покрајине Стратегија ПРОГРАМ се објављује у "Службеном гласнику Републике Србије".

Извештај о спровођењу Стратегије

ПРОГРАМА припрема министарство и подноси Влади најмање једном годишње.

Дефинисано је да се Програм управљања отпадом доноси на три године уместо на досадашњих шест. Како и на који начин ће Регионални и Локални планови отпада, који се доносе на десет година и по потреби разматрају на 5 година (сходно члану 14 којим је прописан период важења и садржаја планова) да буду меродавни и усаглашени уколико се Програм који садржи Национални план и Националне циљеве доноси на сваких три године, а са којим морају бити усаглашени сходно члану 14, ставу 3?

ПРЕДЛОГ: Усагласити период доношења и важења програма са Регионалним и Локалним плановима који се доносе на 10 година, како би стратешки могли да се и реализују донети планови, а не само да се врше измене и допуне документације и планова што доводи до тога да изостаје било које њихова реализација.

Примедба се не прихвата, имајући у виду да су Законом о планском систему Републике Србије прописани рокови на који се доносе ова документа, а на шта је у током консултативног поступка указао и Републички секретаријат за јавне политике.

35. Коментар у члану 26, став 5, брисање одређених одредби у одређеном тексту ПРОИЗВОЂАЧ ОТПАДА ИЛИ ДРУГИ ДРЖАЛАЦ ОТПАДА МОЖЕ ВРШИТИ ТРЕТМАН ОТПАДА САМОСТАЛНО или преко посредника ИЛИ ПРЕКО ДРУГОГ ПРАВНОГ ЛИЦА ИЛИ ПРЕДУЗЕТНИКА КОЈИ ОБАВЉА ПОСЛОВЕ ТРЕТМАНА ОТПАДА, односно сакупљања отпада ИЛИ ПРЕКО ЈАВНОГ КОМУНАЛНОГ ПРЕДУЗЕЋА ИЛИ ПУТЕМ ЈАВНО ПРИВАТНОГ ПАРТНЕРСТВА, ОДНОСНО ДА ОТПАД ИЗВЕЗЕ УКОЛИКО У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ НЕ ПОСТОЈИ ПОСТРОЈЕЊЕ ЗА ТРЕТМАН ПРЕДМЕТНОГ ОТПАДА у складу са чланом 6. овог закона,

Наведени предлог није прихватљив јер нарушава могућност да произвођач отпада може вршити третман отпада тако што ће направити сарадњу са сакупљачем и транспортером отпада који ће преузети даље збрињавање. Искључивањем тренутно важеће одредбе, ограничава се право слободног тржишта и намеће се сарадња само са одређеним привредним субјектима који су овлашћени да се баве делатностима управљања отпадом. ПРЕДЛОГ: Задржати тренутну одредбу у члан 26.

„Произвођач отпада или други држалац отпада може вршити третман отпада самостално или преко посредника или преко другог правног лица или предузетника који обавља послове третмана отпада, односно сакупљања отпада или преко јавног комуналног предузећа или путем јавно приватног партнерства, односно да отпад извезе уколико у републици Србији не постоји постројење за третман предметног отпада.“

Предлог се не прихвата јер је намера да се кроз овакву одредбу побољша размена докумената о кретању отпада, који се након комплетирања „враћа“ произвођачу отпада. Лице које врши сакупљање и/или транспорт отпада свакако мора да има уговор са оператером постројења за складиштење, третман и/или одлагање отпада. Такође, овом одредбом је наведено како се може вршити третман, те не искључује могућности уговора и сарадње са другим актерима који отпад превозе до постројења за третман, односно који га извозе, односно ЈКП и друге.

36. Коментар у члану 28а, потребно је поштрићи одредбе како би сви у области управљања отпадом били равноправни учесници на тржишту.

Члан 28а

Делатност посредовања у управљању отпадом обухвата послове организације третмана, односно поновног искоришћења и одлагања отпада, односно посредовање у преносу права и обавеза у вези са отпадом за потребе других.

Забрањена је трговина отпадом за који произвођач отпада има закључен уговор о предаји сакупљачу, односно оператеру постројења за управљање отпадом.

Трговац отпадом сматра се држаоцем отпада којег је откупио и може преузети отпад у посед ако располаже складиштем отпада за које је издата дозвола у складу са овим законом.

Плаћања за откуп отпада врше се преко банковног рачуна, односно издаје се признаница у складу са посебним прописима.

Трговац отпадом је дужан да лицу од кога откупљује отпад изда потврду о количини купљеног отпада, као и признаницу уколико се плаћање не врши преко банковног рачуна.

Трговац отпадом дужан је да од лица од којег откупљује отпад прибави податке из личне карте или другог документа којим се доказује идентитет тог лица, као и доказ о пореклу отпада или изјаву о државини отпада.

Трговац отпадом не може откупити отпад ако не поседује доказе из става 6. овог члана.

Посредник, односно трговац отпадом дужан је да се упише у регистар посредника у управљању отпадом, односно трговца отпадом.

Посредник, односно трговац отпада који је регистрован за обављање делатности ~~посредовања, односно промета отпадом~~ подноси захтев за упис у регистар.

Министарство издаје решење о упису посредника, односно трговца у регистар, ако посредник, односно трговац испуњава услове, и то:

- 1) да није кажњаван за било које кривично дело, односно привредни преступ и прекршај у складу са законом
- 2) да има лице одговорно за обављање послова за које се подноси захтев за регистрацију;
- 3) да је у могућности да испуни финансијске обавезе или обавезе које могу настати у обављању послова, посебно обавезу враћања отпада у складу са прописима о прекограничном кретању отпада,
- 4) **ДА МУ РАЧУНИ У ПОСЛОВНИМ БАНКАМА НИСУ БИЛИ БЛОКИРАНИ У ПЕРИОДУ ОД ГОДИНУ ДАНА ПРЕ ПОДНОШЕЊА ЗАХТЕВА**

Решење из става 10. издаје се на период од пет година.

Решењем из става 10. овог члана утврђују се услови заштите животне средине, обавеза вођења евиденције и достављања извештаја, односно мере спречавања илегалног промета отпада.

Против решења којим се одбија захтев за упис у регистар и издавање потврде може се изјавити жалба у року од 15 дана од дана пријема решења.

Регистрација се може обновити на захтев посредника, односно трговца који се подноси дана пре истека регистрације.

Решење о регистрацији може се укинути:

- 1) ако посредник, односно трговац поступа супротно решењу о упису у регистар посредника, односно трговца;
- 2) ако би посредник, односно трговац континуираним обављањем послова могао да проузрокује загађивање животне средине;
- 3) ако посредник, односно трговац поступа супротно прописима о прекограничном кретању отпада;
- 4) ако посредник, односно трговац не испуњава обавезе у складу са законом.

Одредбе ст. 10, 11, 12. и 13. овог члана које се односе на упис у регистар, односно одбијање уписа у регистар, примењују се и на обнову, односно укидање решења.

Посредник и трговац отпадом доставља Агенцији годишњи извештај о управљању отпадом у складу са овим законом.

Укључивање више правних субјеката на тржиште у многоструке ће отежати праћење и контролу свих процеса у сегменту управљања отпадом. Примера смо имали јако пуно у сегменту опасног отпада, броја издатих дозвола и недостатку доброг система контроле и праћења оног што се дешава у пракси. **Из тог разлога предлажемо пре свега изједначавање са осталим учесницима на тржишту и додатно поштравање критеријума по питању регистрације и надзора над пословњем трговца и посредника отпадом.**

ПРЕДЛОГ: Допунити члан 28а, новим ставовима и предлози измене тренутног става 10 и 11 :

„Трговац не може продати, нити предати отпад другом трговцу нити посреднику.“

„Министарство издаје решење о упису посредника, односно трговца у регистар, ако посредник, односно трговац испуњава услове, и то:

- 1) да није кажњаван за било које кривично дело, односно привредни преступ и прекршај у складу са законом

2) има најмање ТРИ стално запослена одговорна за стручни рад за управљање отпадом са стеченим високим образовање на студијама првог степена (основне академске студије и основне струковне студије), односно најмање више образовање из природно-математичких, медицинских, друштвених или техничко-технолошких наука и најмање три године радног искуства, што је дефинисано кроз правилник о систематизацији

3) да му рачуни у пословним банкама нису били блокирани у периоду од ДВЕ године пре подношења захтева,

4) да приложи уз захтев финансијске и друге гаранције или одговарајуће осигурање за случај удеса или штете причињене трећим лицима,

5) да приложи уз финансијске или друге гаранције којима се осигурава испуњавање услова из решења о регистрацији, посебно обавезу враћања отпада у складу са прописима о прекограничном кретању отпада.

Решење из става 10. издаје се на период од ТРИ година.“ -

Предлог се делимично прихвата на начин да се наведено Решење издаје на период од две године. Такође, прихвата се и предлог да подносиоцу нису били блокирани рачуни у пословним банкама у периоду од две године пре подношења захтева. Финансијске гаранције биће прописане посебним прописом.

За ограничавање у погледу броја запослених и њихове стручне спреме и радног искуства предлагач није доставио ваљано образложење за прихватање на начин да се не види веза између предлога, његове примене у пракси и законитости рада.

37. Коментар у члану 36, став 5, ублажавање критеријума кроз продужавање рока и укључивање неопасног отпада у могућност привременог складиштења на дужи период

Члан 36. Отпад се складишти на местима која су технички опремљена за привремено чување отпада на локацији произвођача или власника и/или другог држаоца отпада, у центрима за сакупљање, трансфер станицама и другим локацијама у складу са овим законом.

Складиште отпада из става 1. овог члана може бити:

1) привремено складиште на месту настанка отпада, ~~у којем се отпад чува ради сакупљања;~~*

2) складиште отпада као постројење у којем се обавља делатност складиштења отпада, односно процес његовог сакупљања и разврставања, смештаја и чувања, као и припрема за предају или отпремање, односно транспорт у постројења за поновну употребу, рециклажу, поновно искоришћење или одлагање, укључујући и центре за сакупљање отпада;

3) складиште отпада у постројењу за рециклажу, поновно искоришћење или одлагање отпада у којем се отпад припрема за третман, укључујући и трансфер станицу.

Дозволом о управљању отпадом, ~~односно потврдом о изузећу која се издаје у складу са овим законом,~~ одређује се врста складишта из става 2. ТАЧКЕ 2) И 3) овог члана узимајући у обзир његову намену, врсту и количину отпада, као и време његовог складиштења.

ДОЗВОЛА СЕ НЕ ИЗДАЈЕ ЗА ПРИВРЕМЕНО СКЛАДИШТЕЊЕ НА МЕСТУ НАСТАНКА ОТПАДА.

~~Опасан отпад не може бити привремено складиштен на локацији произвођача, власника и/или другог држаоца отпада дуже од 12 месеци, осим ако је у току поступак прибављања дозволе, а најдуже 120 дана од истека рока из овог става.*~~

ОТПАД НЕ МОЖЕ БИТИ ПРИВРЕМЕНО СКЛАДИШТЕН НА ЛОКАЦИЈИ ПРОИЗВОЂАЧА, ВЛАСНИКА И/ИЛИ ДРУГОГ ДРЖАОЦА ОТПАДА ДУЖЕ ОД 36

МЕСЕЦИ ПО ЧИЈЕМ СЕ ИСТЕКУ ОТПАД МОРА ПРЕДАТИ НА ТРЕТМАН, ОДНОСНО ПОНОВНО ИСКОРИШЋЕЊЕ ИЛИ ОДЛАГАЊЕ.

Дати предлог је у односу на важећу одредбу дефинисао да се период складиштења односи и на неопасан отпада, што ће имати негативан ефекат пролонгирања обавезе за коју постоје услови и тржишне могућности, али не и одговорно поступање обвезника. На овај начин се повећавају ризици од пожара, угрожава животна средина од прекомерног и неконтролисаног складиштења код произвођача, власника и/или друго држаоца и не подстиче развој рециклаже индустрије већ пролонгирање обавезе и кочење било које циркуларне економије.

ПРЕДЛОГ: Дефинисати да се ова одредба односи само на оне врсте отпада за које не постоји могућност и капацитети збрињавања, што ће бити дефинисано листом отпада које ће бити прописана од стране Министарства за заштиту животне средине и ревидирана на сваких годину дана. Листа се може израђивати на основу података са којима располаже Агенција за заштиту животне средине и дозвола у којима се могу видети капацитети за збрињавања одређених врста отпада од стране овлашћених правних лица. Овако дефинисаном одредбом постиже се да се отпад за који имамо решење збрињава на адекватан и прописан начин и да се развија рециклажна индустрија и концепт циркуларне економије, а да се одређене проблематичне врсте отпада боље препознају и дефинишу како би се радило на проналаску решења.

Примедба се не прихвата. Изменама овог члана Закона о управљању отпадом, прописује се обавеза сваког лица које поседује отпад на складишту, да отпад преда оператеру на третман одн поновно искоришћење. У Закону о управљању отпадом, за неопасан отпад није било прописаног рока у коме је могао да буде складиштен па су оператери овај отпад чували по више деценија. Овим изменама управо се жели онемогућити да се отпад складишти ндуже од три године – дакле обавеза оператера - складиштера је да у наведеном периоду – 3 године, мора извршити предају тог отпада на третман или одлагање.

„Министарство доноси Уредбу о врсти отпада коју произвођач, власник и/или други држалац отпада може складиштити дуже од 12 месеци коју ревидира једним годишње. Врста отпада ће бити дефинисана на основу капацитета и издатих дозвола правном лицу или предузетнику за управљање отпадом као и на основу извештаја Агенције за заштиту животне средине.“

38. ПРЕДЛОГ: У случају да претходни предлог не буде усвојен, свакако је неопходно задржати ову одредбу да се односи само на опасан отпад и у том случају предлог става 5 би требало да гласи:

„Опасан отпад не може бити складиштен на локацији произвођача, власника и/или другог држаоца отпада дуже од 36 месеци, а неопасан отпад дуже од 12 месеци, по чијем се истеку отпад мора предати на третман, односно поновно искоришћење или одлагање.“

Предлог се не прихвата поред разлога наведених за одбијања претходног, разлог за одбијање овог предлога јесте тај што се у пракси показало да је рок од 12 месеци прекратак за организовање предаје чак и неопасног отпада. Овом одредбом одређује се максималан рок за складиштење.

Предлог који се односи на доношење подзаконског акта такође не може бити прихваћен, јер дужина складиштења не може да се повезује са капацитетима издатих дозвола за складиштење отпада, већ само са правним тековинама ЕУ.

39. Коментар у члану 42, став 5, нови предлог утемељити на казненој одредби која ће подстаћи примену и прецизирати део код отпада који садржи нечистоће.

ЧЛАН 42

Одлагање отпада на депонију врши се ако не постоји друго одговарајуће решење, у складу са начелом хијерархије управљања отпадом.

Отпад се одлаже на депонију која испуњава техничке, технолошке и друге услове и захтеве, у складу са дозволом издатом на основу овог закона.

ПРИХВАТАЊЕ ОТПАДА НА ДЕПОНИЈУ ВРШИ СЕ ПО ПРОЦЕДУРИ У СКЛАДУ СА ПОСЕБНИМ ПРОПИСОМ.

Пре одлагања, оператер на депонији обезбеђује проверу допремљеног отпада, односно његову **КАРАКТЕРИЗАЦИЈУ**, идентификацију према врсти, количини и својствима, кроз утврђивање масе отпада и контролу пратеће документације пре преузимања.

ОТПАД КОЈИ ЈЕ ОДВОЈЕНО САКУПЉЕН РАДИ ПРИПРЕМЕ ЗА ПОНОВНУ УПОТРЕБУ И РЕЦИКЛАЖУ НЕ СМЕ СЕ ОДЛАГАТИ НА ДЕПОНИЈУ.

Отпад се пре одлагања третира у складу са одредбама овог закона и других прописа.

Размотрити предлог казних одредби које би допринеле да се ова одредба спроводи у пракси. Прописати казне за оне који воде депонију и оне који ово буду чинили. Уместо не сме, предложити термин забрањено је. Такође, прецизирати шта са отпадом који након преузимања од стране оператера садржи велике количине нечистоћа и примеса због чега се не може третирати и за које не постоји ни једно друго решење осим депоновања.

ПРЕДЛОГ: Допуна члана 42 у ставу 5

„Отпад који је одвојено сакупљен ради припреме за поновну употребу и рециклажу забрањено је одлагати на депонију, осим ако не испуњава минималне услове квалитета према одговарајућем стандарду за ту врсту отпада.“

Примедба се делимично прихвата, тако што је у ставу 5. члана 42. Нацрта закона избрисана реч: „минималне“.

40. Коментар у члану 43, став 5, допунити предлог измена тако да се омогући да Јединица локалне самоуправе повери послове и за неопасан амбалажни отпад, као и да се створе адекватни услови за успостављање сарадње са Оператерима система за управљање амбалажним отпадом.

Члан 43.

Комунални отпад се сакупља, поновно искоришћава и одлаже у складу са овим законом и посебним прописима којима се уређују комуналне делатности.

Забрањено је мешати опасан отпад са комуналним отпадом.

Комунални отпад који је већ измешан са опасним отпадом раздваја се ако је то економски исплативо, у противном, тај отпад се сматра опасним.

Јединица локалне самоуправе, у складу са локалним планом, уређује и организује:

~~1) селекцију и одвојено сакупљање отпада, укључујући и учесталост сакупљања отпада ради рециклаже (папир, метал, пластика и стакло);~~

1) СЕЛЕКЦИЈУ И ОДВОЈЕНО САКУПЉАЊЕ ОТПАДА, УКЉУЧУЈУЋИ И НАЧИН САКУПЉАЊА ОТПАДА РАДИ РЕЦИКЛАЖЕ (ПАПИР, МЕТАЛ, ПЛАСТИКА, СТАКЛО, ТЕКСТИЛ, КАБАСТИ ОТПАД);

2) обезбеђује одлагање отпада из домаћинства у контејнере или на други начин;

3) обезбеђује и опрема центре за сакупљање отпада из домаћинства који није могуће одложити у контејнере за комунални отпад (кабасти, биоразградиви и други отпад), укључујући и опасан отпад из домаћинства.

Домаћинства су дужна да одлажу свој отпад у контејнере или на друге начине, које обезбеђује јединица локалне самоуправе, а опасан отпад из домаћинства (отпадне батерије и акумулатори, уља, отпад од електричних и електронских производа, боје и лакови, пестициди и др.) да предају у центре за сакупљање отпада из домаћинства, ~~или~~ ПРАВНОМ ЛИЦУ ИЛИ ПРЕДУЗЕТНИКУ КОМЕ ЈЕ ЈЕДИНИЦА ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ ПОВЕРИЛА ПОСЛОВЕ ЗА САКУПЉАЊЕ ПРЕДМЕТНОГ отпада.

Домаћинства и други произвођачи комуналног отпада врше селекцију комуналног отпада ради рециклаже.

Јединица локалне самоуправе дужна је да изврши евиденцију дивљих депонија и постојећих несанитарних депонија – сметлишта на својој територији и да обезбеди њихово уклањање и санацију.

Развој примарне селекције за комунални амбалажни отпад може доћи кроз сарадњу између Оператера система за управљање амбалажним отпадом и Јединице локалне самоуправе (ЈЛС), јер имају исту прописану обавезу на којој заједнички могу да раде и дођу до најефикасније и одрживијег система. Предлог је успоставити споразуме о подели одговорности за организацију одвојеног прикупљања и разврставања амбалажног отпада у локалним самоуправама. Оператери системи и ЈЛС морају бити укључени у планирање система одвојеног прикупљања комуналног амбалажног отпада због потреба за финансирањем са обе стране.

Тренутно не постоји прописана обавеза сарадње Јединице локалне самоуправе (ЈЛС) са овлашћеним Оператерима система управљања амбалажним отпадом који имају обавезу да обезбеде да комунално предузеће редовно преузима комунални амбалажни отпад (Закон о амбалажи и амбалажном отпаду, "Сл. гласник РС", бр. 36/2009 и 95/2018 - члан 24, став 2).

ПРЕДЛОГ: Допуна става 5

„Домаћинства су дужна да одлажу свој комунални амбалажни отпад у контејнере или на друге начине, које обезбеђује јединица локалне самоуправе или да предају у рециклажне центре за сакупљање амбалажног отпада из домаћинства, правном лицу или предузетнику коме је јединица локалне самоуправе поверила послове за сакупљање предметног отпада.“

ПРЕДЛОГ: Допуна члан 43 новима ставом

„Јединица локалне самоуправе је дужна да успостави и уговори сарадњу са овлашћеним оператерима система управљања амбалажним отпадом у погледу уређења и организације селекције и одвојеног сакупљања комуналног амбалажног отпада ради рециклаже“.

Тренутни члан 92, тренутно је прописано да ће се новчаном казном од 25.000 до 50.000 динара казнити за прекршај одговорно лице у органу државне управе, одговорно лице у јединици локалне самоуправе, имаоцу јавних овлашћења, односно овлашћеном правном лицу, ако не уреди селекцију и одвојено сакупљање отпада, не обезбеђује одлагање отпада из домаћинства у контејнере или на други начин, не организује и не опреми центре за сакупљање отпада из домаћинства који није могуће одложити у контејнере за комунални отпад (члан 43. став 4). Прописати да ЈЛС има обавезу да дефинише начин њиховог испуњења и казнене одредбе за ЈЛС које су сразмерне последицама које проистичу по животну средину, као и механизам у случају да ЈЛС не испуни прописану обавезу.

ПРЕДЛОГ: Допуна члан 43 новима ставом

„У случају да јединица локалне самоуправе не спроводи управљање комуналним амбалажним отпадом под условима и на начин утврђен у наведеном члану, или супротно важећим планским документима, Влада доноси одлуку којом се јединица

локалне самоуправе обавезује да управљање комуналним амбалажним отпадом повери привредном субјекту са одговарајућом дозволом за управљање амбалажом и амбалажним отпадом, у складу са одредбама закона којима се уређује јавно-приватно партнерство и концесије.“

Предлог се не прихвата јер је управљање амбалажом и амбалажним отпадом предмет уређивања посебног закона, а обавезе и надлежности јединица локалне самоуправе су предмет уређивања закона којим се прописују комуналне делатности.

41. Коментар у члану 59А, неопходно је допунити да се обавеза односи на све учеснике у процесу управљања отпадом, као што су трговци и посредници
ЧЛАН 59А

ФИНАНСИЈСКЕ ГАРАНЦИЈЕ

ВЛАДА ПРОПИСУЈЕ ВРСТЕ ФИНАНСИЈСКИХ ГАРАНЦИЈА И ЕКВИВАЛЕНТНОГ ОСИГУРАЊА КОЈИМ СЕ ОБЕЗБЕЂУЈЕ ОБАВЉАЊЕ ДЕЛАТНОСТИ УПРАВЉАЊА ОТПАДОМ (САКУПЉАЊЕ И ТРАНСПОРТ, ТРЕТМАН, СКЛАДИШТЕЊЕ, ПОНОВНО ИСКОРИШЋЕЊЕ И ОДЛАГАЊЕ ОТПАДА И ПРЕКОГРАНИЧНОГ КРЕТАЊА ОТПАДА), ИЗДАВАОЦЕ И КОРИСНИКЕ, САДРЖИНУ, УСЛОВЕ ИЗДАВАЊА, КОРИШЋЕЊЕ И ПОВЛАЧЕЊЕ СРЕДСТАВА ОБЕЗБЕЂЕЊА, ПОСТУПАК ИЗВРШЕЊА,

КРИТЕРИЈУМЕ ЗА УТВРЂИВАЊЕ ВИСИНЕ И НАЧИН ОБРАЧУНА, КАО И МАКСИМАЛНИ ИЗНОС ОСИГУРАЊА ОД ГРАЂАНСКО-ПРАВНЕ ОДГОВОРНОСТИ ЗА ЗАГАЂЕЊЕ

ПРЕДЛОГ: Допуна члана 59А

Члан 59а

Финансијске гаранције

„Влада прописује врсте финансијских гаранција и еквивалентног осигурања којим се обезбеђује обављање делатности управљања отпадом (сакупљање и транспорт, третман, складиштење, поновно искоришћење и одлагање отпада и прекограничног кретања отпада, ТРГОВИНА и ПОСРЕДНИШТВО), издаваоце и кориснике, садржину, услове издавања, коришћење и повлачење средстава обезбеђења, поступак извршења, критеријуме за утврђивање висине и начин обрачуна, као и максимални износ осигурања од грађанско-правне одговорности за загађење“

Предлог је прихваћен тако што је измењен предлог члана 59а.

42. Коментар у члану 62, став 2, тачка 8, измена предлога

Захтев за издавање дозволе

Члан 62

8) копије одобрења и сагласности других надлежних органа, издатих у складу са законом (УПОТРЕБНУ ДОЗВОЛУ, ИЗВОД ИЗ КАТАСТРА НЕПОКРЕТНОСТИ, ДОКАЗ О ВЛАСНИШТВУ НАД ОБЈЕКТОМ, ВОДНУ ДОЗВОЛУ, ВОДНУ САГЛАСНОСТ И ДРУГЕ ДОЗВОЛЕ И САГЛАСНОСТИ);

Потребно је прецизирати наведену одредбу тако да има утемељење у примени и реалној ситуацију на тржишту, сходно свим осталим важећим регулативима и њиховима применама. Уколико се овај предлог не уврсти у измене имаћемо ситуацију да скоро нико неће моћи да испуни ову обавезу и престаће са радом велики број озбиљних компанија које се већ дужи низ година баве рециклажом отпада. Резултат ће бити угрожен целокупан систем који се годинама градио. Мишљења смо да свакако то не може да буде један од циљева којим ће измене овог Закона тежити, већ уређење и реални критеријуми који су применљиви на нашем тржишту.

ПРЕДЛОГ: Измена члан 62, став 2, тачке 8

„8) копије одобрења и сагласности других надлежних органа, издатих у складу са законом (ДОКАЗ ДА ЈЕ ОБЈЕКАТ ИЗГРАЂЕН У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ, ОДНОСНО УВЕРЕЊЕ ОРГАНА НАДЛЕЖНОГ ЗА ОЗАКОЊЕЊЕ ДА ЈЕ ОБЈЕКАТ У ПОСТУПКУ ОЗАКОЊЕЊА (УПОТРЕБНА ДОЗВОЛА, ИЗВОД ИЗ КАТАСТРА НЕПОКРЕТНОСТИ, ДОКАЗ О ВЛАСНИШТВУ НАД ОБЈЕКТОМ ИЛИ ЗЕМЉИШТЕМ НАД КОЈИМ ЈЕ ИЗГРАЂЕН ОБЈЕКАТ))“

ПРЕДЛОГ СЕ НЕ ПРИХВАТА – ЗА потребе издавања дозволе није довољно да је претходни поступак у току, потребно је да је донето решење којим се одобрава употреба објекта.

43. Коментар у члану 67, став 1, став 2 и став 4, измена предлога

Члан 67.

Дозвола се одузима решењем надлежног органа за издавање дозволе, ако се утврди да лице које има дозволу:

1) не испуњава услове за издавање дозволе;

1) НЕ ИСПУЊАВА УСЛОВЕ ИЗ ЧЛ. 62. И 70. ОВОГ ЗАКОНА

2) не поступа у складу са условима утврђеним у дозволи;

3) не поступа у складу са законом и прописима у области управљања отпадом И ЗАШТИТЕ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ.

Ако се инспекцијским надзором утврди да лице које има дозволу не поступа у складу са условима утврђеним у дозволи И МЕРАМА КОЈЕ СУ ПРОПИСАНЕ АКТОМ О ПРОЦЕНИ УТИЦАЈА НА ЖИВОТНУ СРЕДИНУ, инспектор за заштиту животне средине:

1) налаже лицу које има дозволу мере и утврђује рок за извршење наложених мера, а ако то лице у утврђеном року не поступи по налогу инспектора, предлаже надлежном органу за издавање дозволе одузимање дозволе;

2) без одлагања предлаже надлежном органу за издавање дозволе одузимање дозволе, ако лице које има дозволу поступа са отпадом на начин којим угрожава животну средину и здравље људи, односно не примењује мере заштите животне средине, контроле загађивања, спречавања удеса или пожара.

Решењем о одузимању дозволе оператеру постројења за управљање отпадом, забрањује се пријем отпада у постројење и обавезује да даље поступа у складу са условима из дозволе, ПО ПЛАНУ ЗАТВАРАЊА ПОСТРОЈЕЊА односно у складу са законом .

РЕШЕЊЕМ О ОДУЗИМАЊУ ДОЗВОЛЕ СЕ ИЗРИЧЕ ЗАШТИТНА МЕРА ЗАБРАНЕ ОБАВЉАЊА ДЕЛАТНОСТИ УПРАВЉАЊА ОТПАДОМ У РОКУ ОД ПЕТ ГОДИНА.

Предлог допуне члана 67, става 1, тачке 3 доводи до примене свих прописа који имају за предмет нешто из заштите животне средине и стога предложемо брисање ове измене јер уводи једну прешироку димензију надзора над пословањем и нико не може, у овом тренутку а ни касније, да увиди до каквих све импликација ово може да доведе. Нпр. Уколико локална инспекција утврди да се на некој локацији у датом тренутку прекорачила дозвољена емисија загађујућих материја у ваздух, или нешто слично, и то представља основ за прекршајну одговорност и новчану казну, овим се даје и могућност за одузимањем дозволе. Такође, треба јасно прецизирати где се забрањује делатност у случају одузимања дозволе, јер као што се врши издавање дозвола према територијалним границама надлежног органа, тако је потребно дефинисати и одредбу одузимања дозволе.

ПРЕДЛОГ: Здржавање тренутног члана 67, става 1, тачке 3, став 2 и допуна става 4

„Члан 67.

Дозвола се одузима решењем надлежног органа за издавање дозволе, ако се утврди да лице које има дозволу:

1) не испуњава услове из чл. 62 и 70 овог закона;
2) не поступа у складу са условима утврђеним у дозволи;
3) не поступа у складу са законом и прописима у области управљања отпадом.
Ако се инспекцијским надзором утврди да лице које има дозволу не поступа у складу са условима утврђеним у дозволи, инспектор за заштиту животне средине:

1) налаже лицу које има дозволу мере и утврђује рок за извршење наложених мера, а ако то лице у утврђеном року не поступи по налогу инспектора, предлаже надлежном органу за издавање дозволе одузимање дозволе;
2) без одлагања предлаже надлежном органу за издавање дозволе одузимање дозволе, ако лице које има дозволу поступа са отпадом на начин којим угрожава животну средину и здравље људи, односно не примењује мере заштите животне средине, контроле загађивања, спречавања удеса или пожара.

Решењем о одузимању дозволе оператеру постројења за управљање отпадом, забрањује се пријем отпада у постројење и обавезује да даље поступа у складу са условима из дозволе, по плану затварања постројења у складу са законом.

РЕШЕЊЕМ О ОДУЗИМАЊУ ДОЗВОЛЕ СЕ ИЗРИЧЕ ЗАШТИТНА МЕРА ЗАБРАНЕ ОБАВЉАЊА ДЕЛАТНОСТИ УПРАВЉАЊА ОТПАДОМ У РОКУ ОД ПЕТ ГОДИНА, КОЈА СЕ ПРИМЕЊУЈЕ ИСКЉУЧИВО У ТЕРИТОРИЈАЛНИМ ГРАНИЦАМА НАДЛЕЖНОГ ОРГАНА КОЈИ ЈЕ ПРЕТХОДНО ИЗДАО ДОЗВОЛУ. „

Предлог се не прихвата

Намера и циљ измене овог члана јесте управо поштравање услова и санкција због непоступања у складу са условима прописаним у дозволи односно непоступања у складу са законом. На предлог учесника у Јавној расправи рок од пет година како је првобитно било предложено замењен је роком „до” пет година.

Предлог да се забрана обављања делатности односи само на територијалне границе јединице локалне самоуправе такође није прихваћен јер би због непоштовања (истих) услова појединим оператерима забрана односила на територију Републике Србије јединице локалне самоуправе - у случају да је министарство издало дозволу, а појединим само на територији јединице локалне самоуправе.

Такође ова формулација би могла да доведе до злоупотребе, па би нпр оператер коме је изречена мера забране обављања делатности на територији једне јединице локалне самоуправе, започео обављање делатности на територији друге јединице локалне самоуправе.

44. У члану 72, потребно је извршити измену која ће омогућити развој већ изграђених капацитета за рециклажу отпада у Србији, а не укидати одредбе које су већ постајале, у ставу 3, тачка 4, 5, 6 и 7.

Увоз, извоз и транзит отпада

Члан 72

Захтев за издавање дозволе за увоз, извоз и транзит отпада подноси се у складу са законом. За свако прекогранично кретање отпада, уз захтев за издавање дозволе, министарству се подноси документација која садржи нарочито:

1) уговор закључен између увозника и извозника;
2) општу и посебну документацију која се подноси уз захтев у складу са посебним прописом;
3) друге доказе и документацију у складу са овим законом и законом којим се уређује заштита животне средине.

За прекогранично кретање отпада подносилац захтева обезбеђује одговарајућу финансијску гаранцију и полису осигурања или други облик осигурања зависно од

захтева државе увоза или транзита, у износу који је потребан за трошкове третмана отпада, као и за трошкове санације у случају удеса.

Министарство доноси одлуку по захтеву за одобравање увоза, извоза и транзита отпада на основу чињеница садржаних у документацији која се подноси уз захтев, при чему посебно узима у обзир:

- 1) да ли је увоз/извоз отпада ДОЗВОЉЕН за потребе поновног искоришћења или одлагања у држави увоза/извоза;
- 2) да ли држава извоза/транзита/увоза примењује систем обавештавања о прекограничном кретању отпада који није опасан отпад;
- 3) да ли ће се са отпадом намењеним за поновно искоришћење или одлагање поступати на еколошки прихватљив начин;
- 4) да ли се поновно искоришћење врши у постројењима државе увоза која имају нижи стандард третмана за одређену врсту отпада него у држави извоза, узимајући у обзир потребу обезбеђивања одговарајућег функционисања унутрашњег тржишта;
- 5) стање прерађивачких капацитета на територији Републике Србије, податке о расположивим и потребним количинама отпада као секундарне сировине које води Агенција;
- 6) заштити необновљивих природних и енергетских ресурса;
- 7) националне циљеве прераде за одређене врсте отпада.

~~Дозвола за увоз, извоз и транзит отпада на чије се прекогранично кретање примењује контролни поступак прописан потврђеним међународним уговором издаје се у року од 60 дана од дана пријема захтева из става 2. овог члана.~~

~~Увоз, извоз и транзит отпада који се обавља у више пошиљки одобрава се за период до 12 месеци.~~

ПРЕКОГРАНИЧНО КРЕТАЊЕ ОТПАДА КОЈЕ ПОДЛЕЖЕ НОТИФИКАЦИОНОМ ПОСТУПКУ, У СКЛАДУ СА ПОСЕБНИМ ПРОПИСОМ ОДОБРАВА СЕ ЗА ПЕРИОД ДО 36 МЕСЕЦИ.

Подносилац захтева може затражити дозволу за увоз, извоз и транзит више пошиљки у случају када се ради о отпаду истих физичко-хемијских особина, који се отпрема на исто одредиште преко истих граничних прелаза.

Извозник, односно увозник је дужан да до 31. марта текуће године достави министарству податке о извршеном извозу, односно увозу отпада за претходну годину.

ЗА ОТПАД КОЈИ СЕ НАЛАЗИ НА ЛИСТИ НЕОПАСНОГ ОТПАДА ЗА КОЈИ СЕ НЕ ИЗДАЈЕ ДОЗВОЛА, СА ДОКУМЕНТАЦИЈОМ КОЈА ПРАТИ ПРЕКОГРАНИЧНО КРЕТАЊЕ, МИНИСТАРСТВО ИЗДАЈЕ ПОТВРДУ ПРИЈАВЕ ЗА ПРЕКОГРАНИЧНО КРЕТАЊЕ, НА ПЕРИОД ОД НАЈДУЖЕ ГОДИНУ ДАНА.

Ако извозник не достави податке из става 7. овог члана министарство извознику забрањује даљи извоз отпада све док извозник не достави податке и о забрани обавештава орган надлежан за послове царине.

МИНИСТАР ПРОПИСУЈЕ ОБРАЗАЦ ЗАХТЕВА ЗА ИЗДАВАЊЕ ДОЗВОЛЕ И ПРЕТХОДНЕ САГЛАСНОСТИ И ДОКУМЕНТАЦИЈУ КОЈА СЕ ПОДНОСИ УЗ ЗАХТЕВ ЗА УВОЗ, ИЗВОЗ, И ТРАНЗИТ ОТПАДА - ПРЕКОГРАНИЧНО КРЕТАЊЕ ОТПАДА КОЈЕ ПОДЛЕЖЕ НОТИФИКАЦИОНОМ ПОСТУПКУ, КАДА СЕ РАДИ О ВИШЕКРАТНИМ ИСПОРУКАМА ЗА ПОСТРОЈЕЊЕ КОЈЕМ ТРЕБАЈУ ДОЗВОЛЕ И ПРЕТХОДНА САГЛАСНОСТ ЗА ТРЕТМАН, У СКЛАДУ СА ЧЛАН 71. СТАВ 6-7

Влада ближе прописује:

- 1) листу опасног отпада чији је увоз забрањен;
- 2) листу опасног отпада који се може увозити
- 3) листу опасног отпада чији је извоз и транзит дозвољен;
- 4) листу неопасног отпада чији је увоз, извоз и транзит дозвољен;

- 5) листу неопасног отпада за који се не издаје дозвола, са документацијом која прати прекогранично кретање;
- 6) садржину, изглед и упутство за попуњавање Обавештења о прекограничном кретању отпада;
- 7) садржину, изглед и упутство за попуњавање Документа о прекограничном кретању отпада

У образложењу измене Закона нема осврта на рециклажне капацитете у Србији, како и на који начин ћемо подржати нашу рециклажну индустрију. Један од примера је да су две највеће фабрике за рециклажу папира и картона улагањима у претходном периоду достигле капацитете који изискују нове количине отпадног папира и картона које тренутно увозе са других тржишта. Са друге стране, ситуација је да тај отпад постоји на нашем тржишту, али да се он извози или одлаже на депонију. Измене Закона требају да створе услове да се што пре системски крене у подршку локалној рециклажној индустрији и створе услови да користимо локалне ресурсе који сада само деградирају животну средину, као и да смањимо увоз туђег отпада и развијамо нашу привреду и већ уложене инвестиције.

ПРЕДЛОГ: Измена члана 72, става 1 додавањем тачке 3, 4

„Увоз, извоз и транзит отпада

Члан 72

Захтев за издавање дозволе за увоз, извоз и транзит отпада подноси се у складу са законом. За свако прекогранично кретање отпада, уз захтев за издавање дозволе, министарству се подноси документација која садржи нарочито:

- 1) уговор закључен између увозника и извозника;*
- 2) општу и посебну документацију која се подноси уз захтев у складу са посебним прописом;*
- 3) ДОКАЗ ДА ЈЕ ИЗВОЗНИК УТВРДИО ДА НЕ ПОСТОЈИ МОГУЋНОСТ РЕЦИКЛАЖЕ У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ ЗА ТУ ВРСТУ И ПРЕДМЕТНУ КОЛИЧИНУ ОТПАДА;*
- 4) УКОЛИКО СЕ РАДИ О ОТПАДУ КОЈИ СЕ МОЖЕ КОРИСТИТИ КАО СЕКУНДАРНА СИРОВИНА, ДОКАЗ ДА ЈЕ ИЗВОЗНИК УТВРДИО ДА НЕ ПОСТОЈИ ИНТЕРЕСОВАЊЕ ЗА КУПОВИНУ ТАКВОГ ОТПАДА КОД ПОЗНАТИХ КУПАЦА У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ, КАО И ДОКАЗ АГЕНЦИЈЕ ЗА ЗАШТИТУ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ ДА СУ ИСПУЊЕНИ КАПАЦИТЕТИ ПРЕМА ПРОПИСАНИМ ДОЗВОЛАМА;*
- 5) друге доказе и документацију у складу са овим законом и законом којим се уређује заштита животне средине.“*

Предлог се не прихвата

Додавањем овако формулисаних тач. 3) и 4) није прецизно дефинисан поступак и начин утврђивања могућности рециклаже, као и начин на који се утврђује постојање интересовања за куповину таквог отпада, формулација познатог купца и сл.

Такође, одредбама овог закона не може се ограничавати слобода уговарања, трговине и сл., као ни ограничавати извоз појединих врста отпада, или увоз, а посебно имајући у виду потписане међународне споразуме који регулишу промет робе и услуга.

45. С обзиром да све претходно предложене измене битно мењају обавезе пословних субјеката и да прилагођавање захтева промену одређених процеса рада потребно је прецизирати да се пословање усагласи у року од три године од дана ступања на снагу.

ПРЕДЛОГ: ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

„ПРАВНА И ФИЗИЧКА ЛИЦА УСКЛАДИЋЕ СВОЈЕ ПОСЛОВАЊЕ СА ОДРЕДБАМА ОВОГ ЗАКОНА У РОКУ ОД ТРИ ГОДИНЕ ОД ДАНА СТУПАЊА НА СНАГУ ОВОГ ЗАКОНА, ОСИМ АКО ОВИМ ЗАКОНОМ НИЈЕ ДРУКЧИЈЕ ОДРЕЂЕНО.“

Предлог се не прихвата јер обим измена овог закона не утиче у великој мери на пословање привредних субјеката, па усаглашавање са одредбама овог закона не изискује предложени временски период.

Градска управа за заштиту животне средине Града Новог Сада

46. Примедба 1. члан 5. став 1. тачка 14. "Мобилно постројење..." сматрамо да је неопходно ближе појаснити процедуру прибављања сагласности јединице локалне самоуправе (Који орган у јединици локалне самоуправе је надлежан за издавање сагласности, у којој форми се сагласност издаје и на основу које поднете документације, нека такса? Итд...) имајући у виду да је надлежност издавања дозвола за мобилна постројења прописана чланом 60. овог Закона и да дозволу за третман у мобилном постројењу издаје надлежно министарство.

Одговор: Подзаконским актом који је овим чланом предвиђен да се донесе прописаће се услови које мора да испуњава мобилно постројење. На основу прописаних услова надлежни орган ће издати дозволу за рад мобилног постројења. У односу на услове / технологију рада / врсту отпада и сл. надлежни орган јединице локалне самоуправе даће одн. одбиће давање сагласности за рад мобилном постројењу.

У складу са организацијом градске одн општинске управе, јединица локалне самоуправе ће одредити надлажни орган / управу (надл управа која издаје дозволе за управљање отпадом или сл)

47. Примедба 2. члан 5. став 1. тачка 28. "Сакупљање отпада..." и даље штуро и потпуно нејасно шта је дефиниција сакупљања односно није добро разјашњена делатност сакупљања, шта представља и где се врши, обзиром да се за сакупљање издаје дозвола, да ли се разврставање и привремено складиштење врши искључиво на локацијама произвођача отпада, власника или другог држаоца отпада или је сакупљачко место везано искључиво за једну адресу у власништву сакупљача или у закупу од стране сакупљача? Ко је дужан да обезбеди опрему (разни контејнери, вреће, кутије итд) и машине за сакупљање и манипулацију са отпадом на сакупљачком месту). Није прецизирано да ли се при издавању дозволе сакупљачу у дозволи обавезно наводе локације са појединачним адресама и катастарским парцелама или се обавезе да са сваким новим произвођачем отпада неопходно склопити уговор о сарадњи ако су сакупљачка места искључиво дефинисана као локације произвођача отпада? Све наведено усагласити и са чланом 35. овог Закона....

Одговор: у члану 5. став 1. тачка 28) дата је само дефиниција „сакупљања отпада” Чланом 35 Закона – који није мењан ближе се прописује делатност сакупљања.

48. Примедба 3. У члану 36. став 2 тачка 2 потребно је дефинисати појам "ЦЕНТРИ ЗА САКУПЉАЊЕ ОТПАДА" која је функција и делатност коју обављају, да ли њима управља оператер постројења или сакупљач? Обзиром да се до члана 36. нигде не помињу потребно је ускладити и протумачити га у члану 5, члану 35. и у члану 43. као "Центри за сакупљање отпада из ДОМАЋИНСТВА (где се напомиње да су намењени предаји опасног отпада из домаћинства (отпадне батерије, акумулатори, уља, отпад од електричних и електронских производа, боје и лакови пестициди).

ПРЕДЛОГ: Терминима и дефиницијама "САКУПЉАЊЕ", "САКУПЉАЧ", "ЦЕНТРИ ЗА САКУПЉАЊЕ ОТПАДА" и "ЦЕНТРИ ЗА САКУПЉАЊЕ ОТПАДА ИЗ ДОМАЋИНСТВА" мора се озбиљније приступити и најбоље променити назив "центара"

обзиром да нема везе једно са другим обзиром да овако како је предложено јако је конфузно, нејасно и недоречено!

Примедба се прихвата тако што је у текст Нацрта закона у члану 36. став 1. унета тачка 2) којом је дефинисано складиште отпада као место где се отпад складишти пре постројења за поновну употребу, рециклажу, поновно искоришћење или одлагање;

49. Примедба 4. У члану 37. став 4. неопходно је прецизно дефинисати који орган у јединици локалне самоуправе је надлежан за издавање сагласности (Орган надлежан за послове урбанизма или Заштите животне средине), у којој форми се сагласност издаје и на основу које поднете документације, нека такса уз захтев? Итд... "Информација о локацији за третман отпада" као документ не постоји! Орган надлежан за послове урбанизма јединице локалне самоуправе може издати искључиво информацију о локацији у складу са чланом 53. Закона о планирању и изградњи која саджи податке о могућностима и ограничењима градње на катастарској парцели на основу планског документа у којој је наведена намена земљишта на основу важећег планског документа и не говори о томе да ли децидно може или не може да се врши третман отпада нити то надлежни орган у информацији о локацији пише!

Уколоко орган надлежан за послове урбанизма мора да издаје "Информацију о локацији за третман отпада" који се односи на мобилно постројење то се мора усагласити са Законом о планирању и изградњи!

Такође имајући у виду надлежности нарочито треба прецизирати ко је надлежан да издаје сагласност за третман опасног отпада у мобилном постројењу као и орган надлежан за издавање "Информација о локацији за третман отпада" – третман опасног отпада у мобилном постројењу (Орган надлежан за послове урбанизма у јединици локалне самоуправе или надлежно Министарство)

Предлог се делимично прихвата и у текст Нацрта закона у члан 14. којим се мења члан 37. Закона, уноси се текст: „УЗ ПРЕТХОДНО ПРИБАВЉЕНУ ИНФОРМАЦИЈУ О ЛОКАЦИЈИ НА којој ће се ОБАВЉАТИ ДЕЛАТНОСТ ТРЕТМАНА ОТПАДА ОД НАДЛЕЖНОГ ОРГАНА.

50. Примедба 5. У члану 43. став 7. и 8. прецизирати који орган у јединици локалне самоуправе је у обавези да обезбеди наведено и изради пројекат санације и рекултивације.

Предлог се не прихвата с обзиром да се не може овим законом прописати надлежни орган (управа, секретаријат и сл.) у јединици локалне самоуправе – то зависи од организације саме општине односно града.

51. Примедба 6. Члан 59А "Финансијске гаранције" потпуно је нејасно на основу тумачења овог члана коју документацију и на који начин сакупљач, транспортер и оператер прибављају и коме се обраћају!? Ускладити члан 59А са чланом 62. став 3. тачка 9 и 9а!

-Чланом 59. прописује се доношење подзаконског акта. Овим актом ближе ће се утврдити врста документације као и издавалац документације .

52. Примедба 7. Члан 60. став 4. Сматрамо да и даље треба да стоји у продужетку "И за сва постројења за која дозволу за изградњу издаје надлежни орган аутономне покрајине", јер овако како стоји у нацрту је недоречено!

-**Примедба се прихвата** тако што је у предлогу додат текст

53. У члану 62. став 3. тачка 8 сматрамо да урбанистичка документација везана за постројење мора да буде посебна тачка и да је прецизно наведено шта треба ОБАВЕЗНО да садржи: УПОТРЕБНА ДОЗВОЛА и сва остала коначна документа у поступку која представљају употребну дозволу типа: Накнадно одобрење за изградњу – Употребна дозвола, Решење о озакоњењу објекта, Привремена грађевинска дозвола а која су донета у складу Законом о планирању и изградњи и Закону о озакоњењу док предлагемо да наредни члан садржи "Копије одобрења и сагласности других надлежних органа издатих у складу са законом које надлежни орган за издавање дозволе може захтевати на основу слободне процене сваког појединачног случаја (Извод из катастра непокретности, доказ о власништву над објектом, водна дозвола, водна сагласност и друге дозволе и сагласности)!"

Предлог је делимично прихваћен на начин да су називи документа / решења конкретније наведена и дефинисана.

54. У члану 63. став 3. сматрамо да треба да стоји у делу који се односи на обавештавање јавности о поднетом захтеву колики је рок за јавни увид (нпр 30 дана) обзиром да је инспекцијском органу наведен рок од 30 дана да провери испуњеност услова.

-Предлог се прихвата и у члан 60. додат је нови став који гласи:

„Рок за јавни увид у поднети захтев је 30 дана од дана оглашавања путем средстава јавног информисања или интернета, односно на уобичајен локални начин.”

55. У члану 67. став 1 је нејасно који орган је надлежан да одузима дозволу? Да ли дозволу одузима нпр. Орган надлежне јединице локалне самоуправе или је за одузимање дозволе коју је издао надлежан орган јединице локалне самоуправе надлежан другостепени орган – Министарство односно Покрајински секретаријат ако је дозвола издата на територији АП? Иста примедба важи и за став 8. у коме се наводи да се дозвола за управљање отпадом УКИДА решењем надлежног органа за издавање дозволе (Нејасно који орган је надлежан да укида дозволу?) уз напомену да је горе наведено неопходно усагласити са ЗУП-ом.

-Чланом 67. у новом ставу 8. прописано је да се дозвола за управљање отпадом укида решењем **надлежног органа за издавање дозволе**.

56. У члану 68. став 3. тачка 2. "Надлежни орган ће по службеној дужности изменити дозволу ако дође до измена закона и других прописа, обзиром да се прописи у овој области мењају скоро сваке године и да надлежни орган ће морати да за сваку измену закона и других прописа – уредба и правилника по службеној дужности све дозволе подвргнути ревизији односно измени и допуни представља огроман додатни посао за и овако мале и ограничене капацитете запослених у већим градовима и општинама (нпр град Нови Сад има једног запосленог на пословима издавања дозвола за управљање отпадом и тренутно активних око 70так дозвола, тако да ово је можда у некој малој општини која је издала пар дозвола за претходних 12 година примене закона и могуће али у већим општинама и градовима може бити велик проблем...

-Није дат конкретан предлог.

Јавно комунално предузеће „Медиана“ Ниш

57. Сматрамо да је сврсисходније да се код навођења планских докумената у члану 9 који гласи „Програм управљања отпадом (са програмом превенције стварања отпада)“

избаци садржај у загради, јер већ у члану 10 се дефинише обавезан садржај планског документа, те ту треба дописати:

4) Програм превенције стварања отпада;

Предлог је прихваћен, тако што је измењен предлог члана 9.

58. Такође, а у складу да начелним сугестијама, пошто није дефинисано ко ће сносити трошкове управљања посебним токовима отпада из домаћинства, предлагемо да се принцип „продужене одговорности произвођача“ додатно разради у Програму, а дефинише у Закону у истом члану додавањем тачке 5:

5) шеме продужене одговорности произвођача.

Предлог се не прихвата- овај предлог ће бити разматран након усвајања Програма управљања отпадом односно у поступку доношења новог закона о управљању отпадом. У овом моменту се не може дефинисати шема продужене одговорности произвођача јер изискује и измену закона о накнадама.

Тачка Г:

59. Како је предложено да се, у складу са Законом о планском систему Републике Србије, важност Програма доноси на период од три године, нелогично је и да се ревидира на три године, већ се доноси нови. Зато предлагемо да се Програм ревидира једном годишње, јер је предложени период незгодан за дељење.

Предлог се не прихвата – Програм управљања отпадом је донет за период од 9 година, а исти ће бити ревидиран на три године.

60. Д. Члан 16 став 2 тачка 2) обрисати „(смећа)“

Предлог је прихваћен и у тексту Нацрта закона извршена је измена.

61. Ђ. Члан 41 тачка 7) уместо речи уредба треба да стоји закон.

Предлог је прихваћен и у тексту Нацрта закона извршена је измена

AMCHAM SERBIA

62. Потребно је увести и дефинисати нове појмове, како би било потпуно јасно на шта се односе и како би се избегле недоумице у том смислу, све како би се олакшала и унапредила примена Закона у пракси.

- Дефиницију „поновног искоришћења материјала“ је потребно увести како би обухватила друге облике поновног искоришћења осим енергетског поновног искоришћења, који нису поновна прерада отпада у материјале који се користе као горива или друга средства за производњу енергије. То укључује припрему за поновну употребу, рециклажу и запуњавање и друге облике поновног искоришћења материјала као што је поновна прерада отпада у секундарне сировине за инжењерске сврхе у изградњи путева или друге инфраструктуре.

- Поред тога, потребно је увести дефиницију „запуњавања“ како би се разјаснило да то значи било коју операцију поновног искоришћења одговарајућег неопасног отпада за потребе мелиорације на ископаним подручјима или за инжењерске сврхе у уређењу пејзажа. Отпад који се користи за запуњавање треба да буде ограничен на количину која је стриктно неопходна за постизање те сврхе. Запуњавање је такође процес поновног искоришћења који је доста заступљен у изградњи и рударству, као и за пуњење девалвираних површина земљишта, те га је потребно прецизније дефинисати.

Напомена: Мелиорација је скуп мера које се спроводе са циљем поправљања физичких, хемијских и биолошких особина земљишта, као и стварање и одржавање оптималног

водноаздушног режима земљишта, ради обезбеђења повољних услова за раст и развој гајених биљака.

У наставку је предлог измена:

• „Поновно искоришћење материјала“ значи операцију поновног искоришћења, другачију од енергетског искоришћења и прераде у материјале који би се користили као горива или друга средства за производњу енергије. То укључује, између осталог, припрему за поновну употребу, рециклажу и запуњавање.

Предлог се не прихвата дефиниција поновног искоришћења отпада већ постоји у Закону, док поновно искоришћење материјала не може бити предмет закона који ближе дефинише управљање отпадом.

“Запуњавање” означава сваку операцију поновног искоришћења где се одговарајући неопасан отпад користи у сврхе мелиорације на ископаним подручјима или у инжењерске сврхе пејзажном уређењу. Отпад који се користи за запуњавање мора да замени материјале који нису отпад, да буде погодан за, у горњем тексту, наведене сврхе и да буде ограничен на количину која је стриктно неопходна за постизање те сврхе.

Предлог није прихваћен, јер одређене операције поновног искоришћења отпада дефинишу излагање отпада процесима у земљишту који имају корист за пољопривреду или еколошки напредак. Такође, предложеним поступком практично би се извршило одлагање отпада а не његово поновно искоришћење. Такође, овим поступком не би се остварила сврха мелиорације

63. Члан 3 Измена и допуна којим се мења члан 5, тачка 13: Сматрамо да дефиницију “комуналног отпада” треба променити у смислу посебне дефиниције амбалажног, ЕЕ, пољопривредног и других отпада који се помињу. Комунални отпад није “посебно сакупљен отпад” већ мешани отпад. Оваква дефиниција се коси са Категоризацијом отпада која је призната на међународном нивоу. Такође, наше разумевање је да би се проширењем дефиниције комуналног отпада тако да се укључи и амбалажа (укључујући и ону која се паралелно скупља тј. из других извора), потенцијално угрозиле планови за унапређење система продужене одговорности произвођача и увођење система депозита. Комунални отпад има своје специфичности и одговорност за прикупљање носе јединице локалне самоуправе. Превођењем амбалаже у исту категорију са комуналним отпадом могу се угрозити постулати будућег унапређења система продужене одговорности произвођача и депозита, и у најгорем случају онемогућити њихова примена. Посебно је важно обезбедити да материјали и прикупљена амбалажа остају у надлежности будуће депозитне организације како би се омогућила примена принципа циркуларне економије, што је принцип који ће бити потребно обезбедити кроз измене и допуне Закона о амбалажи и амбалажном отпаду. Коначно, није јасно да ли се искључивање отпада из производње односи на фирме која обављају производну делатност или на то да је отпад настао услед процеса производње.

Примедба на члан 5, став 1, тачка 13) није прихваћена јер комунални отпад није само мешани отпад, већ су то све врсте отпада које се могу сврстати у Групу 20 - Комунални отпади (кућни отпад и слични комерцијални и индустријски отпади), укључујући одвојено сакупљене фракције, на начин како је прописано одредбама Правилника о категоријама, испитивању и класификацији отпада (Службени гласник Републике Србије бр. 56/2010, 93/2019 и 39/2021), а који је усклађен са Европским каталогом отпада.

64. Члан 3 Измена и допуна којим се мења члан 5, тачка 22: Није јасно на који други отпад се ово односи. Предлажемо да се децидно дефинише сваки отпад који потпада у ову категорију, него да се оставља простор за недоумицу.

Примедба 2. је прихваћена тако што је измењена тачка 22) у члану 5. став 1. „22) посебни токови отпада јесу оне врсте отпада (истрошене батерије и акумулатори, отпадна уља, отпадне гуме, отпад од електричних и електронских производа, отпадна возила, амбалажни отпад, отпадне флуоресцентне цеви које садрже живу, отпад из производње титан диоксида, фармацеутски и медицински отпад, РСВ и РСВ отпад, отпад од азбеста и РОР с отпад) за чије је управљање потребно прописати посебне мере;“

65. Члан 3 Измена и допуна којим се мења члан 5, тачка 29: Није јасно зашто се у тачки 29 укида се појам физичког лица и уводи појам предузетника, а онда у члану 30, који мења члан 70 наводи да физичко лице, односно индивидуални сакупљач не мора да има дозволу за сакупљање.

Примедба на члан 5. став 1. тачка 29) није прихваћена јер се дефиниција односи на регистроване сакупљаче отпада (правна лица односно предузетнике), док се изузеци у члану 70. Закона наводе у смислу лица која нису у обавези да се региструју као сакупљачи.

66. Члан 3 Измена и допуна којим се мења члан 5 и додају нове тачке 38-41: Није јасан циљ додатних тачака 38-41 које дефинишу посебне процесе хемијске рециклаже, те сматрамо да исто не би требало да буде регулисано овим Законом.

Примедба на члан 5. став 1. тачке 38)-41) није прихваћена јер се предметним тачкама прецизније дефинишу поступци термичког третмана отпада. У Нацрту закона извршене су измене одредаба које се односе на термички третман отпада. Из тог разлога унете су „шире“ дефиниције, како би се направила разлика у врстама третмана. Поштујући ове дефиниције и ове одредбе, предвиђено је и доношење уредба кроз члан 41. Закона, чиме ће се извршити и имплементација одредаба Директиве о индустријским емисијама (Директива о интегрисаном спречавању и контроли загађивања животне средине 96/61/ЕЗ (СЛ ЕУ Л 257/1996) замењена Директивом 2010/75/ЕУ (СЛ ЕУ Л 334/2010) о индустријским емисијама, са исправкама (СЛ ЕУ Л 158/2012 – 2010/75/ЕУ).

67. Члан 8 Измена и допуна, којим се мења члан 26, став 1, тачка 2: Није јасно да ли се ово односи на чување извештаја о испитивању у електронској форми или у оригиналу. Такође, није јасна поента ове измене. У том смислу, предлажемо прецизирање, тј. да се због једноставнијег чувања, архивирање врши у електронској форми, тако да гласи:

„ прибави извештај о испитивању отпада и обнови га у случају промене технологије, промене порекла сировине, као и других активности које би утицале на промену карактера отпада и чува извештај најмање пет година ТРАЈНО, у електронској форми. “

Примедба је прихваћена тако што је наведено да се извештај чува пет година након чега је у обавези да прибави нови извештај о испитивању отпада;”

68. Члан 8 Измена и допуна, којим се мења члан 26: Није јасно да ли се под привременим складиштењем подразумева и доношење амбалаже на локације ритејла или неке друге локације у случају увођења депозитног система. Уколико да, онда ово упућује на потребу да се за све локације вади дозвола за привремено складиштење отпада. Ова дозвола се не издаје на месту настанка отпад према члану 13 који мења члан 34, али се ово не односи на случај депозита јер отпад не настаје у ритејлу.

Примедба на члан 26. а у вези са чланом 34. није прихваћена јер је јасно да депозитни систем који ће бити уређен Законом о амбалажи и амбалажном отпаду не подразумева складиштење у малопродајним објектима, већ њихово сакупљање (дакле место на коме се врши повраћај амбалаже може бити једнако само месту где се отпад сакупља), док ће

се складиштење овог отпада који се преузме из малопродајних објеката обављати код оператера који поседује дозволу.

69. Члан 8 Измена и допуна, којим се мења члан 26 и додаје нови став 2: Предлажемо следећу измену и допуну овог става: Произвођач отпада није у обавези да прибави дозволу за: 1) привремено складиштење сопственог отпада, који је настао у поступку обављања његове основне делатности на локацији на којој је отпад настао 2) привремено складиштење сопственог отпада који производи на више локација и складишти га у свом централном складишту.

Предлог се не прихвата. У случају да произвођач отпада производи отпад на више локација и складишти исти у једном „централном„ складишту потребно је да за такво организовано/формирано складиште прибави дозволу за складиштење.

Предложеним законским решењем управо се жели направити разлика између привременог складиштења сопственог отпада насталог у поступку обављања основне делатности на **локацији на којој отпад настаје** и места где се отпад довежен са различитих локација складишти.

70. Члан 8 Измена и допуна, којим се мења члан 26 и додаје нови став 3: Сматрамо да овај став треба брисати, уз предлог да се статус произвођача изједначи без ограничења да ли отпад производи на више локација и исти привремено складишти у свом централном складишту или не. Томе у прилог иде и чињеница да је у предлогу Нацрта закона, у члану 26, став 1, обрисана тачка 3., односно да произвођач отпада више нема обавезу прибављања одговарајуће потврде о изузимању од обавезе прибављања дозволе, а која не дефинише овакве разлике које се односе на број локација. Такође, са напред наведеним изменама усаглашен је и чл. 61, ст. 1 и 2., без ограничења у смислу количина отпада за привремено складиштење сопственог отпада.

Предлог се одбија из разлога наведених за одбијање предлога број 67.

71. Члан 13 Измена и допуна, којим се мења члан 36, став 2: Прелажемо да се иза тачке 1) додаје нова тачка 2): 2) централно складиште произвођача отпада у ком складишти сопствени отпад произведен на више својих локација. Садашње тачка 2) постаје тачка 3), а тачка 3) постаје тачка 4). У складу са наведеним, у ставу 3, променити да се Дозволом о управљању отпадом, одређује се врста складишта из става 2. ТАЧКЕ 3) И 4) овог члана узимајући у обзир његову намену, врсту и количину отпада, као и време његовог складиштења.

Предлог се одбија из разлога наведених за одбијање предлога број 67.

72. Члан 13 Измена и допуна, којим се мења члан 36, тј. додаје нови став 4: Предлажемо следећу измену и допуну овог става:

Дозвола се не издаје за привремено складиштење на месту настанка отпада односно за централно складиште произвођача отпада у ком складишти сопствени отпад произведен на више својих локација.

Предлог се одбија из разлога наведених за одбијање предлога број 67 .

73. Члан 13 Измена и допуна, којим се мења члан 36, став 4, тј. нови став 5: Није јасно да ли се ова измена односи на оператере који се баве складиштењем неопасног или опасног отпада.

Одредба се односи на складиште и опасног и неопасног отпада – као и у осталим члановима Нацрта закона односно Закона, уколико одредбом није наведено да ли је опасан или неопасан отпад, одредба се односи и на неопасан и на опасан отпад.

74. Члан 17 Измена и допуна, којим се мења члан 41: Сматрамо да ово не би требало да буде регулисан овим Законом.

-Не постоји конкретан предлог, свакако чланом 17. Нацрта закона планирана је имплементација одредби Директиве о индустријским емисијама која је заменила Директиву о спаљивању отпада, а која је престала да важи 2014. године.

75. Члан 22 Измена и допуна, којим се мења члан 59 и додаје нови став 2, тачка 4: Треба обрисати потврду пријаве за преко-гранично кретање отпада, јер подаци о кретању отпада (и преко-граничног) постоје у систему Агенције СЕПА, где сваки оператор уноси дневне податке.

Предлог се не прихвата јер је обавеза добијања потврде пријаве за прекогранично кретање отпада прописана Законом о потврђивању Базелске конвенције.

76. Члан 58б Измена и допуна: Није јасно да ли се ради ради о некој посебној евиденцији или о стандардној "ДЕО1" евиденцији и годишњем извештају који шаље Агенцији. Да ли треба неко посебно извештавање агенцији о отпадним муљевима?

Не постоји посебна евиденција нити посебно извештавање за отпадни муљ... да је прописано вођење посебне евиденције односно посебно извештавање за отпадни муљ, одредбама Нацрта закона би то било наведено.

77. Члан 24 Измена и допуна којим се мења члан 61, став 1: Предлажемо да се иза тачке 4. дода тачка 5: 5. механичку припрему неопасног отпада за транспорт (пресовање, балирање, сецкање и друго).

-Не прихвата се. У претходном периоду ове операције су биле изузете од обавезе прибављања дозволе. Међутим у пракси су се веома често догађале злоупотребе ових одредаба како би се избегла обавеза прибављања дозволе за третман отпада, па чак и опасног отпада, па је из тих разлога овај члан измењен.

78. Члан 30 Измена и допуна којим се мења члан 70: Није јасно је да ли фирма треба да буде регистрована само за транспорт.

Чланом 70. прописано је да лице које обавља делатност транспорта мора да буде регистровано за обављање делатности није наведено да то мора да буде делатност транспорта. Међутим, лице које обавља делатност транспорта мора да испуњава услове који су прописани законом којим се уређује превоз у јавном саобраћају и законом којим се уређује транспорт опасне робе.

79. Члан 30 Измена и допуна којим се мења члан 70, додавањем новог става 2, тачка 1: Предлажемо следећу измену и допуну: Произвођач отпада транспортује сопствени неопасни отпад у постројење које има дозволу за управљање отпадом или у своје централно складиште, користећи своја транспортна средства, а количине отпада не прелазе 600 килограма по једној пошиљци.

-Предлог се не прихвата: разлог измене јесте смањење количина отпада која се превози „без дозволе”. Циљ измене управо и јесте да транспорт отпада обављају лица која поседују дозволу јер то подразумева да испуњавају услове за транспорт и по питању транспортних средстава и по питању осталих услова који су прописани законом којим се уређује јавни саобраћај.

Регионална депонија Суботица

80. Примедба 1: Привремене дозволе које се издају за пробни период рада санитарне депоније требало би да имају дужи период важења од годину дана. За дати период је врло тешко отклонити техничке недостатке због финансијских потреба, процес добијања ИРРС дозволе захтева подршку од стране стручних људи, самим тим обезбеђивање буџета.

Примедба се не прихвата. Ова одредба је везана за Закон о планирању и изградњи, односно за пробни рад постројења, ради мерења, отклањања техничких недостатака и тд. Дозвола за пробни рад се може добити на период од најдуже годину дана. Захтев за интегрисану дозволу се по истеку овог периода подноси, као и захтев за употребну дозволу.

81. Примедба 2: **Образложити зашто је из Закона (чл.5) избачен израз компостирање.**

Примедба је прихваћена и дефиниција компостирање је враћена у закон

82. Примедба 3: **Медицински отпад није довољно дефинисан** – у пракси медицинске установе стерилисан медицински отпад (пластичне флаше од инфузије, дијализе) врло често третирају као мешани комунални отпад на основу члана 13а) неопасан медицински отпад који није загађен опасним или другим материјама, а који је по свом саставу сличан комуналном отпаду (рециклабилан, биоразградив и др.). Неопходно је утврдити јасне и недвосмислене термине шта спада под комуналним отпадом из медицинске установе, реч сличан избрисати. Састав пластике која се користи у медицинским установа не спада у рециклабилан отпад.

Примедба се прихвата, тако што су дефиниције медицинског и фармацеутског отпада измењене и гласе:

„**фармацеутски отпад** јесу сви лекови, препарати и сировине, укључујући и њихову примарну амбалажу, као и сав прибор коришћен за њихову припрему и примену. Фармацеутски отпад може бити:

– неопасан фармацеутски отпад који не представља опасност по животну средину и здравље људи, а третира се по поступку прописаном за управљање опасним фармацеутским отпадом,

– опасан фармацеутски отпад настао од лекова и дезинфицијенаса који садрже тешке метале, као и лекова познатог и непознатог састава и лекова чији се састав не може утврдити, цитотоксични и цитостатски отпад;

медицински отпад јесте отпад који настаје из објеката у којима се обавља здравствена заштита људи или животиња и/или са других места у којима се пружају здравствене и друге услуге (из дијагностике, експерименталног рада, лабораторија, чишћења, одржавања и дезинфекције простора и опреме), а обухвата неопасан и опасан медицински отпад, и то:

– неопасан медицински отпад који није загађен опасним или другим материјама, а који је по свом саставу сличан комуналном отпаду (биоразградив и др.),

– опасан медицински отпад који захтева посебно поступање, односно који има једну или више опасних карактеристика које га чине опасним отпадом, и то: патоанатомски отпад, оштри предмети, отпад загађен крвљу и телесним течностима, инфективни и потенцијално инфективни, остали опасан медицински отпад (хемијски отпад, отпад са високим садржајем тешких метала.”

83. Примедба 4: Муљ са пречистача отпадних вода – потребно је повезати са другим прописима, стандардима, препорука је да се унутар Министарства оснује Одбор који ће се бавити овим питањима као што је случај у другим Европским земљама.

Примедба се не прихвата, управљање овом врстом отпада биће ближе прописано подзаконским актом.

84. Примедба 5: Члан 3. тачка 13. Дефиниција комуналног отпада – али не укључује отпад .

Коментар - додати и медицински отпад.

Примедба се не прихвата, јер је измењена дефиниција медицинског отпада.

85. Примедба 6: Члан 4. тачка 6. Министарство доноси решење о престанку статуса отпада, а затим уписује у регистар отпада који је престао да буде отпад, на основу издатих исправа о усаглашености производа, узимајући у обзир смернице Европске уније, посебне критеријуме, стандарде и прописе који се односе на производе, као и других података од важности.”

Коментар- Неопходно је прецизније дефинисати на које смернице Европске уније се мисли, као и значење израза других података од важности.

Примедба се не прихвата, Правилником којим се уређује престанак статуса отпада јасно су дефинисане смернице ЕУ.

86. Примедба 7: Члан 10. Успостави оперативни мониторинг параметара стања животне средине (врши мониторинг параметара квалитета ваздуха, земљишта, површинских, подземних и процедурних вода)” Коментар - Прецизирати да ли се мониторинг набројаних параметара врши од стране акредитоване лабораторије или од стране оператера . У случају да оператери врше мониторинг неопходно је одредити период усглашавања из разлога набавке опреме, обезбеђивања средстава као и повећање капацитета. Такође прецизирати учесталост узорковања, и параметри који се испитују у лабораторији оператера.

Примедба се не прихвата мониторинг врши оператер у складу са Студијом о процени утицаја у којој су дефинисане процедуре – учесталост узорковања, мерења и сви други параметри мониторинга животне средине. Студијом се могу утврдити и посебне фазе рада депоније.

Посебним прописима се наводи на који начин се врше мерења преко овлашћених организација за испитивање, што се такође наводи у Студији о процени утицаја.

87. Примедба 8: Члан 18. Прихватање отпада на депонију врши се по процедури у складу са посебним прописом –

Коментар - Повезати овај члан са чланом 58.а услови прихватања грађевинског отпада (под којим условима, гранулација, састав). Јасније прецизирати на који пропис се мисли, да ли се мисли на постојеће прописе Закон о управљању отпадом чл.42 или на Уредбу о одлагању отпада чл.15, или је у изради нови пропис који уређује ово питање.

Примедба се не прихвата, из разлога што ће управљање грађевинским отпадом детаљније бити уређено подзаконским актом којим ће између осталог бити прописан прихват грађевинског отпада.

88. Примедба 9: Члан 58а – Грађевински отпад – Коментар - Да ли несанитарна депонија спада под појмом неконтролисано одлагање. Да ли су овим законом обухваћене фирме чија делатност подразумева, рушење, градњу, рашчишћавање терена.

Одговор

-Свако одлагање ван санитарне депоније и које није у складу са законом спада у неконтролисано одлагање.

-Одредбе овог закона односе се на Фирме које обављају делатност третмана, сакупљања и транспорта грађевинског отпада

89. Примедба 10: Члан 58б - Влада на предлог Министра ближе прописује начин и поступак управљања муљем из постојења за пречишћавање комуналних отпадних вода. Коментар - Сматрамо да је неопходна сарадња и пренос искуства у поступку управљањем муљем из постројења отпадних вода, као и могућности добијања нус производа процесом компостирања муља и зеленог отпада. У циљу примене закона наша је препорука да се заинтересоване стране са Министарством прво састану, и након тога да се приступи предлагање начина и поступак управљања од стране Министра.

Одговор за сваки предлог акта који је у складу са законом потребно донети формира се радна група. Чланови радне групе јесу представници органа чија је надлежност односно делатност повезана са предметом акта.

Foreign Investors Council – Савет страних инвеститора

90. Примедба 1:

Релевантни члан: 56б, став 2

Предлог измене:

Трошкове управљања отпадом који настаје од лекова, за које у Републици Србији није издата дозвола за стављање у промет, сноси увозник тих лекова, **ОДНОСНО ЗДРАВСТВЕНА УСТАНОВА, КОЈА ЈЕ ПРЕДЛАГАЧ УВОЗА НЕРЕГИСТРОВАНОГ ЛЕКА У СКЛАДУ СА ПРОПИСИМА КОЈИ УРЕЂУЈУ ОБЛАСТ ЛЕКОВА.**

Образложење (опис проблема):

Предложеним изменама врши се усклађивање ове одредбе са одредбама Закона о лековима и медицинским средствима ("Сл. гласник РС", бр. 30/2010, 107/2012, 113/2017 - др. закон и 105/2017 - др. закон) и Правилником о документацији и начину увоза лекова који немају дозволу за лек, односно медицинских средстава која нису уписана у регистар медицинских средстава ("Сл. гласник РС", бр. 2/2014, 14/2014 - испр, 111/2014, 52/2015 и 39/2018 - др. правилник). Сходно наведеним прописима, нерегистровани лек (лек за који није издата дозвола за стављање у промет) увози се у име и за рачун здравствене установе, која је предлагач увоза за које одобрење издаје Агенција за лекови и медицинска средства РС, и то за потребе пацијената те здравствене установе, те у том смислу здравствене установе за чије потребе је увозник обавио обавља посао увоза и испоруке морају бити препознати као обвезници трошкова управљања отпадом који настаје од ових лекова у здравственој установи

Примедба се не прихвата јер се односи на члан који није предмет Нацрта закона о изменама и допунама Закона о управљању отпадом.

91. Примедба 2: Релевантни члан: 56б, став 3

Предлог измене:

Трошкове управљања, односно извоза фармацеутског отпада сакупљеног од грађана сноси произвођач и/или увозник **НОСИЛАЦ ДОЗВОЛЕ ЗА ЛЕК** који ставља фармацеутске производе на тржиште Републике Србије, пропорционално учешћу у маси пласмана својих производа на тржиште Републике Србије, у складу са овим законом, а на основу евиденције Агенције за лекове и медицинска средства.

Образложење (опис проблема):

Како се важећег члана не може са сигурношћу закључити који од наведених субјеката (произвођач и/или увозник) је обвезник трошкова управљања фармацеутским отпадом сакупљеним од грађана, у циљу јасног прецизирања обвезника а имајући у виду да је област лекова регулисана посебним прописима, те да је носилац дозволе за лек, наведен у Решењу

Агенције за лекове и медицинска средства РС, одговоран за све аспекте лека укључујући квалитет, безбедност, ефикасност као и пуштање лека у промет у Републици, сматрамо да као обвезник трошкова треба да буде дефинисан носилац дозволе за лек.

Примедба се не прихвата јер се односи на члан који није предмет Нацрта закона о изменама и допунама Закона о управљању отпадом.

92. Примедба 3: Релевантни члан: 56б, после става 3 додаје се нови став 4

Предлог измене:

Обрачун висине трошкова управљања, односно извоза фармацеутског отпада сакупљеног од грађана по појединачном носиоцу дозволе за лек, врши Агенција за заштиту животне средине, на основу података и извештаја о укупно сакупљеним количинама лекова од грађана и извештаја о количинама лекова стављеним на тржиште Републике Србије од стране носиоца дозволе за лек, умањених за количину лекова намењених за болничку и амбулантну примену.

Досадашњи став 4 постаје став 5.

Образложење (опис проблема):

Предложеним ставом 3 овог члана се прецизно утврђује обвезник трошкова управљања, односно извоза фармацеутског отпада сакупљеног од грађана. Како би се обезбедила и пуна примена ове одредбе и правна сигурност, сматрамо да је неопходно Законом уредити и начин на који се врши обрачун трошкова као и надлежан орган за утврђивање трошкова

по појединачном обвезнику- носиоцу дозволе. У том смислу је предложено да обрачун висине трошкова по појединачном обвезнику, носиоцу дозволе за лек, врши

Агенција за заштиту животне средине, а висина трошкова по појединачном обвезнику се може утврдити тек након што се претходно утврди укупно сакупљена количина лекова од грађана за коју је неопходно обезбедити финансијска средства

за збрињавање као и укупна количина лекова стављених на тржиште од стране носиоца дозвола на лек. Додатно, како би се утврдило пропорционално учешће носиоца дозволе за лек у укупним количинама лекова стављених на тржиште, а ради правилног и правичног утврђивања висине трошкова по појединачном обвезнику, носиоцу дозволе за лек, предложено је да се количине лекова стављене на тржиште Републике Србије од стране носиоца дозволе за лек, умање за количине лекова намењених за болничку и амбулантну примену. Наиме, лекови употребљени амбулантно и у болницама за лечење пацијената не могу се никако наћи у поседу грађана и бити враћени у апотеке на начин предвиђен чланом 56а Закона. Из наведеног разлога, а како би се утврдило пропорционално учешће на тржишту и накнада по појединачном обвезнику (носиоцу дозволе за лек), неопходно је количине лекова за болничку и амбулантну примену искључити из укупне количине лекова које је носилац дозволе за лек пласирао на тржиште количине лекова за болничку и амбулантну примену искључити из укупне количине лекова које је носилац дозволе за лек пласирао на тржиште.

Примедба се не прихвата јер се односи на члан који није предмет Нацрта закона о изменама и допунама Закона о управљању отпадом.

Пословно удружење Цементна индустрија Србије

93. Примедба 1:

Предлаже се измена става 5. члана 71. постојећег Закона тако да се постојећа формулација мења и гласи:

„Забрањен је увоз отпада ради одлагања и искоришћења у енергетске сврхе у складу са овим законом, осим ако се увоз врши за потребе рада постројења из члана 38. став 9. овог Закона.”

Примедба се не прихвата јер се односи на члан који није предмет Нацрта закона о изменама и допунама Закона о управљању отпадом.

Delhaize Serbia д.о.о. Београд

94. Примедба 1:

члан 26. став 3. Произвођач отпада који производи отпад на више локација и исти привремено складишти у свом централном складишту у обавези је да за исто прибави дозволу за складиштење отпада.

Предлог:

Члан 26. став. 2: Произвођач отпада није у обавези да прибави дозволу за:

1) привремено складиштење сопственог отпада, који је настао у поступку обављања његове основне делатности на локацији на којој је отпад настао

2) привремено складиштење сопственог отпада који производи на више локација и складишти га у свом централном складишту.

Члан 26. став. 3: брисати

Примедба се не прихвата јер се односи на централно складиште у коме би сав отпад из малопродајних објеката био складиштен, а имајући у виду безбедност, мере заштите од пожара и других акцидената, учесталост доласка и одласка транспортних средстава и тд, неопходно је прописати одређене мере за такав објекат.

95. Примедба 2:

Члан 36. став. 2: Иза тачке 1) додаје се тачка 2)

2) централно складиште произвођача отпада у ком складишти сопствени отпад произведен на више својих локација.

Садашње тачка 2) постаје тачка 3), а тачка 3) постаје тачка 4).

Примедба се не прихвата јер се не прихвата ни предлог за ослобађање од обавезе прибављања дозволе за централно складиште.

96. Примедба 3:

Члан 36. став. 3: Дозволом о управљању отпадом одређује се врста складишта из става 2. ТАЧКЕ 3) И 4) овог члана узимајући у обзир његову намену, врсту и количину отпада, као и време његовог складиштења.

Примедба се не прихвата јер се не прихвата ни предлог за ослобађање од обавезе прибављања дозволе за централно складиште.

97. Примедба 4:

Члан 36. став. 4: Дозвола се не издаје за привремено складиштење на месту настанка отпада односно за централно складиште произвођача отпада у ком складишти сопствени отпад произведен на више својих локација.

Примедба се не прихвата јер се не прихвата ни предлог за ослобађањем од обавезе прибављања дозволе за централно складиште.

98. Примедба 5:

Члан 61 став 1. Иза тачке 4. додати тачку 5.

5. механичку припрему неопасног отпада за транспорт (пресовање, балирање, сецкање и друго).

Примедба се не прихвата јер је термин механичке припреме био више пута злоупотребљен у циљу избегавања од обавезе прибављања дозволе за третман отпада, па чак и опасног отпада.

99. Примедба 6:

Члан 70. став 2. тачка 1) Произвођач отпада транспортује сопствени неопасни отпад у постројење које има дозволу за управљање отпадом или у своје централно складиште, користећи своја транспортна средства, а количине отпада не прелазе 600 килограма по једној пошиљци.

Примедба се не прихвата јер се овом одредбом врши усаглашавање одредаба овог закона са одредбама закона којим се уређује област саобраћаја. Такође, циљ ових измена јесте смањење количине отпада који се не превози од стране лица која поседују дозволу.

Lidl КД Нова Пазова

100. Примедба 1:Одредбом члана 5. става 1. тачке 28) се сакупљање отпада дефинише на широк начин и упућује да произвођач отпада који отпад производи на више локација и отпад привремено складишти у свом централном складишту има својство сакупљача, те да у том смислу мора испунити и све друге услове из Закона који су прописани за сакупљача.

Имајући овакво разумевање у виду, предлагемо да се одредба члана 5. става 1. тачке 28) допуни и после тачке дода реченица која гласи: „Сакупљањем отпада се не сматра прикупљање, разврставање и привремено складиштење сопственог отпада од стране произвођача.“ Одредбом овог члана прописују се обавезе које би биле неоправдано оптерећујуће за произвођача отпада који само привремено складишти свој отпад у свом централном складишту и сврставају га у исти положај са субјектима у пословању који се управљањем отпадом баве у виду своје примарне делатности. Овим се привредни субјекти приморавају да своју енергију усмере на процедуре и испуњавање прописаних форми и правила, уместо на оптимално управљање отпадом у циљу заштите животне средине и природних ресурса.

Примедба се не прихвата јер се дефиницијом датом у члану 5. тачка 28) Закона, дефинише сакупљање отпада као делатност.

101. Примедба 2:

Из тог разлога предлагемо да се одредба члана 16. допуни тако што ће се у исту уметнути нови став 4. који гласи: „Одредбе из става 1, 2. и 3. овог члана не примењују се на просторе за привремено складиштење сопственог отпада у централном складишту произвођача..“

Примедба се не прихвата јер се не прихвата ни ослобађање од обавезе прибављања дозволе за централно складиште.

102. Примедба 3:

Ради правне сигурности и избегавања неспоразума у тумачењу обавезе произвођача отпада који отпад производи на више локација, предлагемо допуну одредбе члана 26. става 1. тачке 8) тако да гласи: „води јединствену евиденцију, на нивоу произвођача отпада као целине, о отпаду који настаје, који се предаје или одлаже;“

Примедба се не прихвата јер би прихватањем овог предлога морао да се измени и рад информационог система.

103. Примедба 4:

Новим одредбама става 2. и става 3. члана 26. се одређеним категоријама произвођача отпада намеће статус оператера и обавеза прибављања дозволе за привремено складиште свог отпада насталог на више локација у свом централном складишту. Оваквом допуном се отежава пословање и намећу додатне обавезе оним произвођачима отпада који су своје радне процесе организовали на најоптималнији начин у смислу обезбеђивања економичне употребе ресурса и заштите животне средине у погледу смањења транспортних операција и максималног искоришћења насталог отпада.

Такође, овим се у обзир не узимају бенефити оваквог организовања процеса, као ни чињеница да закон већ дозвољава привремено складиштење отпада на месту његовог настанка без прибављања дозволе и дефинише дозвољени рок привременог складиштења, а централно складиште такође јесте место на коме настаје отпад и по том основу је изузето од те обавезе.

Уз ово желимо нагласити да је неспорно да се транспорт отпада мора вршити од стране превозника који поседују потребне дозволе за транспорт истог, али ће се увођењем обавеза оператера складишта произвођачима отпада наметнути испуњење обавеза и процедура због којих ће одустати од погодности коришћења повратног транспорта из пословница у централно складиште за превоз отпада.

Тиме ће се створити неопходност да оператери организују додатни транспорт до сваке пословнице као места настанка отпада ради његовог преузимања услед чега ће се и ресурси (кроз потрошњу горива) непотребно појачано користити, а уједно ће се кроз емисију издувних гасова транспортних возила појачати загађење животне средине.

Имајући све наведено у виду, предлажемо да се одредба члана 26. става 2. допуни тако да гласи: „Произвођач отпада није у обавези да прибави дозволу за привремено складиштење сопственог отпада, који је настао у поступку обављања његове основне делатности, како на локацији на којој је отпад настао, тако ни у свом централном складишту уколико отпад производи на више локација.“

У вези са наведеним такође предлажемо и брисање одредбе члана 26. става 3.

Примедба се не прихвата јер се односи на централно складиште у коме би сав отпад из малопродајних објеката био складиштен, а имајући у виду безбедност, мере заштите од пожара и других акцидентата, учесталост доласка и одласка транспортних средстава и тд, неопходно је прописати одређене мере за такав објекат.

104. Примедба 5:

У складу са напред изнетим предлогом и коментаром, предлажемо допуњу одредбе члана 36. става 4. тако да гласи: „Дозвола се не издаје за привремено складиштење на месту настанка отпада и централном складишту произвођача отпада уколико отпад производи на више локација“.

Примедба се не прихвата јер се не прихвата ни ослобађање од обавезе прибављања дозволе за централно складиште.

105. Примедба 6:

Обзиром на предвиђене измене одредаба којима се одређеним категоријана произвођача отпада намеће статус оператера и управљача отпадом у случају централног привременог складиштења свог отпада, иако они то не обављају у виду своје делатности, тиме им се намеће и обавеза обезбеђивања финансијских гаранција и еквивалентног осигурања једнака оној за субјекте који се управљањем отпадом баве у виду своје делатности и

самим тиме стварају потенцијално већи ризик по животну средину. Наведено из разлога што је у конкретном случају реч о краткотрајном складиштењу ограничених количина отпада ради збирне предаје оператеру на даље поступање. Због наведеног предлажемо допуно ове одредбе тако што ће се одредба члана 59А допунити ставом 2. који гласи: „Од ове обавезе су изузети произвођачи отпада који привремено складиште свој отпад и управљање отпада не обављају у виду своје основне делатности.“

Примедба се не прихвата јер се не прихвата ни ослобађање од обавезе прибављања дозволе за централно складиште.

106. Примедба 7:

Указујемо на потребу додатног прецизирања и усклађивања са предложеним изменама и одредби члана 61. важећег Закона о управљању отпадом ради обезбеђивања правне сигурности у погледу тумачења одредбе, поједностављења процеса управљања отпадом и преузимања од стране оператера, штедње ресурса и трошкова, на начин да се став 1. тачка 1) овог члана допуни тако да гласи: „кретање отпада унутар или између више локација истог произвођача отпада;“ Поред наведеног, указујемо и на потребу брисања ставова 2., 3. и 5. овог члана у циљу усклађивања са предложеним изменама и растеређивања како привреде, тако и надлежних органа.

Примедба се не прихвата јер је неопходно поштовати прописе о друмском саобраћају. Чињеница да су у питању две локације истог произвођача не значи да се отпад по јавном путу сме превозити без одговарајућих дозвола

Савез еколошких удружења „Зелена листа Србије“ и организације чланице

107. Примедба 1: У члану 2. Закона треба додати да ће се вршити и праћење рада регионалних центара за управљање отпадом

Примедба се не прихвата јер је предложено већ прописано у ставу 1. тачка 3) истог члана

108. Примедба 2: Сматрамо да не треба брисати термин „физичко лице“ из тачке 29. члана 5. Закона јер се под тим подразумевају индивидуални сакупљачи отпада како је у допунама чл. 70 закона, тачка 3. већ наведено Тако би ова тачка 29) члана 5. требало да гласи: „29) сакупљач отпада јесе физичко лице, предузетник или правно лице које сакупља отпад“

Примедба се не прихвата јер се дефиниција односи на регистроване сакупљаче отпада (правна лица односно предузетнике), док се изузеци у члану 70. Закона наводе у смислу субјеката који нису у обавези да се региструју као сакупљачи.

109. Примедба 3: У члану 20 Закона предложене су измене у смислу усаглашавања са законом о планском систему, тако да се назив „стратегија“ замењује називом“ програм“. Скраћује се и период важења програма са 6 на 3 године. Међутим остало је да Влада оцењује и по потреби ревидира Програм једном у три године (шта је у случају када је стратегија важила 6 година било у реду). Са скраћењем времена важења Програма треба ове могућности ревидирања повезати са одредбом у истом члану Закона да се извештај о спровођењу програма подноси најмање једном годишње када се могу вршити и ревидирања Програма.

Примедба се не прихвата јер је Програм донет на период од девет година, а програм ће бити ревидиран на три године по потреби.

110. Примедба 4: Сматрамо да члан 34. не треба да се скрати и да је врло важно да у закону остану дефинисани услови за одређивање локације за изградњу и рад постројења за управљање отпадом према:

- 1) количини и врсте отпада;
- 2) начину складиштења, третмана односно поновног искоришћења или одлагања отпада, односно врсте објеката и постројења;
- 2а) планирана намена простора и могућност изградње и рада постројења у складу са урбанистичким условима и условима заштите животне средине;
- 3) геолошка, хидролошка, хидрогеолошка, топографска, сеизмолошка и педолошка својства земљишта и микроклиматске карактеристике подручја;
- 4) близина заштићених природних добара и одлике предела.

Примедба се не прихвата јер су локацијски услови дефинисани Законом о планирању и изградњи.

Нигиа доо Панчево

111. Примедба 1: Члан 8. Став 5. мења се и гласи:

„Произвођач отпада или други држалац отпада може вршити третман отпада самостално или преко другог правног лица или предузетника које обавља послове третмана отпада, или преко јавног комуналног предузећа или путем јавно приватног партнерства, односно да отпад извезе уколико у Републици Србији не постоји постројење за третман предметног отпада.”

Требало би да стоји „Произвођач отпада или други држалац отпада може вршити третман отпада самостално ако за делатност третмана прибави одговарајућу дозволу.

Требали би се прописати минимални услови за поступак третмана код произвођача отпада, пошто члан као такав оставља могућност не регулисаног третмана отпада код произвођача.

Примедба се не прихвата јер сваки субјект који врши делатност третмана отпада мора да има исходовану дозволу, односно, не постоје изузеци од обавезе прибављања дозволе за третман отпада.

112. Примедба 2: Члан 13.

Досадашњи став 4. који постаје став 5. мења се и гласи: „Отпад не може бити привремено складиштен на локацији произвођача, власника и/или другог држаоца отпада дуже од 36 месеци по чијем се истеку отпад мора предати на третман, односно поновно искоришћење или одлагање.”

Требало би поставити услове за складиштење отпада на локацији генератора отпада, ако се планира остављање могућности складиштења отпада на период од 36. месеци.

Нпр: Произвођач мора обезбедити складиште одговарајућег капацитета за отпад који се складишти на његовој локацији, тако да може да прихватити целокупну количину отпада који се планира складиштити у периоду од 12 месеци, тако да запушеност складишта не прелази 75%.

Примедба се не прихвата јер се свако кроз план / радни план /управљања отпадом, у складу са чл. 15. и 16. Закона ови услови регулишу, а што контролише надлежна инспекција.

113. Примедба 3: Члан 14

После става 4. додаје се нови став 5. који гласи „Третман опасног отпада може да се врши само у мобилном постројењу за чији је рад издато решење о сагласности на студију о процени утицаја.

Привредна Комора Србије

114. Примедба 1: Члан 4.

За допуну става 1 тачке 3 - предлог допуне текста је преузет из Директиве ЕУ 2008/98/ЕЗ, (СЛ ЕУ Л 312/2008) о отпаду - тачка 6: Статус отпада неочишћеног ископаног тла и других материјала из природе који се користе на локацијама различитим од оних на којима су извађени на стајалишта отпада требало би разматрати у складу са дефиницијом отпада и одредбама о нуспроизводима или о укидању статуса отпада према овој директиви.

-Предлаже се допуна члана 4. став 1. тачка 3) важећег Закона о управљању отпадом („Службени гласник РС“, бр. 36/2009, 88/2010, 14/2016 и 95/2018 – др. закон) тако да се после последње речи у тачки 3): „ископан“ дода нова реченица која гласи: „ Уколико се неконтаминирана ископана земља користи ван градилишта на коме је ископана требало би поступати у складу са одредбама о нуспроизводима или о укидању статуса отпада према овом закону;“

Примедба се не прихвата јер се члан односи на изузетке од примене закона. Оваква одредба може бити прописана у подзаконском акту којим ће се ближе уредити управљање грађевинским отпадом

За допуну става 2 тачке 4 – предлог допуне је израђен у циљу појашњења закона на основу ЕУ праксе и на основу члана 24. Уредбе о условима и поступку издавања дозволе за управљање отпадом, као и критеријумима, карактеризацији, класификацији и извештавању о рударском отпаду („Службени гласник РС“, број 53/2017), где је чланом 24. прописано: да се одредбе ове уредбе не примењују на: – рударски отпад који се генерише током геолошког истраживања, откопавања и припреме минералних сировина и рада каменолома, али који не представља директан резултат тих операција; – утискивање воде и поновно утискивање исцрпљене подземне воде, укључујући слојну воду; – рударски отпад настао током геолошких истраживања минералних сировина, рада каменолома, као и на нафтну исплаку, уколико се одлаже изван експлоатационих поља.

-Предлажемо допуну члана 4. став 2. тачка 4) важећег Закона о управљању отпадом тако да се после последње речи у тачки 4): „отпадом“ дода нова реченица која гласи: „Рударски отпад може се одлагати и у складу да овим законом уколико оператер није у могућности или не поседује одговарајућу дозволу издату у складу са посебним законима који уређују управљање рударским отпадом;“.

Примедба се не прихвата јер се Законом о рударском отпаду уређује одлагање и остале делатности у области управљања рударским отпадом.

115. Члан 3. Нацрта (Члан 5. Закона)

Иако предлог текста Нацрта закона о изменама и допунама Закона о управљању отпадом даје јаснија сагледавања и шире могућности уључивања свих заинтересованих страна ка оперативнијем поступању при управљању отпадом у Републици Србији, ипак у предлогу није поменуто/препоручено одрживо управљање процесом, односно није препоручен циркуларни модел пословања при управљању отпадом.

-Предлаже се да текст Нацрта закона о изменама и допунама Закона о управљању отпадом да препоруку за примени модела циркуларне економије.

Примедба се не прихвата јер сам предлог изискује додатне чланове - додатне допуне јер примена принципа циркуларне економије не може бити добро уређена и разрађена кроз ове предложене измене и допуне.

116. Допуна члана 5. је потребна јер је „делатност управљања отпадом“ услов за утврђивање обавезе прибављања дозволе за управљање отпадом према члановима 26, 36, 59., а на основу обавезе прибављања дозволе следе друге обавезе као што је обезбеђење финансијских гаранција из члана 59а овог Нацрта, а што би биле претеране обавезе за произвођача отпада.

- У члану 5 потребно је додати тачку: „Делатност управљања отпадом је пружање отпада од других лица ради сакупљања, транспорта, складиштења или третмана отпада (поновног искоришћења или одлагања отпада)

Примедба се делимично прихвата тако што се у Нацрт закона уноси нова тачка 5Б) гласи: „делатност управљања отпадом јесте сакупљање, транспорт, складиштење, третман, односно поновно искоришћење или одлагање отпада, као и увоз, извоз и транзит отпада.”

117. Привремено складиштење отпада се спомиње у члановима 26. став 2., члан 36. став 4. и члан 61. који садрже веома битне одредбе у вези изузећа од обавезе прибављања дозволе за управљање отпадом, тако да је неопходно да постоји значење израза иначе ће различити државни органи у поступку поднетих захтева за дозволу различито примењивати ову одредбу (неки ће издавати дозволу а неки ће одбацити као неосновану) и исто тако ће различито поступати инспекцијски органи (општински, градски, министарства, покрајине) па и сами инспектори у оквиру истог државног органа јер је сваки инспектор је независан у свом раду, према Закону о инспекцијском надзору. Предлог допуне је сачињен према првом делу из значења израза за складиштење отпада. Значење израза за складиштење отпада укључује два случаја, први који смо искористили за значење израза за привремено складиштење и други случај када произвођач отпада у ствари обавља делатност третмана отпада преузетог од других лица. Предлажемо овакву одредбу пошто треба разликовати произвођача отпада који обавља неку производну и услужну другу делатност од произвођача отпада који врши третман отпада преузетих од других лица, нарочито када је основна делатност третман отпада преузетог од других лица).

-У члану 5 потребно је додати тачку, односно, унети значење израза за привремено складиштење отпада: „Привремено складиштење отпада јесте привремено држање отпада на локацији произвођача или власника и/или другог држаоца отпада, изузимајући отпад који настаје у операцији третмана отпада који је преузет од другог правног лица, предузетника или физичког лица“

Примедба се не прихвата јер је делатност складиштења у постројењу за третман отпада прописано дозволом за третман отпада у складу са Правилником о изгледу и садржини дозволе („Службени гласник РС”, број 93 /19)

118. Члан 5. тачка 5

- Депоноване отпада на месту његовог настанка које врши произвођач отпада треба да буде складиштење отпада као што се и до сада примењивало, пошто је за складиштење отпада прописана могућност изузећа од прибављања дозволе за управљање отпадом, док за одлагање отпада није прописана ова могућност. Ово је битно тим пре што су у другој ставци ове тачке 5) изузета одлагања отпада који је преузет од других лица. - Члан 30. став 1. има само три става, од тога се сва три односе на пружање отпада од других лица, тако на пример у ставу 1. тачка б) пише да је оператер на депонији дужан да

„наплаћује услуге одлагања отпада на депонију“; док у ставу 2 пише „Оператер на депонији је дужан да, у складу са овим законом, одбије прихватање отпада који не испуњава услове о одлагању отпада из дозволе или да одбије прихватање отпада када се помеша са неким другим отпадом, односно представља ризик по здравље људи или животну средину.“ и у ставу 3. пише „О одбијању прихватања отпада из става 2. овог члана оператер је дужан да обавести орган надлежан за издавање дозволе“. Значи како да произвођач отпада који не пружим отпад других лица може да изврши обавезу из става 1. тачка б) када уопште не врши преузимање отпада, а ставови 2, и 3. су такође бесмислени када се не врши преузимање отпада. - Није у реду да депоновање отпада које врши произвођач отпада спада у одлагање отпада а да депоновање које врше ЈКП и други не спада у одлагање. Друга ставка је нечитљива у смислу да ли је последњи део реченице изузет од депоновања „складиштење отпада пре третмана, односно поновног искоришћења најдуже до три године или складиштење отпада пре одлагања најдуже до једне године“ или и тај део реченице спада у депоновање (вероватно је изузето због члана 36. али је и даље нечитљиво јер се заснива на претпоставци и увезивању). Заграда на крају реченице је вишак или је негде испред пропуштена отворена заграда.

-Одредбу чл. 5. тачка 5): „Депонија јесте место за коначно санитарно одлагање отпада на површини или испод површине земље укључујући...“ потребно је изменити тако да се брише цео текст, или прописати једноставно: „депонија јесте место за коначно санитарно одлагање отпада на површини или испод површине земље отпада који се пружима од других лица“.

Примедба се не прихвата јер је предложена дефиниција депоније прописана Директивом о одлагању отпада на депоније

119. Члан 3. Нацрта Закона о изменама и допунама ЗУО (Члан 5 тачка 13 постојећег Закона)

- Прешироком дефиницијом где су у комуналном отпаду обухваћени и сви посебни токови отпада (батерије, акумулатори, ел. и електронски уређаји и сл.) отвара се простор за неконтролисано поступање са овим отпадом и веће загађење животне средине кроз одлагање овог, врло често и опасног отпада, на депоније комуналног отпада. - Чланом 3. Нацрта Закона о изменама и допунама закона о управљању отпадом мења се члан 5. тачка 13) Закона која прописује дефиницију комуналног отпада.

Предложеном дефиницијом набрајају се врсте отпада које чине комунални отпад. Мишљења смо да је сама дефиниција прешироко постављена односно да је у њој превише категорија отпада за које постоји бојазан да не спадају у комунални отпад. Наиме, између осталог наводи се отпадна електрична и електронска опрема, отпадне батерије и акумулатори. Овакав отпад се даље сврстава у режим управљања посебним токовима отпада и таксативно се набраја идентично као и у предметном члану. Указујемо на то да је дошло до колизије ових законских одредби која може довести до низа последица, а које су између осталог: постојање или не обавезе за прибављање дозволе за управљање овом врстом отпада зависно од статуса извршиоца услуге, наплате услуга у процесу управљања овим отпадом итд.

- Чланом 3. Нацрта Закона о изменама и допунама закона о управљању отпадом мења се члан 5. тачка 13) Закона која прописује дефиницију комуналног отпада. Предложеном дефиницијом набрајају се врсте отпада које чине комунални отпада, чиме је дефиниција прешироко постављена, као и да постоје категорије отпада које не спадају у комунални отпад (отпадна електрична и електронска опрема, отпадне батерије и акумулатори).

Примедба на члан 5. став 1. тачка 13) није прихваћена јер комунални отпад није само мешани отпад, већ су то све врсте отпада које се могу сврстати у Групу 20 - Комунални отпади (кућни отпад и слични комерцијални и индустријски отпади), укључујући

одвојено сакупљене фракције, на начин како је прописано одредбама Правилника о категоријама, испитивању и класификацији отпада („Службени гласник РС бр. 56/2010, 93/19 и 39/21), а који је усклађен са Европским каталогом отпада.

120. Члан 3. Нацрта, тачка 14. (члан 5 важећег Закона)

- Сагласност јединице локалне самоуправе не треба тражити када оператер отпад третира у мобилном постројењу, на локацији за коју већ поседује дозволу за третман те врсте отпада и на којој испуњава све услове за третман (у поступку издавања дозволе оператер доказује испуњеност услова за третман отпада у мобилном постројењу и јединица локалне самоуправе у складу са чланом 63. Закона даје своје мишљење о делатности за коју оператер подноси захтев). Такође, обавештавањем органа јединице локалне самоуправе о планираном третману отпада на месту настанка (у циљу што оптималнијег и економичнијег третмана отпада) надлежни орган ће бити упознат са планираним третманом те ће у сваком тренутку моћи да изврши проверу поштовања услова прописаних у дозволи.

У члану 3. Нацрта закона став 3. којим се мења тачка 14) Закона о управљању отпадом, потребно је допунити тако да се иза речи: „на месту настанка отпада“ дода запета и речи: „односно на другој локацији произвођача отпада“. * Чланом 3. Нацрта измењен је члан 5. тачка 14) Закона и прописано је да је мобилно постројење покретна техничка јединица у којој се отпад третира (операцијама R1 до R12, D8 и D9) на месту настанка отпада или на локацији за коју оператер мобилног постројења поседује дозволу за складиштење исте врсте отпада који је предвиђен за третман и на којој испуњава услове за третман тог отпада, уз претходно прибављену сагласност јединице локалне самоуправе. Предлаже се измена на начин: „14) мобилно постројење за управљање отпадом је покретна техничка јединица у којој се отпад третира (операцијама R1 до R12, D8 и D9) на месту настанка отпада или на локацији за коју оператер мобилног постројења поседује дозволу за складиштење исте врсте отпада који је предвиђен за третман и на којој испуњава услове за третман тог отпада, уз претходно достављање обавештења органу јединице локалне самоуправе;“

Примедба 1. није прихваћена јер је намера законодавца била управо прописивање обавеза добијања сагласности јединице локалне самоуправе да се на њеној територији обавља делатност третмана отпада у мобилном постројењу.

Дозволе за третман отпада у мобилном постројењу ће морати бити измењене имајући у виду и измену услова рада за мобилнопостројење којима се тражи и процена утицаја на животну средину.

121. Члан 3. Нацрта (Члан 5. тачка 16. постојећег Закона)

Везано за измене које се односе на тачку 16) Ако остане као у Нацрту закона онда складиштење отпада спада у одлагање отпада, а то је проблем јер за складиштење отпада постоји изузеће од прибављања дозволе за управљање отпадом из чланова 26, 36, 59 и 61, док за одлагање отпада не постоји изузеће од прибављања дозволе за одлагање отпада. У ЕУ Директиви о отпаду не постоји посебно значење за одлагање отпада већ се у одредбама са разним обавезама користи Д листа за препознавање оваквих операција.

У члану 5. тачка 16) одредбу: „одлагање отпада јесте било која операција која није поновно искоришћење отпада, чак и када та операција има за секундарну последицу настајање супстанце или енергије (D)“, треба изменити да гласи: „Одлагање отпада су операције којима се врши управљање отпадом преузетог од других лица које су наведене у D листи која је прописана предметним правилником којим се уређују категорије, испитивање и класификација отпада, чак и када та операција има за секундарну последицу настајање супстанце или енергије“

Примедба 1. није прихваћена јер се у дефиницији термина одлагање отпада и врши позивање на D листу. Доношење правилника којим се уређују категорије, испитивање и класификација отпада (и између осталог и D листа) предвиђено је чланом 8. Закона те сматрамо да није потребно предложеним текстом оптерећивати дефиницију термина „одлагање отпада”

122. Члан 3. Нацрта, тачка 22. (Члан 5. постојећег Закона)

- Прихватљиво је да за управљање посебним токовима отпада буду прописане посебне мере, али их треба посебно појединачно обрадити кроз друга законска акта (Уредба о производима који након употребе постају посебни токови отпада, Закон о накнадама за коришћење јавних добара).

Члан 5, став 1 тачка 22): Сходно томе да се посебни ток отпада досад није односио на амбалажу, фармацеутске производе и медицинска средства, није јасно да ли се посебни ток отпада односи по новој одредби (члан 5, став 1 тачка 22) на укупну количину увезене/произведене амбалаже, фармацеутских производа и медицинских средстава/лекова или само оно што се прогласи отпадом (амбалажни отпад, као и фармацеутски и медицински отпад). На укупну количину увезене/произведене амбалаже се плаћа такса у складу са Законом о амбалажи и амбалажном отпаду

Дефиниција посебних токова отпада – из ове групе треба издвојити фармацеутски и медицински отпад, из дефиниције дате у Нацрту Закона. Члан 5, став 1 тачка 22) се мења. Ово се брише: "22) посебни токови отпада јесу кретања отпада (истрошених батерија и акумулатора, отпадног уља, отпадних гума, отпада од електричних и електронских производа, отпадних возила и другог отпада) од места настајања, преко сакупљања, транспорта и третмана, до одлагања на депонију." Ново: "22) посебни токови отпада јесу оне врсте отпада (истрошене батерије и акумулатори, отпадна уља, отпадне гуме, отпад од електричних и електронских производа, отпадна возила, амбалажни отпад, отпадне флуоресцентне цеви које садрже живу, отпад из производње титан диоксида, фармацеутски и медицински отпад, РСВ и РСВ отпад, отпад од азбеста, РОР с отпад и други отпад) за чије је управљање потребно прописати посебне мере које се односе на сакупљање, транспорт, складиштење третман, односно поновно искоришћење и одлагање

Примедба се не прихвата, јер је у Закону већ наведено оно што се предлаже „22) посебни токови отпада јесу јесу оне врсте отпада (истрошене батерије и акумулатори, отпадна уља, отпадне гуме, отпад од електричних и електронских производа, отпадна возила, амбалажни отпад, отпадне флуоресцентне цеви које садрже живу, отпад из производње титан диоксида, фармацеутски и медицински отпад, рсв и рсв отпад, отпад од азбеста, рорсв отпад, грађевински отпад, отпадни муљ, отпадна жива и живина једињења) за чије је управљање потребно прописати посебне мере које се односе на сакупљање, транспорт, складиштење, третман, односно поновно искоришћење и одлагање;

123. Члан 3. Нацрта, тачка 22. (Члан 5. постојећег Закона)

Поглављем VII Управљање посебним токовима отпада прописани су посебни услови за поступање са сваким током отпада посебно. Такође, услови за поступање са посебним токовима отпада су изричито прописани и подзаконским актима за сваку врсту отпада посебно. У складу са тим, врсте отпада који спадају у посебне токове отпада треба навести без могућности проширења тог термина кроз општу формулацију „и други отпад“.

Предлаже се измена на начин: „22) посебни токови отпада јесу оне врсте отпада (истрошене батерије и акумулатори, отпадна уља, отпадне гуме, отпад од електричних

и електронских производа, отпадна возила, амбалажни отпад, отпадне флуоресцентне цеви које садрже живу, отпад из производње титан диоксида, фармацевтски и медицински отпад, РСВ и РСВ отпад, отпад од азбеста и РОР с отпад) за чије је управљање потребно прописати посебне мере;“

Примедба се не прихвата, јер је у Закону већ наведено оно што се предлаже:

„22) посебни токови отпада јесу јесу оне врсте отпада (истрошене батерије и акумулатори, отпадна уља, отпадне гуме, отпад од електричних и електронских производа, отпадна возила, амбалажни отпад, отпадне флуоресцентне цеви које садрже живу, отпад из производње титан диоксида, фармацевтски и медицински отпад, рсв и рсв отпад, отпад од азбеста, рорсв отпад, грађевински отпад, отпадни муљ, отпадна жива и живина једињења) за чије је управљање потребно прописати посебне мере које се односе на сакупљање, транспорт, складиштење, третман, односно поновно искоришћење и одлагање;”

124. Члан 3. Нацрта, тачка 22 (Члан 5. Закона) - ЕПС

Ове врсте отпада уколико су опасне процесирају се у законским оквирима за посебне токове отпада.

Члан 5. став 22. уз отпадну амбалажу, отпадну електричну и електронску опрему додати реч неопасну, уз реч отпадне батерије и акумулаторе додати реч неопасне.

Предлог се не прихвата, јер се на овај начин обухватамо и опасан и неопасан отпад како је прописано законом.

125. Члан 3. Нацрта, тачка 28. (Члан 5. постојећег Закона)

Одредбом члана 5. става 1. тачке 28) се сакупљање отпада дефинише на широк начин и упућује да произвођач отпада који отпад производи на више локација и отпад привремено складишти у свом централном складишту има својство сакупљача, те да у том смислу мора испунити и све друге услове из Закона који су прописани за сакупљача. Одредбом овог члана прописују се обавезе које би биле неоправдано оптрећујуће за произвођача отпада који само привремено складишти свој отпад у свом централном складишту и сврставају га у исти положај са субјектима у пословању који се управљањем отпадом баве у виду своје примарне делатности. Овим се привредни субјекти приморавају да своју енергију усмере на процедуре и испуњавање прописаних форми и правила, уместо на оптимално управљање отпадом у циљу заштите животне средине и природних ресурса. Из тог разлога предлажемо да се одредба члана 16. допуни тако што ће се у исту уметнути нови став 4. који гласи: „Одредбе из става 1, 2. и 3. овог члана не примењују се на просторе за привремено складиштење сопственог отпада у централном складишту произвођача.“

Предлаже се да се одредба члана 5. става 1. тачке 28) допуни и после тачке дода реченица која гласи: „Сакупљањем отпада се не сматра прикупљање, разврставање и привремено складиштење сопственог отпада од стране произвођача.“

Предлог се не прихвата, ова одредба је већ прописана у члану 26. Закона о управљању отпадом.

126. Члан 3. Нацрта, тачка 28. (Члан 5. постојећег Закона)

У члану 3. Нацрта тачком 28) прописано је се речи: „прелиминарно разврставање и прелиминарно“ замењују се речима: „разврставање и привремено“. – Привремено складиштење отпада за потребе транспорта представља привремено чување, те како се оно врши на локацији одређеној за сакупљање, за потребе транспорта дуже задржавање отпада на истој локацији би представљало складиштење отпада. Нацртом закона измењен је термин „сакупљање отпада“ који сада обухвата и „привремено складиштење

отпада“ без одређивања значења тог израза. Како и израз „складиштење отпада“ подразумева привремено чување отпада неопходно је одредити значење израза „привремено складиштење отпада“, а у оквиру њега и период у ком отпад може бити у привременом складишту ради транспорта, да би се искључила могућност дужег чувања отпада на месту одређеном за сакупљање.

Тачка 28) из Нацрта закона може да се односи пре свега на произвођача отпада и отуда није у складу са оним како се почев од 2009. године примњивала одредба у вези сакупљања отпада, и није у складу са тачком 29) овог члана Нацрта закона која гласи „сакупљач отпада јесте физичко лице предузетник или правно лице које сакупља отпад;“ -Предлаже се измена на начин: „После тачке 30) додаје се нова тачка 30а) и гласи: Привремено складиштење отпада јесте привремено чување отпада на локацији одређеној за сакупљање отпада за потребе транспорта отпада и на коме се отпад не може задржавати дуже од 1 дана (24 часа).“

Предлог се делимично прихвата, тако што се уноси дефиниција 28) *сакупљање отпада* јесте прикупљање отпада, укључујући и ~~прелиминарно~~ разврставање и ~~прелиминарно~~ ПРИВРЕМЕНО складиштење КОД ПРОИЗВОЂАЧА отпада за потребе транспорта до постројења за управљање отпадом;

127. Члан 3. Нацрта, тачка 28. (Члан 5. постојећег Закона)

Тачка 28) из нацрта закона може да се односи пре свега на произвођача отпада и отуда није у складу са оним како се почев од 2009. године примњивала одредба у вези сакупљања отпада, и није у складу са тачком 29) овог члана нацрта закона која гласи „сакупљач отпада јесте физичко лице предузетник или правно лице које сакупља отпад;“ Такође није у складу са постојећим чланом 6. Правилника о условима и начину сакупљања, транспорта, складиштења и третмана отпада који се користи као секундарна сировина или за добијање енергије прописује : „Сакупљање отпада који се користи као секундарна сировина или за добијање енергије врши се на прописан начин, са опремом за сакупљање, утовар и истовар наведеног отпада, у складу са законом. Лице које врши сакупљање отпада који се користи као секундарна сировина или за добијање енергије: 1) преузима отпад који се користи као секундарна сировина или за добијање енергије од власника отпада; 2) води евиденцију о сакупљеним и предатим количинама отпада који се користи као секундарна сировина или за добијање енергије.“. Из овога је јасно да се сакупљање односи на поступке преузимања отпада од другог лица, а не односи се на прикупљање сопственог отпада на месту настанка ради привременог чувања отпада (директива о отпаду ЕУ такође разликује сакупљање отпада ради третмана од прикупљања отпада ради привременог чувања на локацији произвођача отпада до рока предаје).

У члану 5. тачке 28. и 28. које гласе „28) сакупљање отпада јесте прикупљање отпада, укључујући и прелиминарно разврставање и прелиминарно ПРИВРЕМЕНО складиштење отпада за потребе транспорта до постројења за управљање отпадом“, треба изменити так да гласи: 28) сакупљање отпада јесте прикупљање отпада од других лица, укључујући и прелиминарно разврставање и прелиминарно ПРИВРЕМЕНО складиштење отпада које лице са дозволом за управљање отпадом врши на локацији произвођача отпада за потребе транспорта до постројења за управљање отпадом којим управља лице са дозволом за управљање отпадом“ .

Предлог се не прихвата, јер је извршено усклађивање термина ”привремено складиштење” а које је ближе прописано чланом 26. Такође, време чувања се не може одредити на један дан, јер би се тиме извршила обавеза свакодневног преузимања отпада код произвођача који можда нису попунили опрему за сакупљање отпада, односно тиме

би се свакако повећали беспотребно свакодневни транспорти што би повлачило и веће загађење, такође, дневни одвоз отпада би био тешко проверљив.

128. Члан 3. Нацрта, тачка 30 (Члан 5. постојећег Закона)

У важећем закону овај став гласи: 30) складиштење отпада јесте привремено чување отпада на локацији произвођача или власника и/или другог држаоца отпада, као и активност оператера у постројењу опремљеном и регистрованом за привремено чување отпада.

Ова формулација је прегломазна и непотребно збуњујућа.

Предлаже се измена на следећи начин: 30) Складиштење отпада је привремено држање отпада у складишту најдуже до годину дана

Предлог се не прихвата, јер је јасно дефинисано складиштење код произвођача отпада, у односу на складиште у постројењу за третман.

129. Члан 5 Закона НАПОМЕНА: измена није обухваћена актуелним

изменама и допунама Нацрта ЗУО

Допунити СТАВ 1 ТАЧКА 32) ко-инсинерација (суспаљивање) је термички третман отпада у стационарном или мобилном постројењу чија је примарна улога производња енергије или материјалних производа и који користи отпад као основно или додатно гориво (R1);

(R1) / (унета допуна је у складу са тачком 27. истог члана где се одрђује о којој се операцији ради са R листе)

Предлог се не прихвата, јер је сувишно уносити у закон Р операцију с обзиром да се Р и Д операције прописују посебним прописом.

130. Члан 4. Нацрта (Члан 8в постојећег Закона)

Материја или предмет треба да испуњава техничке услове и стандарде који треба да буду прописани посебним прописима за сваку врсту материје односно предмета посебно. Узимајући у обзир чињеницу да су пореклом из отпада, материја или предмет који престају да буду отпад, треба да испуне услове који треба да буду прописани посебним прописима, а не услове који се захтевају за производе који се први пут стављају на тржиште.

Чланом 4. Нацрта прописано је да се у члану 8в) став 1. тачка 3) Закона речи „за посебне намене и услове” и реч „те” бришу. Предлаже се измена на следећи начин: у члану 8в) став 1. тачка 3) Закона речи „за посебне намене и услове” бришу се.

Предлог се не прихвата, јер су овом одредбом пренети услови из Оквирне директиве о отпаду.

131. Члан 7. Нацрта (Члан 16. постојећег Закона)

1. Треба изузети постројења за која постоји студија о процени утицаја на животну средину из следећих разлога: - Студија утицаја већ садржи све што је прописано за радни план постројења за случајеве када нема преузимања отпада других лица, као што су индустријске депоније код произвођача отпада. Значи, нарочито треба изузети произвођаче отпада који не врше преузимање отпада насталог код другог лица. Члан 16. Закона о процени утицаја на животну средину прописује: „Студија о процени утицаја обавезно садржи: 1) податке о носиоцу пројекта; 2) опис локације на којој се планира реализација пројекта; 3) опис пројекта; 4) приказ главних алтернатива које је носилац пројекта разматрао; 5) приказ стања животне средине на локацији и ближој околини (микро и макро локација); 6) опис могућих значајних утицаја пројекта на животну средину; 7) процену утицаја на животну средину у случају удеса; 8) опис мера

предвиђених у циљу спречавања, смањења и, где је то могуће, отклањања сваког значајнијег штетног утицаја на животну средину; 9) програм праћења утицаја на животну средину; 10) нетехнички краћи приказ података наведених у тач. 2) до 9); 11) подаци о техничким недостацима или непостојању одговарајућих стручних знања и вештина или немогућности да се прибаве одговарајући подаци.“ Поред тога студије утицаја садрже и најбоље доступне технике из ЕУ Директива о индустријским емисијама (односно из БАТ и БРЕФ Докумената) и такође садрже битне мере које су прописане законима који не спадају у област заштите животне средине, као што су заштита на раду, против пожарна заштита, захтеви за течна нафтна горива, и садрже потребне техничке услове који нигде нису прописани. - Израда студије утицаја и прописани поступак прибављања сагласности надлежног органа су далеко захтевнији и сложенији од издавања дозволе за управљање отпадом. Чланом 19. Закона о процени утицаја на животну средину је прописано да студију сачињава мултидисциплинарни тим састављен од лица која поседују доказ о квалификацији за израду студије о процени утицаја, односно за области које су предмет студије у чијој изради учествују. Овај закон прописује и јавну расправу о поднетој студији утицаја, и прописује да посебно именована техничка комисија надлежног органа разматра примедбе јавности и даје оцену студије утицаја након чега надлежни орган одлучује о давању сагласности, уз могућност две допуне и измене студије пре одбацивања. - Слично изузеће када постоји сагласност на студију утицаја је прописано и у вези дозволе за рад новог емитера у ваздух из члана 56. Закона о заштити ваздуха који прописује: „Новоизграђени или реконструисани стационарни извор загађивања за који није прописана обавеза издавања интегрисане дозволе, односно израде студије о процени утицаја на животну средину, може да почне са радом пошто прибави дозволу за рад“. Значи прерма том закону не издаје се дозвола за раде новог емитера у случајевима када се прибавља сагласност на студију утицаја и интегрисана дозвола, и то следи из члана 5. ЕУ Директиве о средњим ложиштима која прописује обавезу прибављања дозволе за рад новог емитера за постројења топлотне снаге од 1 до 50 MW, односно ЕУ Директиве о индустријским емисијама која прописује интегрисану дозволу за постројења топлоне снаге веће од 50MW али не прописује дозволу за рад новог емитера у ваздух. 2. Треба брисати обавезу прибављања радног плана постројења за остројења са обавезом прибављања интегрисане дозволе из следећих разлога: - Интегрисана дозвола се издаје за за активности депоновања отпада из тачке 5. Уредбе о врстама активности и постројења за које се издаје интегрисана дозвола, при чему ова дозвола обједињује све обавезе и према истој се одређују строжије граничне вредности емисије али и други услове према члану 16. Закона о интегрисаном спречавању и контроли загађивања животне средине, а овај члан прописује чак и „Ако се према одређеном стандарду квалитета животне средине захтевају строжији услови од оних који се могу постићи применом најбољих доступних техника, дозвола садржи додатне мере којима се обезбеђује примена ових стандарда“. - При томе у предметним законима из области отпадних вода и загађивања ваздуха не постоји одредба којом се строжије граничне вредности могу прописати у дозволи за управљање отпадом а такве одредбе постоје за случај издавања интегрисане дозволе, тачније ово прописују члан 13. Уредбе о граничним вредностима емисија загађујућих материја у ваздух из стационарних извора загађивања, осим постројења за сагоревање, и члан 98. Закона о водама. - Радни план управљања отпадом није прописан у члану 8. и члану 9. Закона о интегрисаној дозволи, и поред тога што је њима прописано да се уз захтев за интегрисану дозволу подноси план управљања отпадом, тако да одредба из нацрта закона не би била у складу са овим законом. - Интегрисана дозвола није предмет Закона о управљању отпадом према члану 1. које су то делатности управљања отпадом, то нигде не пише у Закону, а инспекција различито тумачи. 3. Нема сврхе да радни план

постројења сачињава произвођач отпада који врши управљање само својим отпадом, односно који не врши преузимање отпада других лица из више разлога: - када нема преузимања отпада других лица онда нема ни посебних обавеза које проистичу из тога, - план управљања отпадом је сасвим довољан за овакве произвођаче отпада јер већ садржи све одредбе у вези управљања отпадом,- у сваком случају се може додати одредба да се у поступку издавања дозволе за управљање отпадом врши оцењивање плана управљања отпадом за произвођача отпада који не преузима отпад од других лица.

* 1. Треба изузети део реченице у вези постројења за интегрисану дозволу јер: - Овако како је написано у нацрту Закона, важило би за сва лица и сва постројења која подносе захтев за интегрисану дозволу без обзира на икакве друге околности. - Није усклађено са Законом о интегрисаном спречавању и контроли загађивања животне средине који не прописује ову обавезу у члану 8. и члану 9., тачније директно је супротан овом закону који прописује план управљања отпадом, а не радни план постројења. - Подношење захтева за интегрисану дозволу није предмет Закона о управљању отпадом, према члану 1. Закона о управљању отпадом. - Супротно је члану 8. последњи став из Закона о интегрисаном спречавању и контроли загађивања животне средине који прописује да министар уређује питања садржаја захтева за интегрисану дозволу. 2. Нису наведене области посебни прописа због чега ће доћи до неједнаке примене закона од стране великог броја надлежних органа јединица локалне самоуправе, АП Војводине и министарства, неко ће тражити техничке услове из посебних закона којих исто има у неколико области, а неко услове безбедности и здравља на раду, и неко услове заштите од пожара и друго. Иначе све ово је непотребно јер све те услове прописују надлежни органи за ове области и контролишу и по потреби дају сагласности и примењују прописе на свој другачији начин од органа надлежног за област заштите животне средине који иначе не ради свакодневно по њима. Поред тога инспекција заштите животне средине чак и на републичком нивоу није ни стручна да проверава услове из дозволе који су преузети из других закона, из неколико разлога: - немају потребну област образовања (односно систематизација радних места за инспектора заштите животне средине се разликује од систематизације радних места на пример противпожарног инспектора), - не пролазе посебне обуке усавршавања које иначе пролазе предметне инспекције, - не врше свакодневно ове надзоре и поприроди ствари различито ће примењивати одредбе у односу на инспекцију која је надлежна за те обавезе из својих предметних закона (противпожарна, безбедност на раду, водна инспекција и друге).

У члану 16. став 1. одредбу: „За сва постројења чија је делатност управљање отпадом и за која се издаје интегрисана дозвола или дозвола за управљање отпадом, припрема се и доноси радни план постројења за управљање отпадом“, треба изменити да гласи: „За сва постројења за која се издаје дозвола за управљање отпадом, припрема се и доноси радни план постројења за управљање отпадом“, Или: „За сва постројења за која се издаје дозвола за управљање отпадом, припрема се и доноси радни план постројења за управљање отпадом, изузев када је за постројење прописана обавеза прибављања сагласности на студију о процени утицаја на животну средину или интегрисане дозволе према предметним законима“. * У члану 16. став 2. одредбу: “ Радни план постројења за управљање отпадом прилаже се уз захтев за издавање интегрисане дозволе или дозволе за управљање отпадом и мора бити усклађен са одредбама овог закона, као и посебних прописа.“, треба изменити да гласи: „Радни план постројења за управљање отпадом прилаже се уз захтев за издавање дозволе за управљање отпадом и мора бити усклађен са одредбама овог Закона“.

Примедба се не прихвата, јер је обавеза израде Радног плана прописана чланом 62, а на основу истог се издаје дозвола. Радном планом се прецизније утврђује начин управљања отпадом него што је то дефинисано Студијом о процени утицаја.

132. Члан 8 Нацрта (Члан 26. постојећег Закона)

Трајно чување извештаја доводи до непотребног гомилања документације.

У члану 8. Нацрта закона којим се мења члан 26. Закона о управљању отпадом, у ставу 1. реч: „трајно“ је потребно заменити речима: „пет година“, односно вратити како је било прописано чланом 26. став 1. тачка 2) Закона о управљању отпадом. Такође је потребно допунити последњи став тако да се брише тачка на крају реченице и иза последње речи: „отпада“ додају речи: „или уколико се предметни отпад у иностранству може третирати по економски повољнијим условима него у Републици Србији.”

Примедба је прихваћена, тако што се у члан уноси измена, односно оставља се досадашњи период од пет година за чување извештаја.

133. Члан 8 Нацрта (Члан 26. постојећег Закона)

Произвођач отпада може обављати више делатности, поред своје основне, односно претежне делатности. Како је законом дозвољено обављати више делатности, неопходно је оставити могућност произвођачу да за отпад који настаје у обављању било које делатности коју обавља у складу са законом може привремено складиштити отпад без исходовања дозволе за складиштење отпада, уз обавезу да складиште у коме се отпад налази испуњава техничке услове прописане за складиштење те врсте отпада.

У члану 8. Нацрта прописано је да се у члану 26. Закона после става 1. додаје нови ст. 2. који гласи:

„Произвођач отпада није у обавези да прибави дозволу за привремено складиштење сопственог отпада, који је настао у поступку обављања његове основне делатности на локацији на којој је отпад настао.” Предлаже се измена на следећи начин: У члану 26. после става 1. додаје се нови ст. 2. који гласи: „Произвођач отпада није у обавези да прибави дозволу за привремено складиштење сопственог отпада на локацији на којој је отпад настао, уколико отпад настаје у поступку обављања делатности у складу са законом. Складиште наведено у овом ставу мора да испуњава техничке услове прописане правилником за ту врсту отпада”.

Предлог се не прихвата, јер се ограничава само на отпад који настаје приликом обављања сопствене - основне делатности која је прописана прописом којим се уређује класификација делатности.

134. Члан 8 Нацрта (Члан 26. постојећег Закона)

Новим одредбама става 2. и става 3. члана 26. се одређеним категоријама произвођача отпада намеће статус оператера и обавеза прибављања дозволе за привремено складиште свог отпада насталог на више локација у свом централном складишту. Оваквом допуном се отежава пословање и намећу додатне обавезе оним произвођачима отпада који су своје радне процесе организовали на најоптималнији начин у смислу обезбеђивања економичне употребе ресурса и заштите животне средине у погледу смањења транспортних операција и максималног искоришћења насталог отпада. Такође, овим се у обзир не узимају бенефити оваквог организовања процеса, као ни чињеница да закон већ дозвољава привремено складиштење отпада на месту његовог настанка без прибављања дозволе и дефинише дозвољени рок привременог складиштења, а централно складиште такође јесте место на коме настаје отпад и по том основу је изузето од те обавезе. Уз ово желимо нагласити да је неспорно да се транспорт отпада мора вршити од стране превозника који поседују потребне дозволе за транспорт истог, али ће се увођењем обавеза оператера складишта произвођачима отпада наметнути испуњење обавеза и процедура због којих ће одустати од погодности коришћења повратног транспорта из пословница у централно складиште за превоз отпада. Тиме ће се створити

неопходност да оператери организују додатни транспорт до сваке пословнице као места настанка отпада ради његовог преузимања услед чега ће се и ресурси (кроз потрошњу горива) непотребно појачано користити, а уједно ће се кроз емисију издувних гасова транспортних возила појачати загађење животне средине. Предлаже се да се одредба члана 26. става 2. допуни тако да гласи: „Произвођач отпада није у обавези да прибави дозволу за привремено складиштење сопственог отпада, који је настао у поступку обављања његове основне делатности, како на локацији на којој је отпад настао, тако ни у свом централном складишту уколико отпад производи на више локација.“ У вези са наведеним такође предлажемо и брисање одредбе члана 26. става 3.

Предлаже се да се одредба члана 26. става 2. допуни тако да гласи: „Произвођач отпада није у обавези да прибави дозволу за привремено складиштење сопственог отпада, који је настао у поступку обављања његове основне делатности, како на локацији на којој је отпад настао, тако ни у свом централном складишту уколико отпад производи на више локација.“

У вези са наведеним такође предлажемо и брисање одредбе члана 26. става 3.

Примедба се не прихвата јер се односи на централно складиште у коме би сав отпад из малопродајних објеката био складиштен, а имајући у виду безбедност, мере заштите од пожара и других акцидената, учесталост доласка и одласка транспортних средстава и тд, неопходно је прописати одређене мере за такав објекат.

135. Члан 8 Нацрта (Члан 26. постојећег Закона)

Брисање става 3 у члану 26 предлажемо из разлога стварања непотребних додатних финансијских трошкова за правна лица. Правно лице у овим случајевима складишти искључиво отпад који настаје у процесу обављања своје делатности и у зависности од врсте отпада организује предају отпада оператеру, што значи да нема дугог задржавања великих количина отпада на локацији. Солуција може бити и да се ограничи количина отпада изнад које је неопходно прибавити дозволу како би се заштитила правна лица која не складиште велике количине отпада.

Усвајањем овог предлога би се статус произвођача изједначио без ограничења да ли отпад производи на више локација и исти привремено складишти у свом централном складишту или не. Томе у прилог иде и чињеница да је у предлогу Нацрта закона, у члану 26, став 1, обрисана тачка 3., односно да произвођач отпада више нема обавезу прибављања одговарајуће потврде о изузимању од обавезе прибављања дозволе, а која не дефинише овакве разлике које се односе на број локација. Такође, са напред наведеним изменама усаглашен је и чл. 61, ст. 1 и 2., без ограничења у смислу количина отпада за привремено складиштење сопственог отпада.

Предлаже се брисање става 3. члана 26. који гласи: „Произвођач отпада који производи отпад на више локација и исти привремено складишти у свом централном складишту у обавези је да за исто прибави дозволу за складиштење отпада.“

Предлаже се брисање става 3. члана 26. који гласи: „Произвођач отпада који производи отпад на више локација и исти привремено складишти у свом централном складишту у обавези је да за исто прибави дозволу за складиштење отпада.“

Предлог се не прихвата, јер се односи на централно складиште у коме би сав отпад из малопродајних објеката био складиштен, а имајући у виду безбедност, мере заштите од пожара и других акцидената, учесталост доласка и одласка транспортних средстава и тд, неопходно је прописати одређене мере за такав објекат.

136. Члан 8 Нацрта (Члан 26. постојећег Закона)

После става 1. додају се нови ст. 2. и 3. који гласе: „Произвођач отпада није у обавези да прибави дозволу за привремено складиштење сопственог отпада, који је настао у

поступку обављања његове основне делатности на локацији на којој је отпад настао”. „Произвођач отпада који производи отпад на више локација и исти привремено складишти у свом централном складишту у обавези је да за исто прибави дозволу за складиштење отпада уколико је отпад настао на другим локацијама другачијег индексног броја у односу на п

Предлог се не прихвата, јер постоји обавеза произвођача да за централно складиште свакако прибави дозволу.

137. Члан 8 Нацрта (Члан 26. Закона)

Предузећа мењају делатности, сировине и технологију производње и предузећа трају дуже од животног века човека, при томе кажњивост за ову незаконитост застарева за две године од учињеног прекршаја према члану 84. Закона о прекршају који додатно прописује да се предметним законом из области заштите животне средине може продужити рок до пет година, и незаконитост застарева у року три године од учињеног дела привредног преступа према члану 37. Закона о привредним преступима, што наводимо јер Закон о управљању отпадом прописује казну прекршаја за лице које предаје отпад лицу без дозволе и казну привредног преступа за лице које неовлашћено преузима отпад. Ова незаконитост не може бити предмет Кривичног законика пошто не може настати штетна последица што је услов за кривичну одговорност али ипак наводимо да је чак и њиме прописан рок застаревања 10 година а не трајно, према члану 260. у вези са чланом 103. * Измена која треба да гласи треба да гласи за складиштење, а не за привремено складиштење јер: 1. У закону не постоји значење израза за привремено складиштење . 2. у закону не постоји значење израза за основну делатност, па тиме се не зна ни како се утврђује ово (према регистрасцији из АПР-а или другачије), 3. Многе врсте производње се заснивају на обављању основне и споредне делатности као што је прање амбалаже, вакуум третман отпадног растварача или уља из сопствене производње, одржавање сопственог возног парка, сабијање отпада који се враћа у производњу, или припрему топлог obroка (куване хране) за своје раднике при чему настају отпадна јестива уља. 4. Дужина складиштења је небитна јер чак и количина отпад која стоји три године па се преда другом лицу, бива замењена новом количином истог отпада који остаје три године, тако да и ово привремено складиштење је у ствари трајно складиштење док се на локацији обавља производња. Одредба из нацрта закона је прихватљива уколико се у значењу израза пропише да се под привременим складиштењем отпада подразумева складиштење отпада које врши произвођач предметног отпада. * - Ако се врши цевни транспорт од производног постројења до складишта онда се ради о технички повезаном систему па се ради о једном постројењу макар и на различитим „локацијама“ односно адресама, случајеви различитих локација са цевним транспортом сировина и отпада постоје у индустрији минерала, термоенергетском сектору и другде. Зато треба искључити овакве произвођаче отпада који врше дистрибуцију отпада путем цевног система. - Одредба из нацрта закона не би требало да се односи на заједничко складиштење отпада јер то је и даље исти произвођач отпада код којег настаје увек исти отпад и поступак складиштења је исти, једино се разликује у томе што постоји превоз отпада са једне локације на другу локацију са заједничким складиштем које има већи капацитет складиштења и задовољава прописане услове, отпад остаје код истог лица односно нема предаје отпада, па отуда за њега треба прописати само обавезу прибављања дозволе за транспорт отпада ако самостално врши транспорт отпада. Иначе према предлогу из нацрта закона, многа јавна предузећа из унутрашњости са неколико топлана и још више котларница (у великим градовима то се односи на десетине објеката), као и градски превоз са неколико локација погона за одржавање возила, они обично имају једно складиште које испуњава прописане услове

за складиштење а остали објекти немају никакве прописане услове, на пример за отпадна уља која спадају у опасан отпад би морали да обезбеде танкване (заштитне базене), уљне јаме за сепарацију уље/вода па и против пожарне системе како је прописано у Правилнику о начину складиштења, паковања и обележавања опасног отпада и у Правилнику о условима, начину и поступку управљања отпадним уљима. При томе се ради о малим количинама отпада на овим локацијама са неколико буради опасног отпада па лица са овашћењем за управљање отпадом не долазе због тако малих количина отпада а резултат је да је складиштење неусловно, отуда је једино решење да сами превезу отпад до заједничког складишта. - Није јасно како то према наредном ставу 4. овог члана, јавно комунално предузеће не мора да има дозволу за третман отпада који врши код другог лица (значи када услужно иде код другог произвођача отпада са фитер пресом ради за муљ из таложних базена, или све то ради код себе) а овде се за друге произвођаче отпада па и за сам ЈКП захтева дозвола за складиштење отпада а ради се о најједноставнијој процесној опреми, а често се ради само о чувању у бурадима. Образложење у вези промене појединих речи: - Нема значења израза за централно складиште (није јасно да ли се односи на складишту које је географски у средини ових локација према ГПС координатама). Зато је бољи израз „заједничко складиште“ за отпаде са неколико локација. - Није јасно шта значи „више“, тачније у односу на шта је „више“ а у односу на шта је „мање“. Зато је бољи следећи израз који је иначе често у потреби у прописима „две и више локација“ Нема зачења израза за локацију (да ли је то поштанска адреса) или се ради о отпаду који мора бити транспортован превозним средствима. Ово је веома битно питање јер неке индустријске депоније су измештене али су цевним системом повезане са главним производним постројењем, односно опремом у којој настаје отпад. Члану 26. тачка 2): „прибави извештај о испитивању отпада и обнови га у случају промене технологије, промене порекла сировине, као и других активности које би утицале на промену карактера отпада и чува извештај ТРАЈНО“, треба изменити да гласи: „прибави извештај о испитивању отпада и обнови га у случају промене технологије, промене порекла сировине, као и других активности које би утицале на промену карактера отпада и чува извештај све време док управља овим отпадом и после тога до навршетка пет година од дана последњег управљања отпадом који је предмет извештаја о испитивању отпада“ * У члану 26. став 2. одредбу „Произвођач отпада није у обавези да прибави дозволу за привремено складиштење сопственог отпада, који је настао у поступку обављања његове основне делатности на локацији на којој је отпад настао“, треба изменити да гласи: „произвођач отпада није у обавези да прибави дозволу за складиштење сопственог отпада, који је настао у поступку обављања његове основне делатности на локацији на којој је отпад настао“. * Одредбу из члана 26. став 3. „Произвођач отпада који производи отпад на више локација и исти привремено складишти у свом централном складишту у обавези је да за исто прибави дозволу за складиштење отпада“

Треба изменити тако да гласи: „Произвођач отпада који производи отпад на две или више локација и исти превози и складишти у свом заједничком складишту, у обавези је да за прибави дозволу за складиштење отпада и дозволу за транспорт отпада“, ИЛИ: „Произвођач отпада који производи отпад на две или више локација и исти самостално превози до свог заједничког складишта у обавези је да прибави дозволу за транспорт отпада“

Предлог се делимично прихвата, тако што се у закон уноси ПРОИЗВОЂАЧ ОТПАДА НИЈЕ У ОБАВЕЗИ ДА ПРИБАВИ ДОЗВОЛУ ЗА ПРИВРЕМЕНО СКЛАДИШТЕЊЕ СОПСТВЕНОГ ОТПАДА, КОЈИ ЈЕ НАСТАО У ПОСТУПКУ ОБАВЉАЊА ЊЕГОВЕ ОСНОВНЕ ДЕЛАТНОСТИ УТВРЂЕНЕ ПОСЕБНИМ ПРОПИСОМ, НА ЛОКАЦИЈИ НА КОЈОЈ ЈЕ ОТПАД НАСТАО.

138. Члан 8 Нацрта (Члан 26. Закона)

Произвођач отпада, који има привремено складиште, већ подлеже јасним законским одредбама за отпад и опасан отпад, које се тичу привремених складишта.

Члан 26. став 13. брише се.

Предлог се не прихвата, јер постоји обавеза произвођача да за централно складиште свакако прибави дозволу

139. Члан 8 Нацрта (Члан 26. Закона)

На овај начин, а кроз наведену формулацију темељније би се дефинисале дужности лица одговорног за управљање отпадом.

Члан 26. став 16. изменити да гласи „предлаже мере у складу са начелима хијерархије управљања отпадом“.

Предлог се делимично прихвата, тако што се у Закон уноси: 2) предлаже мере у складу са начелима управљања отпадом.

140. Члан 9 Нацрта (Члан 28а Закона)

Већ се подразумева у ставу који претходи да се плаћање врши искључиво преко банковног рачуна;

Члан 28а. став 5. изменити да гласи: “Трговац отпадом дужан је да лицу од кога откупљује отпад изда потврду о количини купљеног отпада“.

Предлог се прихвата у закон се уносе измене става 4 и 5.

~~Плаћања за откуп отпада врше се преко банковног рачуна, односно издаје се признаница у складу са посебним прописима.~~

~~Трговац отпадом је дужан да лицу од кога откупљује отпад изда потврду о количини купљеног отпада, као и признаницу уколико се плаћање не врши преко банковног рачуна.~~

141. Члан 10. Нацрта (Члан 30. важећег Закона)

Радни план постројења се подноси уз захтев за дозволу за складиштење и одлагање отпада а управо за складиштење постоје изузеци према члану 61. нацрта закона, тако да нема потребе прописивати обавезу на неколико места при чему се на неким прописује уопштено а у другим члановима детаљно.

Радни план постројења се подноси уз захтев за дозволу за складиштење и одлагање отпада а управо за складиштење постоје изузеци према члану 61. нацрта закона, тако да нема потребе прописивати обавезу на неколико места при чему се на неким прописује уопштено а у другим члановима детаљно.

* Лица која имају обавезу израде плана заштите од удеса су прописана члановима 5 и 6. Правилника о Листи опасних материја и њиховим количинама и критеријумима за одређивање врсте документа које израђује оператер севесо постројења, односно комплекса, при чему је овај правилник донет на основу одредбе из Закона о заштити животне средине.

* У Нацрту је сувише уопштена одредба јер негде због педолошког профила не може да се узоркују подземне воде које су сувише дубоко, негде надлежни државни орган и овлашћени орган већ врши мерења квалитета ваздуха на стационарној мерној станици према обавези из Закона о заштити ваздуха.

- Нацрт је у супротности је са Законом о заштити ваздуха који у члану 58. прописује обавезу да оператер врши мерење квалитета ваздуха само према налогу инспектора. Јединица локалне самоуправе је надлежна за успостављање локалне мреже мерних станица према члану 15. Закона о заштити ваздуха, затим за индикативна мерења на

местима која нису обухваћена државном и локалном мрежом према члану 10. овог закона и надлежна је за посебна мерења када постоји основана сумња да је дошло до недозвољеног загађења према члану 16. закона. Исте обавезе важе и за надлежни орган аутономне покрајине, према овим члановима закона. Праћење квалитета ваздуха у државној мрежи врши Агенција за заштиту животне средине а на основу програма контроле о којем се стара министарство, према члану 13. став 3. овог закона. У неким случајевима све ово није прописано ни у студији о процени утицаја па зашто би онда морао да врши према радном плану постројења.

Део текста из члана 30. став 1. који гласи:“ Оператер на депонији дужан је да 3) прибави дозволу за одлагање отпада и да отпад одлаже у складу са том дозволом:“

Треба изменити на начин да се: - брише тачка 3) , - и да почетак реченице гласи: „оператер на депонији отпада за којег постоји обавеза прибављања дозволе за складиштење отпада или дозволе за одлагање отпада дужан је да:“ * Део текста из члана 30. став 1. тачка 2): „изради план заштите од удеса, у складу са законом; Треба изменити тако да гласи: 2) изради план заштите од удеса када је прописано посебним законом из области заштите животне средине. * Члан 30. тачка 5) „успостави оперативни мониторинг параметара стања животне средине (врши мониторинг параметара квалитета ваздуха, земљишта, површинских, подземних и процедурних вода“, Треба изменити да гласи: Успостави мониторинг параметара стања животне средине (квалитета ваздуха, земљишта, површинских, подземних и процедурних вода), по потреби и у складу са предметним законима.

ПРЕДЛОГ је прихваћен тако што је у члану 30 став 1 тачка 5) унет текст

5) УСПОСТАВИ МОНИТОРИНГ РАДА ДЕПОНИЈЕ У ТОКУ АКТИВНЕ И ПАСИВНЕ ФАЗЕ РАДА

142. Члан 11. Нацрта (Члан 32. постојећег Закона)

За овим вероватно постоји потреба само за отпад за који тренутно није познат власник и држалац отпада. Према члану 26. овог закона, обавезу прибављања извештаја има произвођач отпада.

Одредбу из последњег става члана 32. која гласи:“Надлежни инспекцијски орган, у случају сумње да је отпад опасан, налаже овлашћеној организацији за испитивање отпада да изврши испитивање тог отпада.“, Треба изменити тако да гласи: „Надлежни инспекцијски орган, у случају сумње да је отпад опасан може наложити овлашћеном правном лицу да изврши испитивање тог отпада у случају када није познат власник и држалац отпада.“

Предлог се не прихвата, намера је да се поштре контроле.

143. Члан 13. Нацрта (Члан 36. постојећег Закона)

Образложење везано за тражене измене за став 3: - Није у складу са чланом 26. који прописује да се ради о сопственом отпаду(што је иначе примерено том члану који прописује обавезе произвођача отпада), а овде се у члану 36. ради о отпаду на месту производње отпада али његов власник не мора бити произвођач отпада јер се можда ради о мобилном постројењу за третман отпада које је дошло на локацију или о новом власнику локације који је тиме постао и држалац и власник отпада (ако је то намера онда треба јасно написати јер иначе делује као да се односи само на произвођача отпада што у стварности не мора бити). - Најбоље је да гласи да се не прибавља за складиштење сопственог отпада, односно када се не врши делатност управљања отпадом. - Наставак реченице је додат да би било усклађено са примедбом за претходни члан у којем је затражено изузеће од обавезе прибављања дозволе за складиштење отпада са неколико локација произвођача отпада на једну заједничку локацију истог произвођача отпада. *

1. Ако се предаје на одлагање другом лицу, зашто не би на својој локацији могао да складишти као што је случај у индустријама прераде руда метала (топионице) и термоенергетским делатностима. У неким индустријама отпад се складишти на депонији на месту настанка у технички прихватљивим условима и исти је због великих количина бесмислено транспортовати камионима до других лица, нити има потребе ако је отпад одложен. 2. Отпад на постојећим депонијама у случају вцеликих индустријских комплекса не би могао да се преда другим лицима јер су тренутне депоноване количине веће од могућности (капацитета) складиштења и третмана код лица са дозволом за управљање отпадом а у извозу нико није заинтересован за увоз јер и у њиховим државама постоје велике количине или је чак у многим државама прописана забрана увоза (пепео, шљака из црне и обојене металургије, разне секундарне сировине) 3. Често се ради о текућим производњама отпада које превазилазе могућности рециклаже у Србији и капацитете третмана и одлагања рачунајући сва лица са дозволом за управљање отпадом истог индексног броја, а због промене услова привређивања као што су разне забране других држава не може се извозити (узмимо само пример пластичног отпада). 4. Није у складу са одредбом из члана 26. овог нацрта закона према којој није потребно прибављати дозволу за сопствени отпад на локацији настанка. 5. У важећем закону пре овог нацрта је ово прописано за опасан отпад, а ако се сада ово прошири да се односи и на неопасан отпад онда у систем прибављања дозвола улази велики број нових обвезника који већ годинама складиште сопствени отпад на депонији или базеним и резервоарима па је за њих потребно прописати рок прибављања.

У члану 36. став 3. одредбу: „Дозвола се не издаје за привремено складиштење на месту настанка отпада“ Треба изменити тако да гласи: „Дозвола се не издаје за привремено складиштење сопственог отпада на месту настанка отпада или у заједничком складишту отпада којим управља произвођач предметног отпада“. * У члану : „Отпад не може бити привремено складиштен на локацији произвођача, власника и/или другог држаоца отпада дуже од 36 месеци по чијем се истеку отпад мора предати на третман, односно поновно искоришћење или одлагање“ Треба изменити тако да гласи: Опасан отпад не може бити привремено складиштен на локацији произвођача, власника и/или другог држаоца отпада дуже од 36 месеци по чијем истеку се опасан отпад мора предати на третман, односно поновно искоришћење или одлагање“.

Примедба се делимично прихвата, тако што се у Закон уноси став : ДОЗВОЛА СЕ НЕ ИЗДАЈЕ ПРОИЗВОЂАЧУ ОТПАДА ЗА ПРИВРЕМЕННО СКЛАДИШТЕЊЕ НА МЕСТУ НАСТАНКА ОТПАДА.

Други део примедбе се не прихвата, јер је интенција да се отпад предаје на третман, а не да буде ускладиштен негде и по више деценија.

144. Члан 13. Нацрта (Члан 36. постојећег Закона)

Предлаже се допуна одредбе члана 36. става 4. тако да гласи: „Дозвола се не издаје за привремено складиштење на месту настанка отпада и централном складишту произвођача отпада уколико отпад производи на више локација“.

Примедба се не прихвата јер постоји обавеза произвођача да за централно складиште свакако прибави дозволу

145. Члан 13. Нацрта (Члан 36. постојећег Закона)

Привремено складиштење отпада (посебно опасног отпада) на дуг рок (36 месеци) - како је предложено, изузетно је опасно и представља огроман ризик по животну средину, а самим тим је у супротности са чланом 2 овог Закона: Циљ закона: Члан 2 Циљ овог закона је да се обезбеде и осигурају услови за: 1) управљање отпадом на начин којим се не угрожава здравље људи и животна средина; Додатно, измена у предложеном облику

је сама по себи контрапродуктивна, омогућава неконтролисано складиштење отпада (посебно код произвођача отпада) и омогућава угрожавање животне средине. Инциденти (па и акциденти) у складиштима која би држала отпада (посебно опасног отпада) до 36 месеци су више него извесни. Измена, како је предложена, може ићи у прилог само привредним субјектима који планирају да отпочну са третманом отпада у будућности и то на средњи рок (2- 3 године).

У члану 13. Нацрта (члан 36. постојећег Закона) досадашњи став 4. који постаје став 5. мења се и гласи: „Отпад не може бити привремено складиштен на локацији произвођача, власника и/или другог држаоца отпада дуже од 36 месеци по чијем се истеку отпад мора предати на третман, односно поновно искоришћење или одлагање.” Члан 36, став четири у важећем Закону о управљању отпадом гласи: „Опасан отпад не може бити привремено складиштен на локацији произвођача, власника и/или другог држаоца отпада дуже од 12 месеци, осим ако је у току поступак прибављања дозволе, а најдуже 120 дана од истека рока из овог става.“ Предлажу се измене на следећи начин: Оставити постојећу одредбу такву каква јесте: „Опасан отпад не може бити привремено складиштен на локацији произвођача, власника и/или другог држаоца отпада дуже од 12 месеци, осим ако је у току поступак прибављања дозволе, а најдуже 120 дана од истека рока из овог става.“ Или: Привремено складиштење ОПАСНОГ ОТПАДА ограничити на најдуже до 12 месеци како је то сада у Закону и као што је то у земљама ЕУ или скратити на рок од 90 до 270 дана како је то у САД. Или: Раздвојити рок привременог складиштења ОПАСНОГ и неопасног отпада при чему задржати садашњу одредбу када је у питању опасан отпад.

Примедба на члан 36. став 5. није прихваћена јер је одредба која прописана у Закону о управљању отпадом проистекла из тачке 16. уводне одредбе Оквирне директиве о отпаду 2008/98/ЕЗ, а која гласи: „Привремено складиштење отпада у оквиру дефиниције сакупљања отпада подразумева активност складиштења у току његовог сакупљања у објектима у којима се отпад истовара како би се припремио за даљи превоз на третман или збрињавање на другом месту. У погледу циља ове Директиве, привремено складиштење отпада у току његовог сакупљања и складиштења отпада пре његовог третмана требало би разликовати према врсти отпада, количини и раздобљу складиштења, као и циљу његовог сакупљања. Те би разлике требале спроводити државе чланице. Складиштење отпада пре третмана током раздобља од три године или дуже и складиштење отпада пре збрињавања током једне године или дуже подлеже Директиви Већа 1999/31/ЕЗ о одлагању отпада.“

146. Члан 13. Нацрта (Члан 36. постојећег Закона)

Продужењем овог рока се одлаже проблем решавања неких старих отпада, подстиче нагомилавање отпада уместо благовременог одлагања и адекватног третмана и повећава се ризик на локацијама у случају да је то опасан отпад. Једном речју, подржавају се неодговорни произвођачи отпада и „легаллизују“ нека стара складишта отпада.

Измена да отпад може бити држан на локацији до 36 месеци (уместо ранијих 12 месеци).

Примедба се не прихвата, јер нема конкретног предлога.

147. Члан 14. Нацрта (Члан 37. важећег Закона)

Није дефинисано на који се надлежни орган мисли, вероватно надлежан за ЗЖС, нити шта ће предметном информацијом о локацији бити дефинисано, такође није дефинисано на који начин се оператер обраћа јединици локалне самоуправе. Сматрамо да обзиром да дозволу издаје Министарство заштите животне средине нема потребе да се прикупљају додатне потврде. Нека постројења немају значајан утицај на животну средину и нема потребе да се израђује студија (о томе одлучује надлежни орган у складу

са посебним прописима, односно процес процене да ли се за неко постројење израђује или не израђује Студија о процени утицаја на животну средину није у надлежности овог Закона). Министарство заштите животне средине може да у складу са овим законом изда или не изда дозволу за третман отпада и то је једина документација коју власник отпада може да контролише. Већина мобилних постројења нема израђену Студију о процени утицаја на животну средину и условљавање да поседују исту искључило би их са тржишта тако да би настао мањак оператера који могу да збрињавају отпад на територији Републике Србије (већи их има мало).

У члану 14. Нацрта закона којим се мења члан 37. Закона о управљању отпадом, потребно је брисати предложене измене и допуне, тако да члан 37. Закона о управљању отпадом остане не промењен.

Примедба се не прихвата јер се процена утицаја за технолошки процес може и сада захтевати, односно Уредбом није прописано да процена није обавезна. Оператер мобилног постројења, у поступку израде студије би једним актом превидео све локације рада, као и могуће штетне утицаје...

148. Члан 14. Нацрта (Члан 37. став 4. важећег Закона)

Дозволом су прописани услови за третман отпада и у поступку добијања дозволе за третман отпада у мобилном постројењу оператер доказује испуњеност услова за третман. Законом о планирању и изградњи је прописано да информација о локацији садржи податке о могућностима и ограничењима градње на катастарској парцели, односно на више катастарских парцела, на основу планског документа. У складу са наведеним, планским документима у највећем броју случајева није предвиђен третман отпада у мобилном постројењу, те би у случају да се предложено решење усвоји било потребно мењати планске документе ради усклађивања са изменама Закона. Такође, сврха мобилног постројења је да отпад третира на различитим локацијама, у циљу што оптималнијег и економичнијег третмана отпада, а уколико би за сваку локацију на којој се обавља третман отпада било потребно прибавити информацију о локацији, то би проузроковало велике трошкове те би и количина отпада која се третира у мобилним постројењима била изразито смањена у односу на могућност третмана на локацијама настанка отпада уз обавештење органа јединице локалне самоуправе. Уредбом о утврђивању листе пројеката за које је обавезна процена утицаја и листе пројеката за које се може захтевати процена утицаја на животну средину није прописана обавеза израде студије о процени утицаја на животну средину за пројекте мобилних постројења за управљање отпадом. Уколико се усвоји предложено решење које подразумева да се за рад мобилног постројења исходује сагласност на студију о процени утицаја на животну средину постојаће неусаглашеност са већ постојећим законским, односно подзаконским актима којим је прописано да

надлежни орган одлучује о потреби израде студије о процени утицаја на животну средину. Из наведених разлога предложено је решење да оператер обавести орган јединице локалне самоуправе о планираном третману отпада да би надлежни орган могао да провери да ли се третман отпада обавља у складу са условима прописаним у дозволи.

У члану 14. Нацрта прописано је да се у члану 37. ставу 4. Закона после речи: „другим прописима” додају се речи: „а обавезно сагласност јединице локалне самоуправе на чијој територији се врши третман отпада у мобилном постројењу уз претходно прибављену информацију о локацији за третман отпада од надлежног органа. После става 4. додаје се нови став 5. који гласи: „Третман опасног отпада може да се врши само у мобилном постројењу за чији је рад издато решење о сагласности на студију о процени утицаја.” Досадашњи став 5. који постаје став 6. мења се и гласи: „Министар ближе прописује

услове за рад мобилног постројења” . Предлаже се измена на начин: У члану 37. став 4. после речи: „другим прописима” додају се речи: „уз претходно достављено обавештење органу јединице локалне самоуправе на чијој територији се врши третман отпада. После става 4. додаје се нови став 5. који гласи: „Став 5. мења се и гласи: „Министар ближе прописује услове за рад мобилног постројења.”

Примедба се не прихвата јер се процена утицаја за технолошки процес може и сада захтевати, односно Уредбом није прописано да процена није обавезна. Оператер мобилног постројења, у поступку израде студије би једним актом превидео све локације рада, као и могуће штетне утицаје...

149. Члан 28. Нацрта (Члан 67. Закона)

Предложеном изменом се даје благовремени увид о дозволама оператера.

Потребно је додати став 20. који гласи: „ Након одузимања дозволе у најкраћем року, оператер се уклања из регистра дозвола за управљање отпадом“;

Примедба се не прихвата, јер једном издата дозвола заувек остаје у евиденцији регистра издатих дозвола, али се о одузимању дозволе јавност обавештава путем сајта Министарства, односно путем обавештења на сајту Агенције за заштиту животне средине.

150. Члан 36 Нацрта (Члан 86. Закона)

Предложеном изменом детаљније ће бити дефинисана инспекторска овлашћења; * На овај начин ће бити конкретније обухваћене забране у смислу овог закона.

- став 1. изменити да гласи: „нареди спровођење плана управљања отпадом и поштовање начела хијерархије управљања отпадом“: * - став 3. изменити да гласи: „забрани коришћење технологије и рада постројења, која не испуњавају услове за поштовање начела хијерархије управљања отпадом“ .

Примедба се не прихвата, јер инспектор који спроводи одредбе Закона о управљању отпадом не може да оцени испуњавање услова за поштовање начела хијерархије управљања отпадом у индустријским постројењима, јер иста не контролише.

151. Члан 36 Нацрта (Члан 86. Закона)

Предложеном изменом ће се додатно смањити могућност против законите предаје отпада.

Додаје се тачка 53. која гласи: „Забрани произвођачу да преда отпад лицу, које нема адекватне дозволе за сакупљање, транспорт, складиштење или третман“

Примедба се не прихвата, јер је већ прописано као прекршај.

152. Члан 38. важећег Закона

Потребно је омогућити увоз неопасног отпада за поновно енергетско искоришћење. То треба омогућити само за постројења која поседују интегрисану (ИППЦ) дозволу, као потврду испуњености услова за обављање активности које могу имати значајан утицај на животну средину.

У Закону о управљању отпадом („Службени гласник РС”, бр. 36/09, 88/10, 14/16 и 95/18), члан 38. став 9. мења се и гласи: „Постројења која подлежу издавању интегрисане дозволе, могу поново да искористе увезен неопасан отпад у енергетске сврхе, као основно или додатно гориво ради добијања производа, у складу са дозволама надлежног органа, на основу овог закона и прописа којима се уређује интегрисано спречавање и контрола загађивања животне средине.“ Поред тога, предлози за допуну Закона о управљању отпадом, у чл. 38, су: Постројења која подлежу издавању интегрисане дозволе могу поново да искористе увезен отпад у енергетске сврхе, као основно или

додатно гориво ради добијања производа, у складу са дозволама надлежног органа, на основу овог закона и прописа којима се уређује интегрисано спречавање и контрола загађивања животне средине.Изузетно, пре издавања интегрисане дозволе, може се дозволити термички третман и поновно искоришћење увезеног отпада у енергетске сврхе у постојећем или новом стационарном или мобилном постројењу чија је примарна улога производња енергије,уколико је за то постројење поднет захтев за издавање интегрисане дозволе у складу са прописима којима се уређује интегрисано спречавање и контрола загађивања животне средине, а увезени отпад се поново искоришћава у сврхе спровођења експерименталних активности, на основу посебне дозволе министарства, или као додатно гориво у тим постројењима. Поновно искоришћење увезеног отпада у енергетске сврхе могу вршити и друга постројења за које се не издаје интегрисана дозвола у складу са прописима којима се уређује интегрисано спречавање и контрола загађивања животне средине, укључујући и постројења у којима се врше експерименталне активности у сврхе истраживања, развоја и испитивања отпада, и то на основу дозволе министарства за обављање експерименталних активности у тим постројењима. Министар ближе прописује садржину и услове за издавање дозвола из става 10. и 11. овог члана. • Разрада предложеног става 10. и става 11. је неопходна кроз нови подзаконски акт министра којим би се дефинисали услови за издавање дозволе за експериментална истраживања.

Предлог се не прихвата, јер члан није био предмет измене у Нацрту Закона о управљању отпадом.

153. Члан 19 Нацрта (Члан 43. Закона)

Предлаже се допуна у циљу бољег разумевања обавеза прописаних законом.

Предлаже се допуна члана 43. став 5. важећег Закона о управљању отпадом, тако да се у делу који је у загради, након речи: „пестициди“ додају речи: „амбалажа контаминирана опасним материјама и др.“.

Предлог се прихвата, у заграду унето (отпадне батерије и акумулатори, уља, отпад од електричних и електронских производа, боје и лакови, пестициди, АМБАЛАЖА КОНТАМИНИРАНА ОПАСНИМ МАТЕРИЈАМА и др.)

154. Члан 19. Нацрта (Члан 43. став 4. важећег Закона)

У закону није одређено значење израза „кабасти отпад“ што је неопходно уколико јединица локалне самоуправе уређује и организује начин сакупљања кабастог отпада. Чланом 5. Став 1. Тачка 3) центар за сакупљање отпада дефинисан је као место одређено одлуком јединице локалне самоуправе на које грађани доносе отпад и кабасти отпад (намештај, бела техника, баштенски отпад, материјал погодан за рециклажу, укључујући и опасан отпад из домаћинства).

Законом су прописани посебни услови за поступање са опасним отпадом и посебним токовима отпада (нпр. бела техника). Обзиром да је за сакупљање опасног отпада, али и посебних токова отпада потребно исходovati дозволу у складу са Законом и лице коме је јединица локалне самоуправе поверила послове сакупљања опасног отпада из домаћинства (у које могу да спадају и посебни токови отпада) мора исходovati дозволу за сакупљање издату у складу са овим законом.

У члану 19. Нацрта прописано је да се 43. Закона став 4. тачка 1) мења и гласи: „1) селекцију и одвојено сакупљање отпада, укључујући и начин сакупљања отпада ради рециклаже (папир, метал, пластика, стакло, текстил, кабасти отпад); ” У ставу 5. речи: „овлашћеном правном лицу за сакупљање предметног опасног отпада” замењују се речима „правном лицу или предузетнику коме је јединица локалне самоуправе поверила послове сакупљање предметног отпада.” Предлаже се измена на следећи начин: У члану

43. став 4. тачка 1) мења се и гласи: „1) селекцију и одвојено сакупљање отпада, укључујући и начин сакупљања отпада ради рециклаже (папир, метал, пластика, стакло, текстил); ” У ставу 5. речи: „овлашћеном правном лицу за сакупљање предметног опасног отпада” замењују се речима „правном лицу или предузетнику коме је јединица локалне самоуправе поверила послове сакупљање предметног отпада, а које поседује дозволу за управљање отпадом издату у складу са овим законом .”

Примедба се не прихвата, све ово ће бити прописано Програмом управљања отпадом

155. Члан 20 Нацрта (Члан 51 Закона)

Нејасно је шта значи солидификација имајући у виду да је већ написно да прелази из течног у чврсто стање. При томе не постоји значење израза за солидификацију, а можда се мисли на умешавање са адсорпцијом чврстим материјалом, или умешавањем са стварањем композитног материјала. Иначе став 3. је написан као да се односи на елементарну живу (вероватно ради сигурности) и поред тога што је у ставу 2. прописано да не може бити складиштен у таквом облику. Овде је примедба унета да буде јасније да се ради о елементарном облику а а ко за тим нема потребе онда треба изменити тако да је јасно да се ради о условима за солидификовану живу.

У члану 51.а ставови 2. и 3. „Отпадна жива и живина једињења, као и други отпадни производи који садрже живу могу се складиштити и одложити, уколико су претходно третиран поступком стабилизације, односно променом агрегатног стања (из течног у чврсто) или поступком солидификације. Отпадна жива и живина једињења, као и други отпадни производи који садрже живу, трајно се одлажу у: А) подземним одлагалиштима Б) надземним објектима, посебно опремљеним за трајно одлагање живе. Треба променити да гласи Отпадна жива и живина једињења, као и други отпадни производи који садрже живу могу се складиштити и одложити уколико су претходно стабилисани променом агрегатног стања (из течног у чврсто) или умешавањем са чврстим материјалом. Отпадна жива и живина једињења, као и други отпадни производи који садрже живу, трајно се одлажу у: А) подземним одлагалиштима која су вештачки опремљена или са природним условима за трајно одлагање живе као да се она налази у елементарном облику. Б) надземним објектима, посебно опремљеним за трајно одлагање живе као да се налази у елементарном облику

Примедба се не прихвата, у дефиницијама у члану 5. је објашњен појам солидификације.

156. Члан 20 важећег Закона

НАПОМЕНА: измена није обухваћена актуелним изменама и допунама Нацрта ЗУО Имајући у виду да је Република Србија једина држава у Европи, где се накнада за збрињавање комуналног отпада наплаћује по површини објеката, уместо по количини генерисаног отпада, сматрамо да је сврсисходније прописати обавезу локалним самоуправама да накнаду за збрињавање комуналног отпада могу прописивати само на основу количине отпада по измереном килограму отпада, те увести ограничење накнаде коју локална самоуправа може да одреди. Предложено ограничење од 25 динара се уклапа у просечну цену збрињавања килограма комуналног отпада у Европској Унији (0,2 евра). Ради поређења, привредно друштво British American Tobacco Vranje a.d. Vranje, годишње за збрињавање генерисаног комуналног отпада локалном јавном комуналном предузећу плаћа износ од око 2 евра по килограму (када се прерачуна однос укупне тежине отпада и укупно плаћеног износа), што је 10 пута више него у Европској Унији. Имајући у виду да је Друштво, током претходних неколико година, вишеструко смањило количине произведеног комуналног отпада, те да планира да, до 2025. године, више не генерише комунални отпад, јасно је да би плаћање накнаде од више десетина

хиљада евра за услугу која се уопште и не пружа, био неприхватљив и необјашњив губитак за Друштво.

Након члана 20, додаје се члан 20а на следећи начин: „Накнада за збрињавање комуналног отпада за привредне субјекте У складу са прописима који регулишу обављање комуналне делатности, локалне самоуправе имају право и обавезу да одреде висину накнаде за збрињавање комуналног отпада са сопствене територије. Овим чланом, утврђују се основ и критеријуми за утврђивање накнаде за збрињавање комуналног отпада који настаје у раду предузетника и привредних друштава Месечна накнада за збрињавање комуналног отпада утврђује се према следећој формули: $MH = JЦЗ \times KКО \times KI$, Где је: МН – месечна накнада за збрињавање комуналног отпада, ЈЦЗ – јединична цена збрињавања комуналног отпада, чију вредност одређује локална самоуправа, ККО – мерена количина предатог комуналног отпада у килограмима, КИ – коефицијент изношења комуналног отпада, који се дефинише уговором између вршиоца комуналне делатности и корисника. Претпоставља се да је коефицијент изношења комуналног отпада 1, уколико вршилац комуналне делатности износи комунални отпад једанпут недељно. Јединична цене збрињавања комуналног отпада може износити максимално 25 динара, са урачунатим ПДВ-ом.“

Примедба се не прихвата, јер члан није био предмет нацрта.

157. Члан 56б, важећег Закона НАПОМЕНА: измена није обухваћена актуелним изменама и допунама Нацрта ЗУО

Члан 56б, став 3 Како се важећег члана не може са сигурношћу закључити који од наведених субјеката (произвођач и/или увозник) је обвезник трошкова управљања фармацеутским отпадом сакупљењим од грађана, у циљу јасног прецизирања обвезника а имајући у виду да је област лекова регулисана посебним прописима, те да је носилац дозволе за лек, наведен у Решењу Агениције за лекове и медицинска средства РС, одговоран за све аспекте лека укључујући квалитет, безбедност, ефикасност као и пуштање лека у промет у Републици, сматрамо да као обвезник трошкова треба да буде дефинисан носилац дозволе за лек. Члан 56б, став 3 Предложеним ставом 3 овог члана се прецизно утврђује обвезник трошкова управљања, односно извоза фармацеутског отпада сакупљеног од грађана. Како би се обезбедила и пуна примена ове одредбе и правна сигурност, сматрамо да је неопходно Законом уредити и начин на који се врши обрачун трошкова као и надлежан орган за утврђивање трошкова по појединачном обвезнику- носиоцу дозволе. У том смислу је предложено да обрачун висине трошкова по појединачном обвезнику, носиоцу дозволе за лек, врши Агенција за заштиту животне средине, а висина трошкова по појединачном обвезнику се може утврдити тек након што се претходно утврди укупно сакупљена количина лекова од грађана за коју је неопходно обезбедити финансијска средства за збрињавање као и укупна количина лекова стављених на тржиште од стране носиоца дозвола на лек. Додатно, како би се утврдило пропорционално учешће носиоца дозволе за лек у укупним количинама лекова стављених на тржиште, а ради правилног и правичног утврђивања висине трошкова по појединачном обвезнику, носиоцу дозволе за лек, предложено је да се количине лекова стављене на тржиште Републике Србије од стране носиоца дозволе за лек, умање за количине лекова намењених за болничку и амбулантну примену. Наиме, лекови употребљени амбулантно и у болницама за лечење пацијената не могу се никако наћи у поседу грађана и бити враћени у апотеке на начин предвиђен чланом 56а Закона. Из наведеног разлога, а како би се утврдило пропорционално учешће на тржишту и накнада по појединачном обвезнику (носиоцу дозволе за лек), неопходно је количине лекова за болничку и амбулантну примену искључити из укупне количине лекова које је носилац дозволе за лек пласирао на тржиште.

Предлаже се измена члана 56б, став 3 на следећи начин: „Трошкове управљања, односно извоза фармацеутског отпада сакупљеног од грађана сноси произвођач и/или увозник носилац дозволе за лек који ставља фармацеутске производе на тржиште Републике Србије, пропорционално учешћу у маси пласмана својих производа на тржиште Републике Србије, у складу са овим законом, а на основу евиденције Агенције за лекове и медицинска средства.“ У члану 56 б, после става 3 додаје се нови став 4 и гласи: „Обрачун висине трошкова управљања, односно извоза фармацеутског отпада сакупљеног од грађана по појединачном носиоцу дозволе за лек, врши Агенција за заштиту животне средине, на основу података и извештаја о укупно сакупљеним количинама лекова од грађана и извештаја о количинама лекова стављеним на тржиште Републике Србије од стране носиоца дозволе за лек, умањених за количину лекова намењених за болничку и амбулантну примену.“ Досадашњи став 4 постаје став 5.

Примедба се не прихвата, јер члан није био предмет нацрта.

158. Члан 8 Нацрта (Члан 58. Закона) **НАПОМЕНА:** Коментар се односи на изузимање пластичних кеса из предмета Закона о управљању ЗУО. Коментар је дат на основу увида чланице ПКС-а у предлог Нацрта закона о изменама и допунама ЗУО који се налази на сајту надлежног Министарства, у делу Закони (март 2020.г), док је у делу ЈР постављена верзија која је и предмет ЈР, као таква. У том смислу се доставља коментар под овим редним бројем.

Одредбама члана 7. Закона о управљању отпадом („Службени гласник РС“, бр. 36/09, 88/10, 14/16, 95/18-др.закон) прописано је да су врсте отпада у смислу овог закона: 1) комунални отпад (кућни отпад); 2) комерцијални отпад; 3) индустријски отпад. Одредбама члана 20. Закона о управљању отпадом прописано је да јединица локалне самоуправе уређује, обезбеђује, организује и спроводи управљање комуналним, односно инертним и неопасним отпадом на својој територији, те да врши надзор и контролу мера поступања са отпадом, у складу са законом. Међутим, одредбама члана 58. став 2. овог Закона (став 2. овог Закона је идентичан са ставом 3. члана 8. Нацрта закона), прописано је да се амбалажом и амбалажним отпадом управља у складу са посебним законом. Наведене одредбе Закона о управљању отпадом не предвиђају могућност давања овлашћења јединици локалне самоуправе да прописује услове и начин за коришћење пластичних кеса као амбалаже за испоруку робе на месту продаје роба и услуга, као и услове за третман и одлагање отпада насталог након третмана пластичних кеса како је предвиђено спорним одредбама члана 8. став 3. Нацрта закона. Из одредаба Закона о управљању отпадом произилази да пластичне кесе које су амбалажа и настали отпад од пластичних кеса не спадају у врсте отпада како је прописано чланом 7. Закона о управљању отпадом. Такође, из одредаба истог Закона (члан 20.) произилази да јединице локалне самоуправе управљају комуналним отпадом, док се амбалажом и амбалажним отпадом управља у складу са посебним законом. Узевши наведено у обзир, сматрамо да одредбе члана 8. став 2. Нацрта закона нису у сагласности са чланом 7. Закона о управљању отпадом, којим је регулисано које су врсте отпада у смислу овог закона, а амбалажни отпад није обухваћен овим законом. Узевши у обзир наведено, сматрамо да одредбе члана 8. став 2. Нацрта закона нису у сагласности са Законом о управљању отпадом.

Истичемо и да је одредбама члана 2. став 1. Закона о комуналним делатностима („Службени гласник РС“, бр. 88/11, 104/16, 95/18) прописано да су комуналне делатности делатности пружања комуналних услуга од значаја за остварење животних потреба физичких и правних лица код којих је јединица локалне самоуправе дужна да створи услове за обезбеђење одговарајућег квалитета, обима, доступности и континуитета, као и надзор над њиховим вршењем. Такође, одредбама члана 2. став 3. прописано је шта су

комуналне делатности, међу којима и управљање комуналним отпадом (члан 2. став 3. тач. 4)). Одредбама члана 3. став 1. Тачка 4. прописано је да комуналне делатности из члана 2. став 3. Закона обухватају и следеће: „управљање комуналним отпадом је сакупљање комуналног отпада, његово одвожење, третман и безбедно одлагање укључујући управљање, одржавање, санирање и затварање депонија, као и селекција секундарних сировина и одржавање, њихово складиштење и третман“. Наведене одредбе Закона о комуналним делатностима не предвиђају овлашћење јединице локалне самоуправе да прописује услове и начин за коришћење пластичних кеса као амбалаже за испоруку робе на месту продаје роба и услуга. Из одредаба Закона о комуналним делатностима произилази да јединица локалне самоуправе својим актом може само уредити управљање комуналним отпадом, што обухвата сакупљање комуналног отпада, његово одвожење, третман и безбедно одлагање укључујући управљање, одржавање, санирање и затварање депонија, као и селекцију секундарних сировина и одржавање, њихово складиштење и третман (члан 3. став 1. Закона о комуналним делатностима), а управљање амбалажом и амбалажним отпадом не спада у управљање комуналним отпадом и регулише се посебним законом. Узевши у обзир наведено, сматрамо да одредбе члана 8. став 2. Нацрта закона нису у сагласности са Законом о комуналним делатностима.

Потребно је истаћи и да је чланом 1. став 1. Закона о амбалажи и амбалажном отпаду („Службени гласник РС“, бр. 36/09 и 95/18-други закон) прописано да се овим законом уређују услови заштите животне средине које амбалажа мора да испуњава за стављање у промет, управљање амбалажом и амбалажним отпадом, извештавање о амбалажи и амбалажном отпаду, економски инструменти, као и друга питања од значаја за управљање амбалажом и амбалажним отпадом, док је ставом 2. Закона прописано да се одредбе Закона примењују на увезену амбалажу, амбалажу која се производи, односно ставља у промет и сав амбалажни отпад који је настао привредним активностима на територији Републике Србије, без обзира на његово порекло, употребу и коришћени амбалажни материјал. Чланом 7. став 1. Закона о амбалажи и амбалажном отпаду прописано је да се амбалажа може ставити у промет под условом да испуњава основне захтеве који се односе на производњу и састав амбалаже, њену поновну употребу и поновно искоришћење, укључујући погодност амбалаже за рециклажу, док је ставом 2. Закона прописано да министар надлежан за послове заштите животне средине прописује критеријуме за одређивање шта може бити амбалажа, са примерима за примену критеријума и утврђује листу српских стандарда који се односе на основне захтеве. Наведене одредбе Закона не предвиђају овлашћење јединице локалне самоуправе да прописује услове и начин коришћења пластичних кеса као амбалаже, јер се одредбе Закона примењују на увезену амбалажу, амбалажу која се производи, односно ставља у промет и сав амбалажни отпад који је настао привредним активностима на територији Републике Србије, без обзира на његово порекло, употребу и коришћени амбалажни материјал. Имајући у виду напред наведено, јединица локалне самоуправе не може на основу предложене допуне Закона о управљању отпадом одлучивати о условима и начину коришћења пластичних кеса за испоруку робе на месту продаје роба и услуга, будући да се ова питања уређују Законом о амбалажи и амбалажном отпаду, односно актом надлежног министра, у складу са Законом. Такође, члан 8. став 2. Нацрта закона није у сагласности са одредбама члана 16. тачка (1) Закона о амбалажи и амбалажном отпаду којима се прописује да се национални циљеви управљања амбалажом и амбалажним отпадом утврђују Планом смањења амбалажног отпада, као и са тачком (4) истог члана којим се прописује да План доноси Влада на предлог министарства надлежног за послове заштите животне средине за период од пет година. Јединице локалне самоуправе не могу прописивати услове и начине коришћења пластичних кеса

као амбалаже, јер је управљање амбалажом и амбалажним отпадом у смислу утврђивања националних циљева и Плана, у надлежности Владе Републике Србије. Примена одредаба из члана 8. став 2. Нацрта закона којима пластичне кесе као амбалажа прелазе у делокруг Закона о управљању отпадом значила би и да послове инспекцијског надзора према члану 84. став 1. и став 2. над применом одредаба Закона о управљању отпадом и прописа донетих за његово извршавање врши министарство преко инспектора за заштиту животне средине. Наведено је у супротности са одредбама члана 47. тачка (4) Закона о амбалажи и амбалажном отпаду којима је прописано да се надзор над стављањем амбалаже у промет врши од стране министарства надлежног за трговину преко тржишних инспектора. Одредбама члана 3. став 1. Закона о амбалажи и амбалажном отпаду прописано је између осталог да је циљ Закона да се у складу са начелом одрживог развоја обезбеди функционисање тржишта у Републици Србији и превенција стварања трговинских препрека, избегавање поремећаја и ограничења у конкуренцији (тач.5 и 6.).

Одредбе члана 9. став 3. Нацрта закона нису у сагласности ни са чланом 3. став 1. тач. 5) и 6) јер се предвиђа да јединице локалне самоуправе могу прописивати услове и начин коришћења пластичних кеса, што може значити различита тржишна ограничења, забрану пласмана и слично. Јединице локалне самоуправе у складу са одредбама члана 8. став 2. Нацрта закона при одређивању услова и начина коришћења пластичних кеса на тај би начин могле доносити различите мере. Примена одредаба члана 8. став 2. Нацрта закона, услед њихове хетерогености, нарушила би и функционисање тржишта Републике Србије и изазвала поремећаје и ограничења у конкуренцији, посебно имајући у виду да су наплатом и продајом пластичних кеса оне постале роба као и свака друга роба на коју се плаћа ПДВ и издаје фискални рачун. Узевши у обзир наведено, сматрамо да одредбе члана 8. став 2. Нацрта закона нису у сагласности са Законом о амбалажи и амбалажном отпаду. Овим путем указујемо и на чињеницу да су одредбама Правилника о техничким и другим захтевима за пластичне кесе са адитивом за оксидациону разградњу и биоразградњу, о оцењивању усаглашености и условима које мора да испуни именовано тело („Службени гласник РС“, број 3/12), који је донет на основу Закона о техничким захтевима за производе и оцењивању усаглашености („Службени гласник РС“, број 36/09), прописани технички и други захтеви који се односе на пластичне полиетиленске кесе тзв. трегер кесе са адитивом за оксидациону разградњу и биоразградњу које су намењене за пуњење на месту продаје, оцењивање усаглашености и услови које мора да испуни именовано тело. Одредбама члана 6. Правилника прописано је да оцењивање усаглашености о испуњавању критеријума оксидационе разградње у складу са стандардима из члана 4. став 1. тач. 2) до 8) овог Правилника спроводи именовано тело за оцењивање

усаглашености за потребе произвођача или његовог заступника, као и увозника на сваких 12 месеци и издаје сертификат о усаглашености у складу са Законом. Одредбама члана 3. став 1. Правилника прописано је да су пластичне кесе амбалажа израђена од пластичног материјала (амбалажног материјала) коме је у току производње додат адитив за оксидациону разградњу и биоразградњу. Према подацима Агенције за заштиту животне средине из 2018. године, ове пластичне кесе чине 91% укупне количине пластичних кеса које су намењене за пуњење на месту продаје пласираних на тржиште Републике Србије. Наведене одредбе Правилника не предвиђају овлашћење јединице локалне самоуправе да прописује услове и начин коришћења пластичних кеса, јер су технички и други захтеви за пластичне кесе прописани Правилником, а оцену усаглашености са техничким захтевима врши именовано тело. Узевши у обзир наведено, сматрамо да одредбе члана 8. став 2. Нацрта закона нису у сагласности са Правилником и Законом на основу којег је донет, јер јединица локалне самоуправе не може

прописивати услове и начин коришћења пластичних кеса за које је издат сертификат о усаглашености, у складу са Законом. Такође, одредбама члана 10. став 1. Закона о трговини („Службени гласник РС“, број 52/19) дефинисано је да је трговина привредна делатност која представља скуп пословних активности у вези са набавком и продајом робе, као и пружање услуга са циљем остваривања добити, а чланом 27. да роба у трговини мора да испуњава услове здравствене и опште безбедности, техничке захтеве, услове паковања (амбалаже), обележавања, заштите животне средине, односно друге услове утврђене овим законом и посебним прописима. Предложене одредбе члана 8. став 2. Нацрта закона којима би јединица локалне самоуправе прописивала услажености за потребе произвођача или његовог заступника, као и увозника на сваких 12 месеци и издаје сертификат о усаглашености у складу са Законом. Одредбама члана 3. став 1. Правилника прописано је да су пластичне кесе амбалажа израђена од пластичног материјала (амбалажног материјала) коме је у току производње додат адитив за оксидациону разградњу и биоразградњу. Према подацима Агенције за заштиту животне средине из 2018. године, ове пластичне кесе чине 91% укупне количине пластичних кеса које су намењене за пуњење на месту продаје пласираних на тржиште Републике Србије. Наведене одредбе Правилника не предвиђају овлашћење јединице локалне самоуправе да прописује услове и начин коришћења пластичних кеса, јер су технички и други захтеви за пластичне кесе прописани Правилником, а оцену усаглашености са техничким захтевима врши именовано тело. Узевши у обзир наведено, сматрамо да одредбе члана 8. став 2. Нацрта закона нису у сагласности са Правилником и Законом на основу којег је донет, јер јединица локалне самоуправе не може прописивати услове и начин коришћења пластичних кеса за које је издат сертификат о усаглашености, у складу са Законом. Такође, одредбама члана 10. став 1. Закона о трговини („Службени гласник РС“, број 52/19) дефинисано је да је трговина привредна делатност која представља скуп пословних активности у вези са набавком и продајом робе, као и пружање услуга са циљем остваривања добити, а чланом 27. да роба у трговини мора да испуњава услове здравствене и опште безбедности, техничке захтеве, услове паковања (амбалаже), обележавања, заштите животне средине, односно друге услове утврђене овим законом и посебним прописима. Предложене одредбе члана 8. став 2. Нацрта закона којима би јединица локалне самоуправе прописивала услове и начин за коришћење пластичних кеса као амбалаже за испоруку робе на месту продаје роба и услуга, а имајући у виду да су пластичне кесе на месту продаје постале роба којом се тргује, односно која се купује и продаје, нису у сагласности са чланом 4. ст. 1. и 2. Закона о трговини, којима је прописано да се трговина на тржишту обавља слободно и да су забрањена ограничења слободе обављања трговине. Одредбама члана 5. став 1. Закона прописано је да су трговци равноправни и имају једнак правни положај на тржишту, а ставом 2. истог члана да је забрањен сваки облик дискриминације у погледу услова за обављање трговине или нарушавања равноправности трговаца на тржишту. Такође, јединица локалне самоуправе не може доносити акта којима би се нарушило начело јединственог тржишта према члану 6. став 1. где је прописано да је тржиште Републике Србије јединствено и целовито. Наведене одредбе Закона о трговини не предвиђају овлашћење да јединица локалне самоуправе доноси акте којима се уређују услови и начин коришћења пластичних кеса за испоруку робе на месту продаје роба и услуга, јер се тиме трговина на тржишту не би обављала слободно, нарушио би се једнак правни положај на тржишту и нарушила би се равноправност трговаца на тржишту, што би зависило од појединачних одлука јединица локалне самоуправе. Узевши у обзир наведено, сматрамо да одредбе члана 8. став 2. Нацрта закона нису у сагласности са Законом о трговини. Сматрамо такође да би применом одредаба члана 8. став 2. Нацрта закона постојале разлике у опсегу јединица локалне

самоуправе у погледу управљања пластичним кесама. Осим тога, неке од тих мера, могле би створити препреке у трговини и нарушити правила тржишне економије. Примена одредаба из члана 8. став 2. Нацрта закона довела би до низа негативних последица по произвођаче пластичних кеса, буџет Републике Србије и потрошаче у случају увођења тржишних ограничења 42 које је тешко проценити јер се одредбама члана 8. став 2. Нацрта закона на нивоу Републике Србије не предвиђају хармонизоване мере, већ приступ да свака јединица локалне самоуправе доноси мере. То би довело и до непредвидивости пословања дела индустрије пластике и произвођача пластичних кеса и немогућности планирања производње и пласмана, чак и у краткорочном периоду. Негативни ефекти са економског аспекта били би: губитак знатног броја радних места у индустрији пластике и повезаним индустријама; губитак у буџету Републике Србије – за износ ПДВ-а; за губитак еколошких накнада; за губитак пореза на добит; за губитак пореза и доприноса за запослене итд. Предложене одредбе Нацрта закона веома би негативно утицале на произвођаче пластичних кеса, што су углавном мала и средња предузећа. Предложене мере могу довести до гашења постојећих привредних субјеката услед смањења обима производње и губљења домаћег тржишта, неоснивања нових привредних субјеката, немогућности повећања броја запослених и нарушавања тржишне конкуренције у повезаним привредним гранама. Такође, произвођачи пластичних кеса се не могу, користећи своју постојећу опрему, преоријентисати на производњу неких других, нпр. папирних, кеса или неких других производа, јер је у питању потпуно другачија технологија и опрема, те би постојећа опрема била комплетно неупотребљива. Такође, пут Републике Србије ка придруживању ЕУ подразумева припрему за пуно поштовање захтева конкурентног јединственог тржишта. У току процеса приступања ЕУ, земље кандидати морају усвојити мере којима обезбеђују слободу кретања робе, водећи при томе рачуна да се на тржиште стављају квалитетни и безбедни производи. Закон о техничким захтевима за производе и оцењивању усаглашености („Службени гласник РС“, број 36/09) представља основ за преношење европских директива, уколико прописивање техничких захтева и спровођење 43 поступака оцењивања усаглашености за производе није прописано посебним законима, али такође омогућава и прописивање техничких захтева у областима у којима не постоје хармонизовани прописи на нивоу Европске уније. Пластичне кесе за ношење које се дају потрошачима на продајном месту робе или производа покривене су хармонизованим прописима у ЕУ. У Европској унији управљање пластичним кесама није предмет Директиве о отпаду 2018/851, већ Директиве о измени Директиве о амбалажи и амбалажном отпаду, будући да су пластичне кесе амбалажа. Директива 94/62/ЕЗ Европског парламента и Савета донесета је како би се спречио или смањило утицај амбалаже и амбалажног отпада на животну средину. Иако пластичне кесе представљају амбалажу у смислу те Директиве, она не садржи специфичне мере у вези потрошње таквих кеса. Из ових разлога, донета је Директива (ЕУ) 2015/720 (СЛ. Л. 115, 6. 5. 2015) о измени Директиве 94/62/ЕЗ у погледу смањења потрошње лаганих пластичних кеса за ношење које се дају потрошачима на продајном месту робе или производа. Директивом је предвиђено да државе чланице треба да предузму мере за постизање одрживог смањења потрошње лаганих пластичних кеса за ношење које се дају потрошачима на продајном месту робе или производа дебљине између 15 и 50 микрона (лагане пластичне кесе) доношењем мера којима се осигурава да ниво годишње потрошње од 31.12.2019. године не премаши 90 лаганих пластичних кеса за ношење по становнику и од 31.12.2025. године 40 лаганих пластичних кеса за ношење по становнику и/или доношење инструмената којима се осигурава да се лагане пластичне кесе за ношење од 31.12.2018. године не дају бесплатно на продајном месту робе или производа. Врло лагане пластичне кесе за ношење дебљине мање од 15 микрона, које су потребне због

хигијенских разлога или које служе као примарна амбалажа за расуту храну када то помаже спречавању бацања хране, могу се искључити из 44 наведених мера. Вишекратне пластичне кесе дебљине веће од 50 микрона нису предмет Директиве ЕУ 2015/720 и користе се у свим земљама ЕУ без ограничења. На нивоу ЕУ, државе чланице донеле су мере за спровођење Директиве, углавном у смислу наплате лаганих пластичних кеса дебљине између 15 и 50 микрона на бази законске обавезе или добровољног споразума надлежног државног органа и заинтересованих страна. Из одредаба Директиве (ЕУ) 2015/720 произилази да је обавеза држава чланица, а не јединица локалне самоуправе (регија), да предузму мере за постизање одрживог смањења потрошње лаганих пластичних кеса за ношење дебљине између 15 и 50 микрона. У свим државама чланицама ЕУ ове мере донете су на националном нивоу. Не постоји ни једна држава чланица ЕУ у којој је управљање пластичним кесама пренесено у надлежност локалних самоуправа. У Образложењу одредби члана 8. став 2. Нацрта закона, наводи се да се „јединицама локалних самоуправа пружа могућност да на својој територији, у односу на специфичности, кроз прописивање услова за њихово коришћење, смање загађење настало од пластичних кеса и сведу га на најмању могућу меру.“ Директивом (ЕУ) 2018/852 о измени Директиве 94/52/ЕЗ о амбалажи и амбалажном отпаду (СЛ. Л 150/141) наведено је да су циљеви Директиве с једне стране спречавање или смањење утицаја амбалаже и амбалажног отпада на животну средину и тиме осигурање високог нивоа заштите животне средине, а са друге стране осигурање функционисања унутрашњег тржишта и избегавање препрека у трговини те нарушавање и ограничавање тржишног такмичења у Унији. Такође је наведено да ове циљеве не могу довољно остварити државе чланице, него се због обима и резултата деловања ови циљеви на бољи начин могу остварити на нивоу Уније, а јединствено тржиште представља једно од најважнијих достигнућа ЕУ. 45 Узевши наведено у обзир, сматрамо да су мере предложене чланом 9. став 3. Нацрта закона, где се даје овлашћење јединици локалне самоуправе да прописује услове коришћења пластичних кеса као амбалаже и отпада насталог од њих, у потпуној супротности са циљевима и мерама прописаних Директивом (ЕУ) 2018/852 којима је јасно назначено да се циљеви на бољи начин могу остварити на нивоу Уније него мерама држава чланица. Из тога произилази да би Република Србија, као земља кандидат за пријем у ЕУ, треба да доноси законске прописе хармонизоване с прописима ЕУ на нивоу државе, а не да преноси овлашћења на ниво јединица локалних самоуправа и, тиме, изазива фрагментацију у погледу циљева и мера управљања амбалажом и амбалажним отпадом, где спадају и пластичне кесе као амбалажа. Узевши у обзир напред наведено, сматрамо да одредбе члана 8. став 2. Нацрта закона нису у сагласности са ЕУ Директивом о отпаду, ЕУ Директивом о амбалажи и амбалажном отпаду, а такође нису у сагласности ни са Директивом 2015/720 о измени Директиве 94/62/ЕЗ у погледу смањења потрошње лаганих пластичних кеса за ношење, односно, није узета у обзир ниједна одредба из Директиве 2015/720 у погледу смањења потрошње лаганих пластичних кеса за ношење које се дају потрошачима на продајном месту робе или производа. Посебно истичемо да је у Европској унији управљање пластичним кесама регулисано Директивом о амбалажи и амбалажном отпаду, а не Директивом о отпаду. На основу свега изнетог сматрамо: ➤ да одредбе члана 8. став 2. Нацрта закона нису у сагласности са Законом о управљању отпадом, Законом о комуналним делатностима, Законом о амбалажи и амбалажном отпаду и Законом о трговини; ➤ да одредбе члана 8. став 2. Нацрта закона нису у сагласности са Директивом (ЕУ) 2018/851 о отпаду и Директивом (ЕУ) 2018/852 о измени Директиве 94/52/ЕЗ о амбалажи и амбалажном отпаду; ➤ да Директива 2015/720 о измени Директиве 94/62/ЕЗ у погледу смањења потрошње лаганих пластичних кеса за ношење које се дају потрошачима на продајном

месту робе или производа, није узета у обзир приликом доношења Нацрта закона; ➤ да су одредбе члана 8. став 2. Нацрта закона већ садржане у важећем Закону о управљању отпадом (члан 58. ст. 1. 2.), те у складу са тим предлажемо брисање члана 8. Став 2 Нацрта закона.

Члан 8. став 2 Нацрта закона, чије се брисање предлаже гласи: „У члану 58. после става 1. додаје се став 2. који гласи: „Јединица локалне самоуправе прописује услове и начин за коришћење пластичних кеса као амбалаже за испоруку робе на месту продаје роба и услуга, као и услове за третман и одлагање отпада насталог након третмана пластичних кеса у складу са законом.” Став 2. постаје став 4.“ Предлаже се да се члан 8. став 3 Нацрта закона брише и да члан 58. важећег Закона о управљању отпадом („Службени гласник РС“, бр. 36/09, 88/10, 14/16, 95/18-др.закон), остане непромењен: „Члан 58. (1)Материјали који се користе за амбалажу морају бити произведени и дизајнирани на начин да током њиховог животног циклуса испуњавају услове заштите животне средине, безбедности и здравља људи, здравствене исправности упакованог производа, као и услове за транспорт производа и управљање отпадом. (2)Амбалажом и амбалажним отпадом управља се у складу са посебним законом.“

У члану 9. остаје „члану 58. после става 1. додају се ст. 2., који гласи: „Амбалажа у којој се транспортује отпад који је класификован у опасну робу, мора да испуњава захтеве прописа којима се регулише транспорт опасне робе.

Примедба се није разматрала, јер предлог није дат у Нацрту Закона.

159. Члан 22. Нацрта (Члан 59. важећег Закона)

Издавање делатности третмана и складиштења у поступку издавања дозволе. Издавање посебно дозволе за складиштење отпада поново иде у прилог подстицању складиштења уместо фаворизовању третмана и прихватљивих начина збрињавања отпада.

Став 1, тачка 4, предлаже се издавање делатности третмана и складиштење у поступку издавања дозволе.

Примедба се не прихвата, јер се складиштење као посебна делатност може издвојити за добијање дозволе. Ова делатност не може да се ограничава, нити се њоме ограничава третман, посебно јер је ова делатност сада временски ограничена и за неопасан и за опасан отпад.

160. Члан 23 Нацрта (Члан 59а важећег Закона)

Обзиром на предвиђене измене одредаба којима се одређеним категоријама произвођача отпада намеће статус оператера и управљача отпадом у случају централног привременог складиштења свог отпада, иако они то не обављају у виду своје делатности, тиме им се намеће и обавеза обезбеђивања финансијских гаранција и еквивалентног осигурања једнака оној за субјекте који се управљањем отпадом баве у виду своје делатности и самим тиме стварају потенцијално већи ризик по животну средину. Наведено из разлога што је у конкретном случају реч о краткотрајном складиштењу ограничених количина отпада ради збирне предаје оператеру на даље поступање. Због наведеног се предлаже допуна ове одредбе на начин на који је наведено у појединостима у примедбама.

Предлаже се допуна ове одредбе тако што ће се одредба члана 59А допунити ставом 2. који гласи: „Од ове обавезе су изузети произвођачи отпада који привремено складиште свој отпад и управљање отпада не обављају у виду своје основне делатности.“

Примедба се не прихвата, јер централно складиште остаје у обавези добијања дозволе.

161. Члан 24. Нацрта (Чланови 60. и 61. важећег Закона)

Како је Законом прописано да се за посебне токове отпада и опасан отпад примењују посебне мере неопходно је одредити и да је Министарство, Аутономна покрајина,

односно град Београд надлежан за издавање дозволе за управљање посебним токовима отпада, као што је то прописано и у случају управљања опасним отпадом јер је у питању отпад за чије управљање се захтевају посебне мере, односно услови у циљу заштите животне средине и здравља људи. Истим чланом је прописано да се дозвола не издаје за сакупљање отпада у контејнере или другу опрему за сакупљање отпада из домаћинства у складу са законом којим се уређују комуналне делатности. Сакупљање опасног отпада и посебних токова отпада може обављати само лице које поседује дозволу за сакупљање тог отпада издату у складу са Законом, без обзира на то што је у питању отпад пореклом из домаћинства. У Нацрту је прописано и изузеће од обавезе прибављања дозволе за случај тестирања ради спровођења процедуре за израду студије о процени утицаја и/или тестирања опреме. Како је некад из објективних разлога немогуће завршити тестирања у периоду за који је издата потврда (када се постројење први пут пушта у рад врше се модификације, измене у раду постројења да би рад постројења био у складу са законом прописаним захтевима) те се мора оставити могућност продужења периода важења потврде.

У члану 24. Нацрта прописано је да се чл. 60. и 61. Закона мењају и гласе на начин како стоји у Нацрту Закона.

Предлажу се измена на следећи начин: „Надлежност за издавање дозволе Члан 60. Дозволе за сакупљање, транспорт, складиштење, третман, односно, поновно искоришћење и одлагање опасног отпада, дозволу за третман отпада спаљивањем и дозволу за третман отпада у мобилном постројењу издаје министарство, а на територији аутономне покрајине надлежни орган аутономне покрајине. Изузетно од става 1. овог члана, дозволу за складиштење, третман, односно, поновно искоришћење опасног отпада за постројење за које дозволу за изградњу издаје надлежни орган града Београда издаје надлежни орган града Београда. Дозволе за сакупљање, транспорт, складиштење, третман, односно поновно искоришћење и одлагање инертног и неопасног отпада на територији више јединица локалне самоуправе издаје министарство, а на територији аутономне покрајине надлежни орган Аутономне покрајине. Аутономној покрајини поверава се издавање дозвола за сакупљање, транспорт, складиштење, третман, односно поновно искоришћење и одлагање неопасног и инертног отпада, за све активности на територији Аутономне покрајине. Граду Београду поверава се издавање дозвола за сакупљање, транспорт, складиштење, третман, односно поновно искоришћење и одлагање неопасног и инертног отпада за све активности на територији града Београда. Граду, односно општини, поверава се издавање дозволе за сакупљање, транспорт, складиштење, третман, односно, поновно искоришћење и одлагање инертног и неопасног отпада (искључујући отпад од производа који после употребе постају посебни токови отпада) на њиховој територији. Изузеци Члан 61. Дозвола се не издаје за: 1) кретање отпада унутар локације произвођача отпада; 2) постављање контејнера или друге опреме за сакупљање отпада из домаћинства, а које може вршити само лице које поседује дозволу за сакупљање наведеног отпада издату у складу са овим законом, уколико поседује сагласност управитеља локације где се опрема поставља; 3) случај тестирања које се врши ради утврђивања техничко технолошких параметара третмана у сврху прибављања података ради спровођења процедуре за израду студије о процени утицаја и/или тестирања опреме; 4) привремено складиштење сопственог отпада. За случај из става 1. тачка 3) овог члана издаје се потврда о изузимању од обавезе прибављања дозволе. Потврда из става 2. овог члана издаје се на период од најдуже 90 дана (осим у случајевима када из објективних разлога није могуће извршити тестирање у року наведеном у потврди када се одлуком надлежног органа продужава период важења потврде за период у коме није било могуће вршити тестирање) и не може се поново издати. Захтев за издавање потврде из става 2. овог члана садржи нарочито: 1)

податке о оператеру; 2) податке о постројењу и локацијске услове; 3) податке о капацитету постројења; 4) податке о врсти и карактеру отпада; 5) потврду о регистрацији у Агенцији за привредне регистре; 6) план заштите од удеса и план заштите од пожара; 7) записник надлежног инспекцијског органа. Министар ближе прописује садржину потврде и захтева из ст. 2. и 4. овог члана.”

Примедба у вези потврда ради тестирања није прихваћена из разлога што се управо додавањем ових речи желела спречити злоупотреба издавања ових потврда, јер су поједини оператери на овај начин избегавали прибављање дозвола. Такође, не може се прихватити издавање дозвола за посебне токове отпада, јер тако није предвиђено ни Оквирном директивом.

162. Члан 24. Нацрта (Члан 61. важећег Закона)

Указујемо на потребу додатног прецизирања и усклађивања са предложеним изменама и одредби члана 61. важећег Закона о управљању отпадом ради обезбеђивања правне сигурности у погледу тумачења одредбе, поједностављења процеса управљања отпадом и преузимања од стране оператера, штедње ресурса и трошкова, на начин да се став 1. тачка 1) овог члана допуни тако да гласи: „кретање отпада унутар или између више локација истог произвођача отпада;“ Поред наведеног, указујемо и на потребу брисања ставова 2., 3. и 5. овог члана у циљу усклађивања са предложеним изменама и растеређивања како привреде, тако и надлежних органа.

Примедба се не прихвата, Закон о транспорту у друмском саобраћају.

163. Члан 24. Нацрта (Члан 61. важећег Закона)

Важе претходно наведена образложења у вези чланова 26. и 36. Није у складу са чланом 67. који прописује забрану обављања делатности управљања отпадом јер је очигледно да се делатност управљања отпадом односи на преузимање туђег отпада са других локација. Ако се делатност управљања отпадом односи и на складиштење отпада произвођача отпада, онда је немогуће забранити управљање отпадом а не забранити основну делатност производње готовог производа јер би наступила штетна последица за животну средину, а то већ није прописано чланом 67. Нацрта закона. - Изузеће треба да се односи на све случајеве складиштења и одлагања сопственог изворног отпада на месту настанка и то без временског ограничења у смислу привремености и без обавезе предаје отпада у року 36 месеци из члана 36. Нацрта пошто је то беспредметно за складиштење и одлагање отпада на депонијама и резервоарима јер се они увек користе за чување отпада, односно у случају предаје отпада у року 36 месеци нека нова количина је увек складиштена. - Ако складиштење отпада и одлагање отпада произвођача отпада на сопственој локацији нису изузети од обавезе прибављања дозволе за управљање отпадом онда депоније пепела термелектрана спадају у активности за интегрисану дозволу из тачке 5. Уредбе о врстама активности и постројења за које се издаје интегрисана дозвола („Службени гласник РС”, број 84 од 4. октобра 2005. године), а то није тачно и поред тога што прекорачују капацитете депоновања отпада. Доказ да надлежни орган сматра да термоелектране не обављају активност из делатности управљања отпадом је „Списак постројења која подлежу издавању интегрисане дозволе (последња ревизија јуни 2018. године) - 227 оператера“ који се налази на интернет страни министарства <https://www.ekologija.gov.rs/dokumenta/integrisanedozvole/spisak-postojecih-postrojenja-koji-podlezuizdavanju-integrisanih-dozvola> на којем су под активностим из тачака 5. у вези депоновања отпада наведене само депоније комуналног отпада којима управљају комунална предузећа која преузимају отпад других лица, при томе је овај списак сачинила радна група министарства која је именована посебним решењем министра за заштиту животне средине. На овом списку су термоелектране

наведене само као активности 1.1, односно није наведена ни једна од активности под 5. и поред тога што свака термоелектрана прекорачује капацитет из тачке 5. и иначе су за сва друга постројења са списка размотрене и унете не само основне активности већ и споредне активности па је на пример за топионицу у Бору наведена термоенергетска активност ознаке 1.1 поред основне активности топљења руде из тачке 2. предметне уредбе, и исто тако су за фабрику аутомобила Фијат у Крагујевцу наведене активности 1.1 поред основних активности 2.1 и 6.7. - Додатни доказ да надлежни орган сматра да депоновање пепела у термоелектранама не спада у неку од активности одлагања отпада из тачака 5. поменуте уредбе је и то што министарство није упутило предузећу захтев да достави Радни план постројења за управљање отпадом који је прописан чланом 16. став 1. важећег Закона о управљању отпадом још од 2009. године који гласи: "За сва постројења чија је делатност управљање отпадом и за која се издаје интегрисана дозвола или дозвола за управљање отпадом, припрема се и доноси радни план постројења за управљање отпадом". Предузеће је поднело План управљања отпадом а надлежни орган није затражио доставу Радног плана постројења и поред тога што је био у обавези да затражи допуну захтев за интегрисану дозволу када недостаје одређена документација што прописује члан 10. Закона о интегрисаномспречавању и контроли загађивања животне средине. Предузеће је иначе захтев за интегрисану дозволу поднело 2013. године, у року из Уредбе о утврђивању Програма динамике подношења захтева за издавање интегрисане дозволе. Једноставно ни за једну термоелектрану у Србији и државама Европске Уније се не сматра да поред основне термоенергетске делатности обављају и делатност управљања отпадом у погледу одлагања и складиштења отпада. Услови складиштења отпада су исцрпно прописани у неколико правилника (Правилник о начину складиштења, паковања и обележавања опасног отпада, Правилник о условима, начину и поступку управљања отпадним уљима, Правилник о начину и поступку за управљање отпадним флуоресцентним цевима које садрже живу, Правилник о условима и начину сакупљања, транспорта, складиштења и третмана отпада који се користи као секундарна сировина или добијање енергије. Све ово за разлику од складиштења хемикалија за које још увек нису донети услови из члана Закона о заштити живоотне средине из 2004. године. - Из овога се види да је претерано прописивати за произвођача отпада обавезу прибављања посебне дозволе за управљање отпадом, поготову за неопасан отпад и поготову када је прибављена студија о процину утицаја на животну средину или интегрисана дозвола.

Одредбу из члана 61. став 1. тачка 4) која прописује: „Дозвола се не издаје за: „привремено складиштење сопственог отпада.“ Треба изменити тако да гласи: Дозвола се не издаје за: „складиштење и одлагање сопственог отпада произвођача отпада.“

Примедба се не прихвата, морају да постоје услови за одлагање отпада на депонију. Складиштење на месту настанка, до предаје оператеру је другачијег карактера јер се зна да отпад ту неће бити одложен трајно, већ ће се предавати даље по одређеној динамици.

164. Члан 61. НАПОМЕНА: измена није обухваћена актуелним изменама и допунама Нацрта ЗУО

Предлог измена и допуна одредаба које се односе на изузетке од прибављања дозволе за управљање отпадом (члан 61. Закона о управљању отпадом) Дозвола се не издаје за: 1) кретање отпада унутар локације произвођача отпада; 2) контејнере за отпад из домаћинства на јавним местима; 3) складишта капацитета мање од 10 тона инертног отпада; 4) складишта капацитета мање од 2 тоне неопасног отпада; 5) механичку припрему неопасног отпада за транспорт (пресовање, балирање, сецкање и друго); 6) случај тестирања које се врши ради утврђивања техничко технолошких параметара поновног искоришћења отпада у сврху прибављања података ради спровођења

процедуре за израду студије о процени утицаја. За места на којима се складишти инертни и неопасни отпад и за механичку припрему неопасног отпада за транспорт из става 1. тач. 3), 4) и 6) овог члана, издаје се потврда о изузимању од обавезе прибављања дозволе. Захтев за изузимање од обавезе прибављања дозволе садржи нарочито: 1) податке о оператеру; 2) податке о постројењу и локацији; 3) податке о капацитету постројења; 4) сагласност на план заштите од удеса и план заштите од пожара ако је оператер у обавези да такву сагласност прибави или правила заштите од пожара у зависности од категорије угрожености од пожара и друге податке на захтев надлежног органа. Потврда из става 1. тачка б) овог члана, издаје се на период од најдуже 60 дана, осим у случајевима из члана 38. став 10. и 11. овог закона, у ком случају се ова потврда издаје на период на који је издата дозвола за експерименталне активности. Министар ближе прописује садржину потврде из става 2. овог члана.

Унете измене у складу су са већ предложеним изменама датим за члан 38., које за последицу имају измене (подвучене у тексту измене) у односу на важећи члан

Примедба није прихваћена јер не постоји конкретан предлог.

165. Члан 25. став 2 (члан 62. постојећег Закона)

Овај став, како је предложено, отвара простор за слободно тумачење и подложен је манипулацијама. Мишљење је да овај став треба да буде посебно прецизиран како би се избегло да се у два предмета (захтева за издавање дозволе) од стране надлежног органа траже различита одобрења и сагласности, како је то до сада, неретко био случај.

Предлаже се да у ставу 3. у тачки 8) после речи: “у складу са законом” додаје се отворена заграда и речи: “(употребну дозволу, извод из катастра непокретности, доказ о власништву над објектом, водну дозволу, водну сагласност и друге дозволе и сагласности)”; Предлог: Изменити предлог и таксативно навести СВА потребна одобрења и сагласности других надлежних органа као и навести законски основ за такав захтев.

Предлог је делимично прихваћен.

166. Члан 25. Нацрта (члан 62. важећег Закона)

Ово је већ предмет претходних чланова у којима су прописана и изузећа од обавеза тако да нема потребе на овакав уопштен начин понављати обавезу јер је у супротности са претходним члановима у којима су прописана изузећа. - Битно је брисати нарочито у случају да се депоновање сопственог отпада произвођача отпада сматра за делатност управљања отпадом за коју се прибавља дозвола за управљање отпадом, пошто би ово били нови обвезници за дозволу за управљање отпадом у односу на све раније измене и допуне Закона о управљању отпадом. Тада би многа постојећа постројења по први пут прибављала дозволу за управљање отпадом а многа од њих немају прибављену водну дозволу као и велика већина објеката у Србији. Тиме би им био забрањен рад према одредбама закона о овлашћењу и дужностима инспектора, јер не могу да прибаве дозволу за управљање отпадом а због недостатка водне дозволе. При томе у случају ове забране због недостатка водне дозволе не би се постигла сврха одредбе о издавању дозволе за управљање отпадом јер се не би прописали услови за отпад, заштиту ваздуха, подземних вода, нити за испуштање отпадних вода који и утичу на квалитет површинских вода. - Надлежност за издавање водне дозволе није исто подељена као надлежност за издавање дозволе за управљање отпадом па нема потребе да државни орган надлежан за издавање дозволе за управљање отпадом сада условљава и успорава спровођење мера заштите животне средине због документације коју издаје и контролише други надлежни орган према одредбама Закона о водама. Значи други надлежни орган и друга инспекција имају овлашћење забране рада објеката без водне

дозволе према члану 202. став 1. тачка 1) Закона о водама, они примењују прописе па је погрешно да други државни орган који није надлежан спроводи политику надлежног органа на још строжији начин.

- Водна дозвола није услов ни за издавање грађевинске и употребне дозволе из Закона о планирању и изградњи, што се види из члана 119. Закона о водама који изричито прописује: „Водна сагласност из става 1. овог члана није услов за издавање грађевинске дозволе и употребне дозволе.“ За потребе прописивања услова у водној дозволи су више него довољни водни услови из члана 118а Закона о водама, који ово прописује за грађевинску дозволу .

У члану 62. став 1 :“ Оператери постројења за третман, односно складиштење, поновно искоришћење и одлагање отпада подносе захтев за издавање дозволе“, треба брисати. У члану 62. став 3. тачка 8) који гласи: „копије одобрења и сагласности других надлежних органа, издатих у складу са законом (употребну дозволу, извод из катастра непокретности, доказ о власништву над објектом, водну дозволу, водну сагласност и друге дозволе и сагласности)“ се брише .

Предлог није прихваћен. Намера је да се ближе пропишу услови за издавање дозволе, а не да се врши контрола прописана другим законом.

167. Члан 25. Нацрта (члан 62. важећег Закона)

Требало би навести које друге дозволе и сагласности (могуће додати на крају члана и друге дозволе и сагласности по захтеву надлежног органа), уколико је достављена водна дозвола нема потребе да се доставља водна сагласност.

У члану 25. Нацрта закона у ставу 3. којим се допуњује члан 62. став 3. тачка 8) Закона о управљању отпадом, након речи: „водну дозволу“ потребно је брисати речи: „водну сагласност и друге дозволе и сагласности)“.

Примедба је делимично прихваћена тако што је измењен предлог у нацрту закона.

168. Члан 25. Нацрта (члан 62. важећег Закона, став 3, тачка 8)

У складу са Законом о планирању и изградњи и Законом о озакоњењу регистрована делатност може се обављати и у објектима који су озакоњени, уколико је намена објекта у складу са делатношћу која се у њима обавља те треба навести да се доставља употребна дозвола или решење о озакоњењу.

У чл. 25. Нацрта је прописано да се у члану 62. Закона ставу 3. у тачки 8) после речи: „у складу са законом” додаје се отворена заграда и речи: „(употребну дозволу, извод из катастра непокретности, доказ о власништву над објектом, водну дозволу, водну сагласност и друге дозволе и сагласности)”; Предлаже се измена на следећи начин: У члану 62. Закона у ставу 3. у тачки 8) после речи: „у складу са законом” додаје се отворена заграда и речи: „(употребну дозволу или решење о озакоњењу, извод из катастра непокретности, доказ о власништву над објектом, водну дозволу, водну сагласност и друге дозволе и сагласности)“;

Примедба је делимично прихваћена тако што је измењен предлог у нацрту закона.

169. Члан 27. Нацрта (Члан 62, став 8. важећег Закона)

Како је операција управљања отпадом један од основних података који се уносе у захтев за издавање дозволе за управљање отпадом којим се и одређује начин поступања са отпадом и у самој дозволи је потребно унети операцију управљања отпадом ради усклађивања са важећим подзаконским актима.

У члану 27. Нацрта прописано је да се у чл. 62. Закона у ставу 8. Речи: „врсту и висину финансијске гаранције или другог инструмента за покриће трошкова управљања отпадом“ замењују се речима: „за управљање отпадом“. Предлаже се измена на следећи

начин: У члану 64. став 2. После тачке 9) додаје се нова тачка 10) и гласи: 10) операцију управљања отпадом.

Примедба је прихваћена тако што је измењен текст.

170. Члан 28. Нацрта (Члан 67. постојећег Закона)

Дужину трајања мере забране обављања делатности треба да одређује надлежни орган у поступку којим се оператеру одузима дозвола, у зависности од околности случаја, те је предлог да се мера изриче у трајању до 5 година, а период трајања за сваки појединачни случај да цени надлежни орган

У члану 28. Нацрта прописано је да се у чл. 67. Закона после става 3. додаје нови став 4. који гласи: „Решењем о одузимању дозволе изриче се заштитна мера забране обављања делатности управљања отпадом у року од пет година.“ Предлаже се измена на следећи начин: „Решењем о одузимању дозволе изриче се заштитна мера забране обављања делатности управљања отпадом у трајању до пет година.“

Примедба није прихваћена јер је намера да се забрани обављање делатности на период од пет година, а не да се остави на оцену надлежном органу такав временски период.

171. Члан 29. Нацрта (члан 68. важећег Закона)

Нема потребе да се издаје нова дозвола приликом набавке нових возила за транспорт (дозвола прописује под којим условима се врши транспорт), с обзиром да Министарство заштите животне средине није надлежно да контролише исправност возила већ Министарство саобраћаја, о чему се издаје одговарајућа документација. Довољно је да је возило у власништву или закупу (да је наведено у лиценци за транспорт), лица на ког гласи дозвола, и да задовољава услове за транспорт отпада прописане дозволом (нпр. АДР...).

У члану 29. Нацрта закона којим се мења члан 68. Закона о управљању отпадом, у ставу 2. потребно је брисати речи: „промене возила којима се врши транспорт отпада“. Остали део текста остаје не промењен.

Примедба није прихваћена, возила су неопходна за навођење приликом транспорта за сопствене потребе и у сврху измене дозволе неопходно је навести којим возилима се отпад може или не може превозити.

172. Члан 30. Нацрта (члан 70. став 1.)

Члан 30. Нацрта (Члан 70. важећег Закона) Законом није прецизирано да у дозволи за сакупљање и транспорт опасног отпада треба да буду наведена возила у власништву превозника, њихови АДР сертификати (уколико је потребно, у зависности од отпада) и остала документација, која је уређена прописима из транспорта опасне робе. Како се чланом 64. (Садржај дозволе) важећег Закона о управљању отпадом утврђују услови за управљање отпадом у постројењу за третман, односно складиштење, поновно искоришћење и одлагање отпада, односно садржај дозволе, сматрамо да закон треба да дефинише и садржај дозволе за сакупљање и транспорт отпада са свим релевантним подацима.

Наведено је само за захтев: “Захтев за издавање дозволе за транспорт отпада из става 1. овог члана садржи податке о подносиоцу захтева, регистрацији за обављање делатности, врсти отпада, превозним средствима, као и друге податке на захтев надлежног органа за издавање дозволе. Привредна друштва и предузетници, приликом ангажовања оператера за сакупљање и транспорт немају увид у захтев, већ у издату дозволу. У претходном периоду то није био случај, то јест возила углавном нису била наведена у дозволи оператера, а неки од оператера су за транспорт опасног отпада достављали АДР сертификате за возила која су у власништву других фирми

Нацрта закона којим се мења члан 70. став 1. Закона о управљању отпадом је потребно прецизније уредити и допунити

Примедба није прихваћена нема конкретног предлога

173. Члан 30. Нацрта (члан 70. став 1.)

У закону, али ни у Нацрту није одређено значење израза „кабасти отпад“ и „мешани комунални отпад“ што је неопходно уколико се пропише изузеће од обавезе прибављања дозволе за тај отпад. Чланом 5, ст.1, тачка 3) Закона центар за сакупљање отпада дефинисан је као место одређено одлуком јединице локалне самоуправе на које грађани доносе отпад и кабасти отпад (намештај, бела техника, баштенски отпад, материјал погодан за рециклажу, укључујући и опасан отпад из домаћинства). Узимајући у обзир наведено, изразе „кабасти отпад“ и „мешани комунални отпад“ је неопходно дефинисати у закону уколико се за њихово сакупљање прописује изузеће од обавезе прибављања дозволе за сакупљање. Уколико израз „кабасти отпад“ и/или „мешани комунални отпад“ обухватају и белу технику (или неки други опасан отпад из домаћинства), односно посебне токове отпада предложено решење биће у супротности са одредбама закона које прописују да су за поступање са опасним отпадом, белом техником (али и другим отпадом који спада у посебне токове отпада) прописане посебне мере, односно услови и да сакупљање тог отпада може обављати само лице које поседује дозволу за сакупљање отпада издату у складу са овим Законом. За сакупљање опасног отпада, односно посебних токова отпада морају се прописати посебне мере, односно услови како је то и прописано Законом, иако према каталогу отпада припадају групи комунални отпади. Нацртом је предвиђено да уколико произвођач отпада транспортује сопствени неопасни отпад у постројење које има дозволу за управљање отпадом, користећи своја транспортна средства, количине отпада не смеју да прелазе 300 килограма по једној пошиљци. Предложено решење није одрживо јер би произвођачи отпада који желе да транспортују сопствени неопасан отпад у постројење, уместо у једној пошиљци, отпад слали у три пошиљке, док би оператери за исти отпад морали да сачињавају додатну документацију и да понављају процедуре те из разлога економичности предложено решење не треба усвојити.

Нацртом је предвиђено и изузеће од обавезе прибављања дозволе ако физичка лица сакупљају разврстани неопасни отпад на територији јединица локалне самоуправе. Да би се искључила могућност различите примене написаног, предлог је да се наведе реч „више“. Уколико се овде мислило и даље на једну јединицу локалне самоуправе, потребно је прецизирати одредбу јер физичка лица односно индивидуални сакупљачи могу да се налазе на територији између две или више општина односно постројење за третман или складиштење где испоручују отпад, може да се налази на територији друге јединице локалне самоуправе, те објаснити формулацију „на територији јединица локалне самоуправе“.

У члану 30. Нацрта прописано је да се члан 70. Закона мења на начин како је наведено у Нацрту, те се предлаже измена на следећи начин: „Члан 70. Дозвола за сакупљање и/или транспорт отпада издаје се привредном друштву, предузетнику или другом правном лицу које испуњава услове прописане овим законом, као и законом којим се уређује превоз у јавном саобраћају и законом којим се уређује транспорт опасне робе. Дозвола за сакупљање и/или транспорт отпада се не издаје уколико: 1) произвођач отпада транспортује сопствени неопасни отпад у постројење које има дозволу за управљање отпадом не мора исходovati дозволу за транспорт отпада користећи своја транспортна средства, а количине отпада не прелазе 1000 килограма по једној пошиљци; 2) лице преноси отпад из свог домаћинства у контејнере, центре за сакупљање или у постројење за управљање отпадом или враћа амбалажу или искоришћене производе

произвођачу или продавцу; 3) физичка лица односно индивидуални сакупљачи отпада сакупљају разврстани неопасни отпад на територији више јединица локалних самоуправа; Дозвола из става 1. овог члана не издаје се комуналном предузећу или другом правном лицу, које врши сакупљање и/или транспорт, отпада са пијаца и остатака од чишћења улица, уколико поседују, одговарајућу опрему за сакупљање наведеног комуналног отпада, као и специјализована возила за транспорт наведеног отпада. Захтев за издавање дозволе за сакупљање отпада из става 1. овог члана садржи податке о подносиоцу захтева, регистрацији за обављање делатности, врсти отпада, локацији и опреми за сакупљање предметног отпада, уговору са оператером за складиштење и/или третман предметног отпада, уговор са превозником предметног отпада. Захтев за издавање дозволе за транспорт отпада из става 1. овог члана садржи податке о подносиоцу захтева, регистрацији за обављање делатности, врсти отпада, превозним средствима, као и друге податке на захтев надлежног органа за издавање дозволе. Уколико се врши транспорт опасног отпада, захтев обавезно садржи и податке о лицима која управљају транспортним средствима, саветнику за транспорт опасног отпада, одговарајућу полису осигурања, као и податке о опреми у складу са посебним прописом. Дозволом из става 1. овог члана утврђују се обавезне мере поступања приликом сакупљања, односно транспорта инертног, неопасног и опасног отпада, у складу са одредбама овог закона и других прописа. Дозвола из става 1. овог члана издаје се на период од пет година и може се обновити.”

Примедба није прихваћена јер је намера да се дозвола не издаје за возила која превозе сопствени отпад тежине до 300 килограма, чиме се врши усаглашавање са законом о превозу робе у друмском саобраћају.

174. Члан 30. Нацрта (Члан 70. важећег Закона)

Предлажемо брисање тачке 1 става 2 у члану 70 јер сматрамо да треба задржати претходно законско решење дефинисано истим чланом у ставу 1 тачка 1 којим се од издавања дозволе за транспорт изузимао произвођач отпада ако сам произвођач отпада транспортује отпад у постројење за управљање отпадом које за то има дозволу, користећи своја транспортна средства, а количине отпада не прелазе 1000 килограма по једној пошиљци, искључујући опасан отпад.

Предлаже се брисање тачке 1. става 2. члана 70. која гласи: Произвођач отпада транспортује сопствени неопасни отпад, користећи своја транспортна средства, а количине отпада не прелазе 300 килограма по једној пошиљци.

Примедба није прихваћена јер је намера да се дозвола не издаје за возила која превозе сопствени отпад тежине до 300 килограма, чиме се врши усаглашавање са законом о превозу робе у друмском саобраћају

175. Члан 71. важећег Закона

НАПОМЕНА: измена није обухваћена актуелним изменама и допунама Нацрта ЗУО Потребно је омогућити увоз неопасног отпада за поновно енергетско искоришћење. То треба омогућити само за постројења која поседују интегрисану (ИППЦ) дозволу, као потврду испуњености услова за обављање активности које могу имати значајан утицај на животну средину. Прекогранично кретање отпада врши се у складу са овим законом и другим прописима. Прекогранично кретање отпада прати документација о кретању од места где је кретање почело до коначног одредишта у складу са националним и међународним стандардима и међународним прописима који се односе на прекогранични промет. Отпад за чији третман односно поновно искоришћење или одлагање на еколошки прихватљив и ефикасан начин нема техничких могућности и

постројења у Републици Србији, извози се. Неопасан отпад се може увозити ради третмана односно поновног искоришћења под условом да постоји постројење за третман односно поновно искоришћење тог отпада. Забрањен је увоз отпада ради одлагања и поновног искоришћења у енергетске сврхе, осим у случајевима из члана 38. став 9. – 11. овог закона. Забрањен је увоз опасног отпада. Изузетно од одредбе става 6. овог члана поједине врсте опасног отпада које су потребне као секундарне сировине прерађивачкој индустрији у Републици Србији, у складу са националним циљевима прераде тих отпада, могу се увозити на основу дозволе коју издаје министарство. Увоз опасног отпада из става 7. овог члана може се дозволити под условом да постоји постројење за прераду или за поновно искоришћење у енергетске сврхе тог отпада за чији рад је издата дозвола, у складу са законом. Прекогранично кретање отпада врши се под условом да се отпад пакује, обележава и транспортује на начин којим се обезбеђују услови за најмањи ризик по здравље људи и животну средину. Лице које има својство превозника у складу са законима којима се уређује међународни превоз у јавном саобраћају мора поседовати акт којим се утврђује испуњеност услова за отпочињање и обављање јавног превоза ствари и уверење о оспособљености за обављање међународног јавног превоза. Влада одређује поједине врсте опасног отпада које се могу увозити као секундарне сировине. Измене су дате у складу са предложеним изменама за члан 38, па се у складу са тим мора последично извршити и измена члана 71.

Примедба није прихваћена јер члан није био предложен у нацрту.

Nacionalna alijansa za lokalni i ekonomski razvoj – NALED

176. Додавање новог члана којим би се дефинисало управљање отпадом од хране, тако да гласи:

Управљање отпадом од хране

Члан хх

Отпад од хране, у смислу овог закона, јесте кухињски отпад који настаје обављањем делатности припремања и послуживања хране, као и других делатности чијим обављањем стално или повремено настаје отпад од хране, односно храна која је неупотребљива за сврху за коју је првобитно била намењена.

Забрањено је:

- (1) мешати отпад од хране са другим отпадом, ако је због мешања онемогућена његова прерада;
- (2) мешати отпад од хране са споредним производима животињског порекла категорије 1, 2 или 3;
- (3) сећи, дробити или млети те разређивати са наменом да се са отпадним водама одводи у јавну канализацију, септичке јаме, непроточне септичке јаме или директно у воде;
- (4) мешати са мешаним комуналним отпадом и другим одвојено сакупљеним фракцијама;
- (5) дехидрирање отпада од хране из угоститељства ако се отпадне воде одводе у канализацију индиректно преко сепаратора масти, а садржина наталожених супстанци у одводним отпадним водама без додатног разређивања прелази 40 мл/л;
- (6) транспортовати отпад од хране са робом широке потрошње, са храном, намирницама, пакованим намирницама у оригиналној амбалажи или са храном која је спремна за расподелу на месту другачијем од места где је била припремљена.

Произвођач отпада од хране, у зависности од количине отпада коју произведе, дужан је да обезбеди да се отпад од хране сакупља одвојено од других врста отпада на за то одговарајућем месту на начин да се обезбеди очување здравља људи и животне средине до предаје ради третмана лицу које за то има дозволу.

Власници и/или други држаоци отпада од хране који нису произвођачи отпада од хране из угоститељства дужни су да отпад предају лицу које врши сакупљање и третман.

Лице које врши сакупљање и третман отпада од хране мора да има дозволу, да води и чува евиденцију о отпаду од хране и о количини која је сакупљена или третирана, као и о коначном одлагању остатака после третмана и податке о томе доставља Агенцији.

Отпад од хране који настаје обављањем угоститељске и сродних делатности у којима се у просеку припрема више од 50 obroka дневно на годишњем нивоу сакупља се ради прераде и добијања биогорива.

Власници и/или други држаоци отпада од хране дужни су да отпад од хране које настаје припремом хране сакупљају одвојено од другог отпада и предају лицу које има дозволу за сакупљање, односно третман отпада од хране.

Министар ближе прописује услове, начин и поступак управљања отпадом од хране.

У складу са додатим чланом неопходно је и доношење правилника о поступању са биоразградивим кухињским и отпадом који настаје обављањем делатности припремања и послуживања хране.

Упоредо са прописивањем на јасан, потребан и потпун начин обавезе раздвајања отпада од хране од комуналног отпада, изменама и допунама Закона о управљању отпадом неопходно је одредити и надлежност инспекција за инспекцијски надзор у овој области, односно по овим питањима.

Према нашем мишљењу, за инспекцијски надзор над извршавањем обавеза у оквиру управљања отпадом од хране, које би биле уређене изменама и допунама Закона о управљању отпадом и пратећим Правилником, надлежне би биле инспекције које су надлежне за безбедност хране у саставу Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде и Министарства здравља, свака за објекте у свом делокругу, сагласно Закону о безбедности хране и Правилнику о врсти хране и начину вршења службене контроле, а по принципу који је у примену у Европској унији: „један објекат – једна инспекција, тј. један инспектор“. Ове инспекције проверавају и успостављање и примену ХАЦЦП система, који обухвата и хигијенски исправно руковање отпадом код субјеката у пословању храном. У том светлу, Закон о безбедности хране кроз више одредаба указује на заштиту животне средине, што поставља и међу своје циљеве (члан 3). Надлежност инспекција за безбедност хране у саставу Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде по предметним питањима би ваљало утврдити изменама и допунама Закона о управљању отпадом. За остала питања би била надлежна инспекција за заштиту животне средине, и то инспекција јединице локалне самоуправе – општине, града и града Београда у вршењу поверених послова, у складу са чланом 84. ст. 3. и 4. Закона о управљању отпадом (инспекцијски надзор над активностима сакупљања и транспорта инертног и неопасног отпада, односно над радом постројења за третман, односно складиштење, поновно искоришћење и одлагање инертног и неопасног отпада за које надлежни орган издаје дозволу на основу Закона о управљању отпадом).

Поред сарадње, координације и међусобног обавештавања инспекција, како је то прописано у Закону о инспекцијском надзору и Закону о државној управи, прописано је и право надзираног субјекта да ако више инспекција врши заједнички надзор, надзирани субјекат има право да инспектору ускрати давање података и изјава које је дао једном од инспектора у том надзору (члан 20. став 3. Закона о инспекцијском надзору).

Потрено је указати и на то да је инспектор дужан да, у складу са чланом 30. Закона о инспекцијском надзору, ако нађе да је надзирани субјекат повредио закон или други пропис чију примену надзире друга инспекција, према свом знању и искуству, о стању које је затекао састави записник, којег без одлагања прослеђује инспекцији у чијем делокругу је делатност коју обавља или активност коју врши надзирани субјекат, ради предузимања радњи и мера из делокруга те инспекције, односно вршења заједничког инспекцијског надзора или сарадње у обављању послова.

Предлог се не прихвата јер у овој фази доношења закона није могуће вршити додавање новог члана.

177. У члану 4. став 2. тачка 2): „споредне производе животињског порекла, укључујући и добијене производе на које се примењују прописи у области ветеринарства, осим оних који су намењени за инсинерацију (спаљивање), одлагање или коришћење у постројењима за биогаз или постројењима за компостирање

Предлог се не прихвата јер је ова тачка уређена на предлог Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде.

178. Изменити члан 4. став 1. тачка 7) да гласи: „материјале који потичу из биљне производње и шумарства, или се користе за производњу енергије....

Предлог се не прихвата јер је ова тачка пренета из Оквирне директиве о отпаду

179. Изменити члан 5 тачка 2) да гласи: „био отпад јесте биоразградиви отпад из башти, паркова, са јавних површина, од хране, кухињски отпад из домаћинства, угоститељских, малопродајних и veleпродајних објеката и сличан отпад из производње прехранбених производа и производа намењених исхрани животиња

Предлог се прихвата, у закон се уноси 2) *био отпад* јесте биоразградиви отпад из башти, паркова, од хране, кухињски отпад из домаћинства, ресторана, угоститељства и малопродајних објеката и сличан отпад из производње прехранбених производа **И ПРОИЗВОДА НАМЕЊЕНИХ ИСХРАНИ ЖИВОТИЊА**

180. Изменити члан 5. тачка 5) да гласи: „депонија јесте место за коначно санитарно одлагање отпада на површини или испод површине земље, уређена у складу са прописима који уређују изградњу, коришћење и затварање депоније

Предлог се не прихвата јер не постоји пропис из коментара са којим је у односу на предлог потребно поступати.

181. Изменити члан 5. тачка 7) да гласи: „индустријски отпад јесте отпад настао у индустријском постојењу или објекту, или се налази на локацији на којој се налази или се налазило индустријско постројење или објекат, осим...

Предлог се не прихвата, јер би заменио досадашњу дефиницију која се односи на целу локацију индустријског постројења, или на другу локацију где је отпад одношен, а да то није конкретно објекат.

182. Изменити члан 5., тачка 13) тако да се из дефиниције избацује амбалажни отпад. Дефинисати кабасти и мешани комунални отпад.

Предлог се не прихвата Правилником о класификацији отпада су прописани кабасти и мешани комунални отпад, а такође и амбалажни из комуналног.

183. Члан 5. тачка 13) комунални отпад, иза речи „сакупљени отпад“ додају се речи „ из комерцијалне делатности и из других извора

Предлог се не прихвата, јер се комунални и комерцијални отпади разликују, по пореклу, дефиницији, начину управљања и тд.

184. Чланом 5. тачка 14) Сагласност јединице локалне самоуправе није потребно тражити у случају да оператер третман обавља на локацији на којој већ испуњава све услове за третман исте врсте отпада јер у поступку добијања дозволе за третман отпада оператер већ доказује испуњености услова који су неопходни (ЈЛС даје мишљење о делатности за коју је оператер поднео захтев за издавање дозволе за управљање отпадом и пре самог издавања дозволе

Примедба 1. није прихваћена јер је намера законодавца била управо обавеза добијања сагласности јединице локалне самоуправе да се на њеној територији обавља делатност третмана отпада у мобилном постројењу

185. Члан 5. тачка 14) мобилно постројење, неопходно је додати да се мобилно постојење користи и ради санације загађења локације

Предлог се не прихвата, услови рада и остали захтеви биће разрађени у Правилнику о мобилним постројењима за третман отпада.

186. Изменити члан 5. тачка 15б) да гласи: „одвојено сакупљање јесте сакупљање отпада при чему се различите врсте сакупљеног отпада складиште одвојено према врсти и утврђеном карактеру отпада тако да се омогући њихов засебан третман

Предлог се не прихвата, одвојено складиштење се прописује подзаконским актом у коме се већ наводи да се отпад складишти одвојено за потребе будућег третмана.

187. Изменити члан 5. тачка 22) тако што се брише „и други отпад
Предлог је прихваћен

188. Изменити члан 5. тачка 22) „Било који отпад који захтева посебне мере предострожности за третман поновним искоришћењем или одлагањем, укључујући претходну припрему за поновно искоришћење или одлагање, због његове природе, количине, запремине, потенцијала реакције и/ или потенцијала да изазове штетан ефекат по животну средину или здравље. Примери укључују истрошене батерије и акумулаторе, отпадна уља, отпадне гуме, отпад од електричних и електронских производа, отпадна возила, амбалажни отпад, отпадне флуоресцентне цеви које садрже живу, отпад из производње титан диоксида, фармацеутски и медицински отпад, ПЦБ и ПЦБ отпад, отпад од азбеста, ПОП с отпад и други отпад.“

Предлог није прихваћен – не може посебан ток отпада да буде било који отпад. Из разлога тачног навођења врста посебних токова отпада извршена је измена ове тачке.

189. Члан 5. тачка 22) посебни токови отпада, у загради после речи „ амбалажни отпад“, додају се речи, „асфалтни отпад“, после којих се настављају речи отпадне флуоресцентне цеви.....,

Предлог није прихваћен –јер не постоји ”асфалтни отпад” у Правилнику о категоријама, испитивању и класификацији отпада. Свакако, на отпад од асфалта из групе 17 биће примењен подзаконски акт који се односи на грађевински отпад.

190. У члану 5. тачка 25а) Појаснити: произвођач не мора продавати производ, може га услужно производити за друго правно лице.

Предлог није прихваћен – не може се законом о управљању отпадом прописивати услужна делатност. Произвођач производа је практично свако ко пласира неки производ на тржиште у Републици Србији.

191. Члан 5. тачка 27) „свака операција”, додаје се заграда и речи: „(R2 до R10 и R12)”

Предлог није прихваћен – операције поновног искоришћења су прописане Европским каталогом.

192. У члану 5. тачка 28) дефинисати привремено складиштење.

Предлог није прихваћен привремено складиштење је дефинисано боље у чл 36 где је одвојено од других начина складиштења.

193. У тачки 29). члана 5. укида се појам физичког лица и уводи појам предузетника, а онда у члану 30., који мења члан 70. наводи да физичко лице, односно индивидуални сакупљач не мора да има дозволу за сакупљање.

Предлог није прихваћен – није реч о истом физичком лицу, у члану 70 се ослобађа одговорности прибављања дозволе.

194. Члан 5. тач. 31) и 32) превести дефиниције или процесе инсинерације и ко-инсинерације прилагодити намени постројења:

Предлог није прихваћен – јер су дефиниције из тач 31) и 32) пренете из ИЕД директиве

195. У оквиру члана 5. тачка 32. навести да је су-спаљивање третман отпада током ког се отпад спаљује са неким другим горивом у одређеном односу. Без мешања са другим горивом, није у питању су-спаљивање.

Предлог није прихваћен – јер у дефиницији у ИЕД директиве се наводи: КОЈИ КОРИСТИ ОТПАД КАО ОСНОВНО ИЛИ ДОДАТНО ГОРИВО. Конкретно, горива се не мешају већ се користе на основу студије, технолошког пројекта и др.

196. Члан 5. тач. 38)-41) брисати.

Предлог није прихваћен потребно је додатно дефинисати ове врсте третмана отпада.

197. Члан 5 тачка 35) – јасније дефинисати третман отпада.

Предлог није прихваћен – сматрамо да је термин јасно дефинисан а предлагач није дао предлог.

198. Члан 4.

Допунити у члану 8в. тачка 4) да материја или предмет неће имати штетнији утицај на животну средину или здравље људи од новопроизведене материје;

Предлог није прихваћен јер није јасно шта је предлагач овим хтео да каже.

199. Члан 7.

Члан 16. став 3. тачка 6) изменити да гласи: „податке о опреми, инсталацијама и објектима у постројењу која се користи ради спречавања и контроле загађења;“

Предлог није прихваћен. У смислу дефиниција Закона о планирању и изградњи ”опрема је појединачни уређај, машина, процесна инсталација и други производ од којих се састоји постројење, који могу бити и самостално уграђени у објекат ради технолошког или другог процеса којем је објекат намењен.”

200. Члан 16. став 3., тачка 7): „план вршења мониторинга рада постројења“
Предлог је делимично прихваћен, тако да тачка 7) гласи:
„7) ПЛАН ВРШЕЊА МОНИТОРИНГА РАДА ПОСТРОЈЕЊА, ПОДАТКЕ О
УРЕЂАЈИМА ЗА МОНИТОРИНГ РАДА ПОСТРОЈЕЊА И ПЕРИОДИМА
ИЗВЕШТАВАЊА О МОНИТОРИНГУ”

201. Члан 16. став 3, тачка 8): „податке о мерама које се предузимају у
прелазном режиму рада постројења и/или нестабилном начину рада постројења.“
Предлог није прихваћен, мере прописује надлежни орган који издаје дозволу за рад.

202. Члан 16. став 6. брисати.
Предлог није прихваћен, јер је оператер у обавези да наведе додатне елементе у радном
плану, ако планира да врши термички третман отпада.

203. Члан 16. став 7. допунити: За несанитарне депоније-сметлишта израђују
се Пројекти ремедијације и рекултивације, у складу са законом о заштити животне
средине, овим законом и посебним прописом, на које сагласност даје министарство, а за
несанитарне депоније сметлишта које се налазе на територији аутономне покрајине
надлежни орган аутономне покрајине.
Није дат конкретан предлог, само је цитирана одредба из нацрта Закона.

204. Члан 26. став 1. тачка 2) прописати електронско издавање Извештаја о
испитивању отпада као и електронско чување истих.
Предлог није прихваћен – сматрамо да је у овом моменту то превелика измена и да
изискује измену и других чланова закона и подзаконских аката

205. У члану 26. став 1. тачка 6) допунити да гласи: „ПРИВРЕМЕНО
складишти отпад на начин који не утиче на здравље људи и животну средину и обезбеди
услове да не дође до мешања различитих врста отпада, као ни излагања отпада
атмосферским падавинама што може довести до загађења процедних вода и земљишта,
и негативно утицати на ефикасност третмана отпада; излагања ветру, што може довести
до разношења отпада по околини и емисије прашкастих материја и непријатних мириса.“
**Предлог није прихваћен, ово се прописује планом управљања отпадом код
произвођача отпада**

206. У члану 26. став 2.: „Произвођач отпада није у обавези да прибави дозволу
за привремено складиштење сопственог отпада, који је настао у поступку обављања
његове основне регистроване делатности на локацији на којој је отпад настао”.
Избрисати основне, додати регистроване.
Предлог делимично прихваћен тако што је измењен део који се односи на делатност.

207. Брисати члан 26. став 3.
Предлог није прихваћен уколико произвођач довози отпад на одређену локацију са
намером да отпад на тој локацији складишти, онда му се за тај објекат и тај начин чувања
отпада морају прописати мере.

208. Додатно појаснити члан 26. Закона о изменама и допунама у погледу
привременог складиштења.
Предлог није прихваћен јер предлагач није јасно навео шта је потребно додатно
појаснити.

209. Члан 30. став 1. после тачке 4) додаје се нова тачка 5) која гласи: „5) успостави оперативни мониторинг параметара стања животне средине“.

Предлог је прихваћен

210. Члан 36: „Досадашњи став 4. који постаје став 5. мења се и гласи: „Отпад не може бити привремено складиштен на локацији произвођача, власника и/или држаоца отпада дуже од 36 месеци по чијем се истеку отпад мора предати на третман, односно поновно искоришћење или одлагање.“ Период привременог складиштења од 36 месеци на локацији произвођача је предуг период привременог складиштења опасног отпада са аспеката ризика и безбедности.

Предлог није прихваћен ова активност је прописана Оквирном директивом о отпаду.

211. У члану 36. скратити период привременог складиштења на локацији произвођача на максимум 12 месеци. Што се тиче осталих власника и /или држаоца опасног отпада, не и произвођача опасног отпада, они би требало да имају дозволу за складиштење опасног отпада, што значи и да испуњавају све услове складиштења опасног отпада чиме се смањује ризик по животну средину и здравље. Обзиром на дужину процеса на пр. добијања дозвола за извоз опасног отпада њима је могуће продужити дужину складиштења до 18 месеци, са могућношћу продужења 120 дана ако су у поступку добијања дозволе за извоз опасног отпада.

Предлог није прихваћен активност складиштења отпада до 36 месеци је прописана Оквирном директивом о отпаду.

212. Да ли се под привременим складиштењем подразумева и доношење амбалаже на локације ретаил-а или неке друге локације у случају увођења депозитног система? Уколико да, онда ово упућује на потребу да се за све локације вади дозвола за привремено складиштење отпада. Ова дозвола се не издаје на месту настанка отпада према члану 13 који мења члан 34, али се ово не односи на случај депозита јер отпад не настаје у ретаил-у...

Предлог није прихваћен, депозитни систем је предмет Закона о амбалажи и амбалажном отпаду

213. Избрисати нови став 5. у оквиру члана 37.: „Третман опасног отпада може да се врши само у мобилном постројењу за чији је рад издато решење о сагласности на студију о процени утицаја.“

Предлог није прихваћен, намера је да се за све активности третмана опасног отпада мора вршити процена утицаја на животну средину.

214. Члан 39. став 1. изменити тако да гласи: „Физичко-хемијски третман отпада обухвата физичке, физичко-хемијске и хемијске процесе којима се умањују опасне катактеристике отпада или се отпад преводи из опасног у неопасан отпад у складу са најбоље доступним техникама (БАТ)“

ПРЕДЛОГ ЈЕ ДЕЛИМИЧНО ПРИХВАЋЕН тако што је измењен нацрт.

215. Члан 41. став 5. тачка 2) изменити да гласи: „да емисије загађујућих материја и топлотне енергије у ваздух и воде не прелазе граничне вредности емисија загађујућих материја у ваздух и граничних вредности емисија загађујућих материја при испуштању отпадних вода, нити доводе до прекорачења максимално дозвољених температура отпадних вода у ваздух“

Предлог није прихваћен, јер није разумљив, а посебно последња реченица

216. У члану 41. став 5. тачка 4) изменити: 4) да је приликом термичког третмана отпада добијена топлота употребљена за производњу електричне енергије, когенерацијску производњу топлотне и електричне енергије, производњу процесне паре, даљинско грејање или је другачије ефикасно искоришћена, да се произведена топлота која се добија термичким третманом тако што се брише „да се произведена топлота која се добија термичким третманом“.

Предлог се прихвата, тако што се брише реченица „да се произведена топлота која се добија термичким третманом“.

217. Члан 41. став 6. тачка 3) изменити тако што се додаје: „граничне вредности емисије полихлорованих бифенила, диоксида, фурана, прашкастих материја, ТОС, ХЦл, ХФ, СО₂, НО_х, тешких метала и..“

Предлог није прихваћен, јер ће све граничне вредности емисија бити прописане Уредбом о термичком третману, као и њихова концентрација.

218. Члан 41. став 6. тачка 5) изменити тако да гласи: податке о рХ вредности, електричној проводљивости, ХПК, БПК₅, укупном азоту и фосфору, органским материјама, угљоводницима, тешким металима, температури, протоку и свим другим параметрима квалитета отпадних вода, захтеваним водним условима од стране надлежних органа

Делимично прихваћено, тако да пише ПОДАТКЕ О РН ВРЕДНОСТИМА, ТЕМПЕРАТУРИ И ПРОТОКУ ИСПУШТАЊА ОТПАДНИХ ВОДА, протоку и свим другим параметрима квалитета отпадних вода, захтеваним водним условима од стране надлежних органа

219. Став 6. у члану 41. брисати.

Предлог није прихваћен, није образложен разлог за брисање.

220. Ст. 7,8,9,10 у члану 41. брисати.

Предлог није прихваћен, није образложен разлог за брисање.

221. Члан 41. став 11. брисати: Влада ближе прописује техничке и технолошке услове за пројектовање, изградњу, опремање и рад постројења, врсте отпада за термички третман отпада, као и друга питања од значаја за рад постројења за термички третман отпада.

Предлог није прихваћен, није образложен разлог за брисање. Додатно, ово је основ за доношење подзаконског акта којим ће се ближе разрадити делатност термичког третмана отпада.

222. Члан 18.

Не мењати члан 42. став 3., који постаје став 4.

Предлог није прихваћен, поштрравају се услови за одлагање отпада....Такође, врши се усклађивање са директивом ЕУ 2018/850 о измени директиве о депонијама 1999/21

223. Члан 19.

У члану 43. став 4. тачка 1) изменити тако што се на крају реченице додаје: “а које поседује дозволу за управљање отпадом издату у складу са овим законом.”

Предлог прихваћен

224. Члан 20.

У члану 51а. уместо термина „отпадни производ“ користити термин „отпад“

Предлог прихваћен: Отпадна жива и живина једињења, као и други отпад који садржи живу могу се складиштити и одложити, уколико су претходно третирани поступком конверзије и/или солидификације

225. Члан 22.

Изменити члан 59а тако да гласи: Влада прописује врсте финансијских гаранција и еквивалентног осигурања којим се обезбеђује обављање делатности управљања отпадом (сакупљање и транспорт, третман, складиштење, поновно искоришћење и одлагање отпада и прекограничног кретања отпада), издаваоце и кориснике, садржину, услове издавања, коришћење и повлачење средстава обезбеђења, поступак извршења, критеријуме за утврђивање висине и начин обрачуна, као и максимални износ осигурања од одговорности за штету према трећим лицима и према животној средини

Предлог се не прихвата, јер ће одређене активности бити разрађене Уредом, на пример коришћење и повлачење средстава обезбеђења, поступак извршења

226. Члан 24.

У члану 60. став 3. ускладити дозволе за изградњу, дозволе за управљање отпадом и интегрисане дозволе.

Предлог се делимично прихвата и врши се усаглашавање у оноликој мери у коликој је то могуће јер се делатности управљања отпадом не везују само за једну конкретну локацију како је то случај у Закону о планирању и изградњи.

227. У члану 61. додати:

Дозвола се не издаје за:

- 1) кретање отпада унутар локације произвођача отпада;
- 2) сакупљање отпада у контејнере или другу опрему за сакупљање отпада из домаћинства у складу са овим законом и законом којим се уређују комуналне делатности;

228. Додаје се део са “овим законом и”

Предлог се не прихвата јер је сакупљање комуналног отпада прописано законом којим се уређују комуналне делатности

У члану 61. став 4. додати нову тачку 8) да гласи: План мониторинга који обухвата утврђивање нултог стања и емисије у ваздух, воду, земљиште, буку, непријатне мирисе, вибрације у току тестирања.

Предлог се не прихвата, јер ће план мониторинга моћи да се успостави тек након тестирања постројења.

229. Члан 25.

У члану 62. став 1. после тачке 8) додаје се тачка 9) која гласи:

„9) уверење о неосуђиваности за предузетника, власника односно заступника правног лица за кривична дела против животне средине”;

Предлог се не прихвата, јер заступник није одговорно лице, он само правно лице заступа пред одређеним органима и за одређене активности.

230. У ставу 3. у тачки 8) после речи: „у складу са законом” додаје се отворена заграда и речи: „(употребну дозволу, односно, решење о озакоњењу, извод из катастра непокретности, доказ о власништву над објектом, водну дозволу, водну сагласност и друге дозволе и сагласности)”;

Додаје се “односно, решење о озакоњењу”

Предлог се не прихвата, део који се односи на употребу објеката је формулисан другачије и са њим је сагласно мгси

231. Члан 27.

Члан 64. став 3. тачка 4) изменити да гласи: податке о пХ вредности, електричној проводљивости, ХПК, БПК5, укупном азоту и фосфору, органским материјама, угљоводницима, тешким металима, температури, протоку и свим другим параметрима квалитета отпадних вода, захтеваним водним условима од стране надлежних органа.

Предлог се делимично прихвата, тако што тачка сада гласи

4) захтеве у вези са пХ вредношћу, температуром и протоком испуштања отпадних вода, укупном азоту и фосфору, органским материјама, угљоводницима, тешким металима, температури, протоку и свим другим параметрима квалитета отпадних вода, захтеваним водним условима од стране надлежних органа;

232. Члан 30.

Усагласити члан 30. са чланом 3. Нацрта

Члан 70.: Дозвола из става 1. овог члана не издаје се комуналном предузећу или другом правном лицу, које врши сакупљање и/или транспорт мешаног комуналног отпада, отпада са пијаца, остатака од чишћења улица и кабастог комуналног отпада, уколико поседују, одговарајућу опрему за сакупљање наведеног комуналног отпада, као и специјализована возила за транспорт наведеног отпада.

Предлог се не прихвата, јер није дат конкретан предлог за евентуално усклађивање.

233. Чланом 5, ст.1, тачка 3) Закона о управљању отпадом центар за сакупљање дефинисан је као место одређено одлуком јединице локалне самоуправе на које грађани доносе отпад и кабаста отпад (намештај, бела техника, баштенски отпад, материјал погодан за рециклажу, укључујући и опасан отпад из домаћинства). Због наведеног појам „кабаста отпад“, али и појам „мешани комунални отпад“ је неопходно дефинисати у закону.

Усагласити члан 30. са чланом 3. Нацрта

Предлог се не прихвата, конкретно се у чл 5. ст. 1 тач 3 дефинишу центри за сакупљање отпада, где се не говори о мешаном комуналном отпаду.

234. Чланом 30. којим се мења члан 70. нејасно је да ли фирма треба да буде регистрована само за транспорт.

Предлог се не прихвата, јасно је да не треба.

235. Тревало би ово другачије дефинисати, с обзиром да је Закон о процени утицаја на животну средину дефинисао следеће:

Студија о процени утицаја на животну средину јесте документ којим се анализира и оцењује квалитет чинилаца животне средине и њихова осетљивост на одређеном простору и међусобни утицаји постојећих и планираних активности, предвиђају непосредни и посредни штетни утицаји пројекта на чиниоце животне средине, као и мере и услови за спречавање, смањење и отклањање штетних утицаја на животну средину и здравље људи.

Ако се зна да је мобилно постројење, мобилно, значи да није везано за подлогу, овим се ограничава рад мобилног постројења, чиме се губи његов смисао ако се тражи процена утицаја на животну средину пошто се мора посматрати локација рада постројења, што би значило да је за сваку локацију рада потребно радити процену утицаја да би се обухватили сви параметри и предвидели штетни утицаји одређених пројеката на живот и здравље људи, флору и фауну, земљиште, воду, ваздух, климу и пејзаж, материјална и културна добра и узајамно деловање ових чинилаца. Ако би се ово изоставило губи се смисао процене утицаја као такве.

Примедба се не прихвата јер се процена утицаја за технолошки процес може и сада захтевати, односно Уредбом није прописано да процена није обавезна. Оператер мобилног постројења, у поступку израде студије би једним актом предвидео све локације рада, као и могуће штетне утицаје...

236. Примедба 4: Члан 25.

У ставу 3. у тачки 8) после речи: „у складу са законом” додаје се отворена заграда и речи: „(употребну дозволу, извод из катастра непокретности, доказ о власништву над објектом, водну дозволу, водну сагласност и друге дозволе и сагласности)”;

Апсолутно је дискриминишуће захтевати власништво над објектом, тј. као услов за рад достављати доказ о власништву над објектом, када постоји правна могућност узимања у закуп објекта на период исти као и важност дозволе за рад.

Потребно је да стоји

Члан 25.

У ставу 3. у тачки 8) после речи: „у складу са законом” додаје се отворена заграда и речи: „(употребну дозволу, извод из катастра непокретности, доказ о власништву над објектом, или уговор о закупу објекта на исти период као и важност дозволе за који се захтев подноси, водну дозволу, водну сагласност и друге дозволе и сагласности)”;

Примедба се не прихвата јер „уговор о закупу објекта“ представља доказ о власништву над објектом у смислу Закона о облигационим односима.

237. Примедба 5: Члан 28.

После става 3. додаје се нови став 4. који гласи:

„Решењем о одузимању дозволе изриче се заштитна мера забране обављања делатности управљања отпадом у року од пет година.“

Ако се узме у обзир да постоји више врста дозвола за управљање отпадом, те да једно правно лице може имати више дозвола, чак и дозволе за рад на више локација, не може се овако дефинисати овај члан, тј. ограничити право на рад у складу са другим дозволама.

Такође, разлози за одузимање дозволе могу бити различити, а без штете по животну средину, тако да не би смели бити разлог за комплетну забрану рада.

Постоји одговарајућа казна за привредни преступ и тиме законодавац треба да се води.

Примедба се не прихвата јер се предлагач водио мерама какве прописује и Закон о привредном преступу.

238. Примедба 6: Члан 29.

Члан 68. мења се и гласи:

Став 2

Лице коме је издата дозвола за сакупљање и/или транспорт отпада је у обавези да поднесе захтев за измену дозволе у случају да дође до промене података из дозволе, односно до промене опреме за сакупљање отпада, промене возила којима се врши транспорт отпада, врсте отпада, пословног имена, правне форме, адресе седишта и других података од значаја.

Ако је лице коме је издата дозвола за сакупљање и транспорт отпада у обавези да измени дозволу ако дође до промене података из дозволе, лице мора да поднесе захтев са подацима који се наводе у члану 30, став 6 који гласи:

Уколико се врши транспорт опасног отпада, захтев обавезно садржи и податке о лицима која управљају транспортним средствима, саветнику за транспорт опасног отпада, одговарајућу полису осигурања, као и податке о опреми у складу са посебним прописом.

То значи да у случају велике флукуације запослених, лице које има дозволу за транспорт, мора за сваку промену лица која управљају транспортним средствима тражити измену дозволе за рад, што представља велико оптерећење приликом рада и додатне непотребне финансијске трошкове.

Примедба се не прихвата јер је прецизно наведено у којим случајевима се дозвола мења. Како се у дозволу не уносе имена возача и запослених, тако се у таквим случајевима не врши измена дозволе.

239. Члан 15.

У члану 39. став 1. мења се и гласи:

„Физичко-хемијски третман отпада обухвата физичке, физичко-хемијске и хемијске процесе којима се умањују или губе опасне катактеристике отпада, односно процесе стабилизације отпада, у складу са најбоље доступним технологијама”

Требало би у појмовнику боље дефинисати значење физичких процеса који се сматрају третманом отпада, а нарочито везано за опасан отпад, тј. да ли се пресовање отпада ради смањења запремине сматра третманом, као и сортирање, и слично, ако не долази до смањења опасних карактеристика отпада. У Правилнику о категоријама, испитивању и класификацији отпада, прилог 6. стоји наведено за R 12 ознаку следеће:

Уколико нема друге одговарајуће R ознаке, ово може укључити припремне операције које претходе операцијама поновног искоришћења, укључујући и претходну прераду као што су, између осталог, демонтажа, сортирање, дробљење, сабијање, балирање, сушење, сечење, припремање, препакивање, одвајање или мешање пре пријављивања за било коју операцију која је наведена од R1 до R11.

Примедба се ДЕЛИМИЧНО прихвата јер ће се дефиниције ових поступака ближе прописати подзаконским актом

РЕГУЛАТОРНИ ИНСТИТУТ ЗА ОБНОВЉИВУ ЕНЕРГИЈУ И ЖИВОТНУ СРЕДИНУ (РЕРИ)

Начелна примедба да Министарство заштите животне средине није изложио нацрт закона на јавни увид у згради надлежног органа, односно да није обавестио јавност о могуности да увид у предметни нацрт закона избрђи у згради надлежног органа па да тако није поступио у складу са чланом 8. Закона о ратификацији Конвенције одступности информација, учешћу јавности у доношењу одлука на правну заштиту у питањима животне средине... **не може се прихватити.**

Наиме чланом 8. Закона о потврђивању конвенције о доступности информација, учешћу јавности у доношењу одлука и праву на правну заштиту у питањима животне средине, између осталог, прописано је да ће свака Страна утврдити довољне временске рокове за ефикасно учешће јавности као и да ће објавити или на други начин ставити на располагање јавности нацрт правила. Даље, прописано је да ће дати јавности могућност да учествује у расправи директно или преко представничких консултативних тела.

Резултат учешћа јавности биће узет у обзир у највећој могућој мери.

Доношењем закључка о спровођењу јавне расправе, објављивањем текста на сајту министарства и порталу е управе као и остављањем довољног рока – а све како је прописано и Пословником Владе министарство је поступило у складу са одредбама члана 8. Закона о потврђивању „Архуске конвенције”

Такође, због актуелне епидемиолошке ситуације, у моменту објављивања Закључка Владе са Програмом јавне расправе, Министарство није било у могућности да прецизно одреди датум одржавања јавне презентације – па је јавност накнадно била обавештена о датуму одржавања исте. Због великог интереса јавности, одражане су две јавне презентације.

Такође, указујемо да се у овом случају ради о изменама и допунама Закона о управљању отпадом, да се врши усаглашавање са прописима ЕУ као и прецизирање одредаба неких чланова за које се указала потреба с обзиром на тешкоће у њиховом спровођењу.

Примедбе у појединостима

240. Примедба на члан 1. Нацрта закона. тачније предлог да се у члану 2. став 1. после тачке б. дода тачка 7. која гласи: „праћење стања и санација несанитарних депонија - сметлишта” је **делимично прихваћена** јер су тач. 5>) и б) је измењене и гласе:

- санацију неуређених депонија;
- праћење стања постојећих и новоформираних санитарних депонија;

241. Примедба на члан 3. Нацрта закона – да се у дефиницију мобилног постројења у загради избрише операција Р1 и да се у мобилном постројењу отпад може третирати само операцијама од Р2 до Р12 **није прихваћена** с обзиром да се Директивом о термичком третману отпада у мобилном постројењу моће вршити третман отпада операцијом Р1.

242. Примедба да је потребно избрисати члан 5. Нацрта закона **није прихваћена** имајући у виду да се овим изменама врши усклађивање са законом о планском систему. Такође, подносилац примедбе није у довољној мери образложио свој предлог.

Указујемо да ће у поступку давања мишљења Републички секретаријат за јавне политике дати мишљење у погледу усклађености ова два закона.

243. Примедба на члан 13. Нацрта закона, тачније да је потребно целокупан текст из досадашњег члана 4. који постаје члан 5. брисати **није прихваћена**.

244. Подносилац примедбе / сугестије /предлога, је указао да измењен период складиштења у привременом складишту са 12 месеци на 36 месеци захтева промену капацитета привремених складишта произвођача отпада, што може довести до нагомилавања велике количине отпада на једном месту што моће негативно утицати на животну средину, да се овим повећавају трошкови управљања отпадом и др..

Указујемо да изменом рока у ком се отпад може привремено складиштити не значи да произвођач мора у сваком случају да тај отпад складишти тај временски период. Произвођач мора да поступа у складу са законом и капацитетима складишта. Са друге стране

Одредба која прописана у Нацрту закона о изменама и допунама Закона о управљању отпадом проистекла из тачке 16. уводне одредбе Оквирне директиве о отпаду 2008/98/ЕЗ, а која гласи: „Привремено складиштење отпада у оквиру дефиниције сакупљања отпада подразумева активност складиштења у току његовог сакупљања у објектима у којима се отпад истовара како би се припремио за даљи превоз на третман или збрињавање на другом месту. У погледу циља ове Директиве, привремено складиштење отпада у току његовог сакупљања и складиштења отпада пре његовог третмана требало би разликовати према врсти отпада, количини и раздобљу складиштења, као и циљу његовог сакупљања. Те би разлике требале спроводити државе чланице. Складиштење отпада пре третмана током раздобља од три године или дуже и складиштење отпада пре збрињавања током једне године или дуже подлеже Директиви Већа 1999/31/ЕЗ о одлагању отпада.“

Такође указујемо да се у пракси веома често дешава да се отпад по истеку једне године „шета“ од једног до другог држаоца / складиштера небројено пута. Овим изменама управо се жели то онемогућити па се прописује обавеза складиштера да у наведеном периоду – 3 године, мора организовати предају свог отпада на третман или одлагање.

Предлог није разумљив, али свакако је у нацрту предложено да се отпад након истека рока од 36 месеци мора коначно збринути (предати на третман).

245. Примедба на члан 21. Нацрта закона, тачније предлог да је неопходно у члану 58а који се односи на грађевински отпад, прописати изричиту обавезу да се грађевински отпад разврстава на месту настанка отпада, **није прихваћена** јер је истим чланом прописано да ће Влада прописати начин и поступак управљања отпадом од грађења и рушења. Овим актом биће између осталог прописана и обавеза разврставања грађевинског отпада на месту настанка отпада.

246. Примедба на члан 21. Нацрта закона, тачније предлог да је неопходно у члану 58б који се односи на отпадни муљ из постројења за пречишћавање комуналних отпадних вода, прописати обавезу да се уради карактеризација отпадног муља, **није прихваћена** јер је истим чланом прописано да ће Влада на предлог министра ближе прописати начин и поступак управљања муљем из постојења за пречишћавање комуналних отпадних вода, у ком акту ће бити прописана и обавеза вршења карактеризације отпадног муља.

Предлог се не прихвата, јер ће све обавезе бити прописане подзаконским актима, прецизније Уредбом о отпаду од грађења и рушења, као и Правилником о управљању отпадним муљем.